

EU-rettsakter som etter en foreløpig oversikt vil kunne behandles i EØS-komiteen 30. oktober 2015

-BARNE-, LIKESTILLINGS- OG INKLUDERINGSDEPARTEMENTET	9
RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING	9
Vedlegg XX Miljø	9
Kapittel I Allment	9
32015D0877 Kommisjonsbeslutning (EU) 2015/877 av 4. juni 2015 om endring av beslutning 2009/568/EC, 2011/333/EU, 2011/381/EU, 2012/448/EU og 2012/481/EU om å forlenge gyldigheten til miljøkriteriene for tildeling av EU-miljømerket til bestemte produkter	9
32015D0886 Kommisjonsbeslutning (EU) 2015/886 av 8. juni 2015 om endring av beslutning 2014/312/EU om fastsettelse av miljøkriterier for tildeling av EU-miljømerket til innendørs og utendørs maling og lakk ..	9
-FINANSDEPARTEMENTET	11
RETTSAKTER SOM KREVER LOV- ELLER BUDSJETTENDRING SAMT RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM VURDERES Å GRIPE VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	11
Vedlegg XXII Selskapsrett	11
32013L0034 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2013/34/EU av 26. juni 2013 om årsregnskaper, konsernregnskaper og tilhørende rapporter for visse typer foretak, om endring av europaparlaments- og rådsdirektiv 2006/43/EF og om oppheving av rådsdirektiv 78/660/EØF og 83/349/EØF	11
RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	12
Vedlegg XXI Statistikk	12
32014R0431 Kommisjonsforordning (EU) nr. 431/2014 av 24. april 2014 om endring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1099/2008 for så vidt gjelder årsstatistikk over husholdningenes energiforbruk	12
32015R1042 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 2015/1042 av 30. juni 2015 om endring av vedlegg II i forordning (EF) nr. 250/2009 om gjennomføring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 295/2008 om statistikk over næringsstrukturer når det gjelder tilpasningen av det tekniske format etter revisjonen av den aktivitetstilknnyttede produktklassifikasjonen (CPA)	12
32015R1163 Kommisjonsforordning EU nr. 2015/1163 av 15. juli 2015 som endrer europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1445/2007 av 11. desember 2007 angående ny liste av basisgrupper for kjøpekraftspariteter	13
32015R1342 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2015/1342 av 22. april 2015 om endring av metoden for inndeling av produkter etter næringsgren slik det er fastsatt i vedlegg A i europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 549/2013	14
32015R1365 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2015/1365 av 30. april 2015 om overføringsformat for opplysninger om forskning og utvikling	14
32015R1391 Kommisjonsforordning (EU) nr. 2015/1391 av 13. august 2015 om endring av forordning (EF) nr. 1200/2009 som gjennomfører europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1166/2008 om undersøkelser av jordbruksbedriftenes struktur og en undersøkelse av produksjonsmetoder i jordbruket når det gjelder koeffisienter for husdyr og definisjoner av kjennetegn	14
RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING	15
Vedlegg XXII Selskapsrett	15
32014L0102 Rådsdirektiv 2014/102/EU av 7. november 2014 om endring av europaparlaments- og rådsdirektiv 2013/34/EU om om årsregnskaper, konsoliderte regnskaper og tilhørende rapporter for visse selskapsformer på grunn av tiltredelsen av Kroatia	15
-HELSE- OG OMSORGSDEPARTEMENTET	16
RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	16
Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering	16

Kapittel XII Næringsmidler.....	16
32014R0685 Kommisjonsforordning (EU) nr. 685/2014 av 20. juni 2014 om endring av vedlegg II til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1333/2008 hva gjelder polyethylenglykol podet på polyvinylalkohol i kosttilskudd i fast form	16
32015R0007 Kommisjonsforordning (EU) nr. 2015/7 av 6. januar 2015 om godkjenning av helsepåstander andre enn de som referer til redusert sykdomsrisiko eller barns utvikling og helse og om endring av forordning (EU) nr. 432/2012	17
32015R0008 Kommisjonsforordning (EU) nr. 2015/8 av 6. januar 2015 om avslag på bruk av helsepåstander på næringsmidler andre enn de som viser til redusert sykdomsrisiko og til barns utvikling og helse	18
32015R1041 Kommisjonsforordning (EU) nr. 2015/1041 av 30. juni 2015 om avslag på bruk av helsepåstander på næringsmidler, andre enn de som gjelder påstander om redusert sykdomsrisiko og barns utvikling og helse.....	18
32015R1052 Kommisjonsforordning (EU) 2015/1052 av 1. juli 2015 om avslag på bruk av helsepåstander på næringsmidler som viser til redusert risiko for sykdom.....	19
32015R1102 Kommisjonsforordning (EU) nr. 2015/1102 av 8. juli 2015 om endring i vedlegg I til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1334/2008 med hensyn til visse aromastoffer	20
32015R1362 Kommisjonsforordning (EU) 2015/1362 av 6. August 2015 om endring av vedlegg III til Europaparlamentets og Rådsforordning (EF) nr. 1333/2008 når det gjelder bruk av silisiumdioksid (E 551) i ekstrakter av rosmarin (E 392)	21
32015R1378 Kommisjonsforordning (EU) 2015/1378 av 11. august om endring av vedlegg II Europaparlament- og Rådsforordning (EF) nr. 1333/2008 fra når det gjelder bruk av riboflavins (E 101) og karotener (E 160a) i tørkede potet granulater og flak	21
Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering	22
Kapittel XIII Legemidler.....	22
32014R1277 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 1277/2014 av 1. desember 2014 som endrer forordning (EU) nr. 37/2010 for stoffet lasalocid.....	22
32014R1359 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 1359/2014 av 18. desember 2014 som endrer vedlegget til forordning (EU) nr. 37/2010 for stoffet tulatromycin	23
32014R1390 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 1390/2014 av 19. desember 2014 som endrer vedlegget til forordning (EU) nr. 37/2010 for stoffet eprinomectin.....	23
32015D1057 Kommisjonsbeslutning 2015/1057/EU av 1. juli 2015 som endrer kommisjonsbeslutning 2012/715/EU som etablerer en liste over land med regulatoriske krav til virkestoff til bruk i legemidler til mennesker, herunder kontroll og tilsyn, som sikrer beskyttelse av folkehelsen tilvarende det som gjelder i Fellesskapet.....	24
32015R1078 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 2015/1078 av 3. juli 2015 som endrer vedlegget til forordning (EU) nr. 37/2010 for stoffet "klodronsyre (i form av dinatriumsalt)"	24
32015R1079 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 2015/1079 av 3. juli 2015 som endrer vedlegget til forordning (EU) nr. 37/2010 for stoffet 'heksaflumuron'	25
32015R1080 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 2015/1080 av 3. juli 2015 som endrer vedlegget til forordning (EU) nr. 37/2010 for stoffet "propyl 4-hydroksybenzoat og dets natriumsalt'	25
32015R1308 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 2015/1308 av 29. juli 2015 som endrer vedlegget til forordning (EU) nr. 37/2010 for stoffet "Aluminiumsalisylat, basisk"	26
Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering	27
Kapittel XVI Kosmetikk.....	27
32015R1190 Kommisjonsforordning (EU) nr 1190/2015 av 20 juli 2015 om endring i vedlegg III til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr 1223/2009 om kosmetiske produkter	27
32015R1298 Kommisjonsforordning (EU) nr 1298/2015 av 28 juli 2015 om endring i vedlegg II og VI til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr 1223/2009 om kosmetiske produkter	28
RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING	28

Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering	29
Kapittel XXV Tobakk	29
32014L0039 Kommisjonsdirektiv 2014/39/EU av 12. mars 2014 som endrer direktiv 2012/9/EU hva gjelder gjennomføringsdatoen og fristen for overgangsperiodens utløp.....	29
-HELSE- OG OMSORGSDEPARTEMENTET/LANDBRUKS- OG MATDEPARTEMENTET	30
RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	30
Vedlegg I Veterinære og plantesanitære forhold	30
Kapittel I Veterinære forhold	30
32014R0653 Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 653/2014 av 15. mai 2014 om endring av forordning (EF) nr. 1760/2000 når det gjelder elektronisk identifikasjon av storfe og merking av storfekjøtt	30
32015R0728 Kommisjonsforordning (EU) 2015/728 av 6. mai 2015 om endring av definisjonen av spesifisert risikomateriale i vedlegg V i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 999/2001 om fastsettelse av regler for å forebygge, bekjempe og utrydde visse overførbare spongiforme encefalopatii	32
32015R1162 Kommisjonsforordning (EU) 2015/1162 av 15. juli 2015 om endring av vedlegg V i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 999/2001 om fastsettelse av regler for å forebygge, bekjempe og utrydde visse overførbare spongiforme encefalopatii	32
Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering	33
Kapittel XII Næringsmidler.....	33
32013R0210 Kommisjonsforordning (EU) nr. 210/2013 av 11. mars 2013 om godkjenning av virksomheter som produserer spirer i henhold til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 852/2004	33
-KLIMA- OG MILJØDEPARTEMENTET	35
RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	35
Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering	35
Kapittel XV Farlige stoffer.....	35
32015R0830 Kommisjonsforordning (EU) 2015/830 av 28. mai 2015 om endring i forordning (EF) nr. 1907/2006 om registrering, vurdering og godkjenning av samt begrensninger for kjemikalier (REACH) ...	35
32015R0864 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2015/864 av 4. juni 2015 om endring i forordning (EF) nr. 340/2008 om gebyrer og avgifter til det europeiske kjemikaliebyrået (ECHA) i henhold til forordning (EF) nr. 1907/2006 om registrering, vurdering og godkjenning av samt begrensninger for kjemikalier (REACH).....	35
32015R0984 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2015/984 av 24. juni 2015 om godkjenning av kobberpyrit som et eksisterende aktivt stoff til bruk i biocidprodukter i produkttype 21	36
32015R0985 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2015/985 av 24. juni 2015 om godkjenning av klotianidin som et eksisterende aktivt stoff til bruk i biocidprodukter i produkttype 18.....	37
32015R1494 Kommisjonsforordning (EU) 2015/1494 av 4. september 2015 om endring i vedlegg XVII i forordning (EF) nr. 1907/2006 om registrering, vurdering og godkjenning av samt begrensninger for kjemikalier (REACH) for så vidt angår benzen	38
Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering	38
Kapittel XVII Miljøvern.....	38
32009L0030 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/30/EF om endring av direktiv 98/70/EF mht. krav til bensin, diesel og gassolje og introduksjon av en mekanisme for overvåking og reduksjon av utslipp av klimagasser, om endring av rådsdirektiv 1999/32/EF mht. krav til drivstoff for fartøy på innlands vannveier og om opphevelse av direktiv 93/12/EØF.....	38
Vedlegg XX Miljø	42
Kapittel III Luft	42

32015R1844 av 13. juli 2015 om endring av forordning (EU) nr. 389/2013 vedrørende den tekniske gjennomføringen av Kyotoprotokollen etter 2012	42
RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING	43
Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering	43
Kapittel XV Farlige stoffer.....	43
32015D0744 Kommisjonen gjennomføringsbeslutning (EU) 2015/744 av 8. mai 2015 om godkjenning av den foreløpige foranstaltning truffet av Nederland i henhold til artikkel 52 i Europaparlaments og rådsforordning (EF) nr. 1272/2008 for så vidt angår supplerende krav til emballering og merking av elektroniske sigaretter og refillbeholdere som inneholder nikotin.....	43
Vedlegg XX Miljø	44
Kapittel I Allment.....	44
32015D0801 Kommisjonsbeslutning (EU) 2015/801 av 20. mai 2015 om referansedokument for beste miljøledelse, miljøprestasjonsindikatorer og referansepunkter for beste praksis i detaljhandelen under europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1221/2009 om frivillig deltakelse av organisasjoner i miljøledelsessystemet EMAS (eco-management and audit scheme)	44
Vedlegg XX Miljø	45
Kapittel V Avfall.....	45
32015L1127 Kommisjonsdirektiv 2015/1127/EU av 10. juli 2015 om endring i vedlegg II til Europaparlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF om avfall og om oppheving av visse direktiver	45
-LANDBRUKS- OG MATDEPARTEMENTET	46
RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	46
Vedlegg I Veterinære og plantesanitære forhold	46
Kapittel II Forvarer.....	46
32014R0291 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 291/2014 av 21. mars 2014 som endrer forordning (EF) nr. 1289/2004 om tilbakeholdelsesfrist og maksimale restverdier av førtilsetningsstoffet decoquinate.....	46
32015R1020 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2015/1020 av 29. juni 2015 om godkjenningen av et preparat av <i>Bacillus subtilis</i> (ATCC PTA-6737) som førtilsetningsstoff til verpehøner og verpefjorfe av mindre økonomisk viktige arter (innehaver av godkjenningen Kemin Europa N.V.).....	46
32015R1043 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2015/1043 av 30. juni 2015 om godkjenningen av preparatet av endo-1,4-beta-xylanase (EC 3.2.1.8) produsert ved hjelp av <i>Trichoderma citrinoviride</i> Bisset (IM SD135) som førtilsetningsstoff til slaktekylling, slaktekalkun, verpehøner, avvent smågris, slaktegris og fjorfe av mindre økonomisk betydning til slakt og til eggproduksjon, og endrer forordningene (EF) nr. 2148/2004, (EF) nr. 828/2007 og (EF) nr. 322/2009 (innehaver av godkjenningen Huvepharma NV).....	47
32015R1053 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2015/1053 av 1. juli 2015 om godkjenningen av preparatet av <i>Enterococcus faecium</i> DSM 10663/NCIMB10415 som førtilsetningsstoff til livkalv, smågris, slaktekylling, slaktekalkun, katter og hunder og endrer forordningene (EF) nr. 1259/2004, (EF) nr. 255/2005, (EF) nr. 1200/2005 og (EF) nr. 1520/2007 (innehaver av godkjenningen Chevita Tierarzneimittel-Gmb)	48
32015R1104 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2015/1104 av 8. juli 2015 som endrer Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 237/2012 om godkjenningen av en ny form av preparatene av alfa-galactosidase (EC 3.2.1.22) produsert ved hjelp av <i>Saccharomyces cerevisiae</i> (CBS 615.94) og endo-1,4-beta-glukanase (EC 3.2.1.4) produsert ved hjelp av <i>Aspergillus niger</i> (CBS 120604) (innehaver av godkjenningen Kerry Ingredients and Flavours)	48
32015R1105 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2015/1105 av 8. juli 2015 om godkjenningen av et preparat av <i>Bifidobacterium animalis</i> ssp. <i>animalis</i> DSM 16284, <i>Lactobacillus salivarius</i> ssp. <i>salivarius</i> DSM 16351 og <i>Enterococcus faecium</i> DSM 21913 som førtilsetningsstoff til livkylling og fjorfe av mindre økonomisk betydning unntatt verpere, godkjenningen av dette førtilsetningsstoffet til bruk i drikkevann til	

slaktekylling og endrer forordning (EU) nr. 544/2013 om største innhold av dette førtilsetningsstoffet i fullfôr og dets samsvar med koksidiostatika (innehaver av godkjenningen Biomin GmbH)	49
32015R1417 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2015/1417 av 20. august 2015 om godkjenningen av diclazuril som førtilsetningsstoff til kaniner til slakt og avl (innehaver av godkjenningen Huvepharma NV)	50
32015R1426 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2015/1426 av 25. august 2015 om godkjenningen av preparatet av benzosyre, thymol, eugenol og piperin som førtilsetningsstoff til slaktekylling, livkylling og fjørfearter av mindre økonomisk betydning til slakt og verping (innehaver av godkjenningen DSM Nutritional Product)	51
Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering	52
Kapittel XV Farlige stoffer	52
32015R0707 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2015/707 av 30 april 2015 om avslag på godkjenningen av basissubstansen Rheum officinale rotekstrakt i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1107/2009 om markedsføring av plantevernmidler	52
32015R0762 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2015/762 av 12. mai 2015 om godkjenningen av basissubstansen kalsiumhydroksid i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1107/2009 om markedsføring av plantevernmidler og om endring av vedlegget til gjennomføringsforordning (EU) nr. 540/2011	52
32015R1106 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2015/1106 av 8. juli 2015 om endring av gjennomføringsforordning (EU) nr. 540/2011 og (EU) nr. 1037/2012 når det gjelder vilkår for godkjenning av det aktive stoffet isopyrazam	53
32015R1115 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2015/1115 av 9. juli 2015 om fornyet av godkjenningen av det aktive stoffet pyridat i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1107/2009 om markedsføring av plantevernmidler og om endring av vedlegget til gjennomføringsforordning (EU) nr. 540/2011	53
32015R1154 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2015/1154 av 14. juli 2015 om fornyet godkjenning av det aktive stoffet sulfosulfuron i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1107/2009 om markedsføring av plantevernmidler og om endring av vedlegget til gjennomføringsforordning (EU) nr. 540/2011	54
32015R1166 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2015/1166 of 15 July 2015 om fornyet godkjenning av det aktive stoffet ferric phosphate i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1107/2009 om markedsføring av plantevernmidler og om endring av vedlegget til gjennomføringsforordning (EU) nr. 540/2011	55
32015R1201 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2015/1201 av 22. juli 2015 om fornyet godkjenning av det aktive stoffet fenhexamid i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1107/2009 om markedsføring av plantevernmidler og om endring av vedlegget til gjennomføringsforordning (EU) nr. 540/2011	56
32015R1107 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2015/1107 av 8. juli 2015 om godkjenning av basissubstansen Salix cortex i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1107/2009 om markedsføring av plantevernmidler og om endring av vedlegget til gjennomføringsforordning (EU) nr. 540/2011	56
32015R1108 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2015/1108 av 8. juli 2015 om godkjenning av basissubstansen eddik i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1107/2009 om markedsføring av plantevernmidler og om endring av vedlegget til gjennomføringsforordning (EU) nr. 540/2011	57
32015R1116 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2015/1116 av 9. juli 2015 om godkjenning av basissubstansen lecithins i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1107/2009 om markedsføring av plantevernmidler og om endring av vedlegget til gjennomføringsforordning (EU) nr. 540/2011	57

32015R1165 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2015/1165 av 15. juli 2015 om godkjenning av det aktive stoffet halauxifenmetyl i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1107/2009 om markedsføring av plantevernmidler og om endring av vedlegget til gjennomføringsforordning (EU) nr. 540/2011.....	58
32015R1176 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2015/1176 av 17. juli 2015 om godkjenning av det aktive stoffet Pepino mosaic virusstamme CH2 isolat 1906 i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1107/2009 om markedsføring av plantevernmidler og om endring av vedlegget til gjennomføringsforordning (EU) nr. 540/2011.....	58
32015R1191 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2015/1191 av 20. juli 2015 om avslag på godkjenning av basissubstansen Artemisia vulgaris L. i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1107/2009 om markedsføring av plantevernmidler og om endring av vedlegget til gjennomføringsforordning (EU) nr. 540/2011.....	59
32015R1192 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2015/1192 av 20. juli 2015 om godkjenning av det aktive stoffet terpenoid blend QRD 460 i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1107/2009 om markedsføring av plantevernmidler og om endring av vedlegget til gjennomføringsforordning (EU) nr. 540/2011.....	60
32015R1295 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2015/1295 av 27. juli 2015 om godkjenning av det aktive stoffet Sulfoxaflo i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1107/2009 om markedsføring av plantevernmidler og om endring av vedlegget til gjennomføringsforordning (EU) nr. 540/2011	60
32015R1475 Kommisjonsforordning (EU) 2015/1475 av 27. august 2015 om endring av forordning (EU) nr. 284/2013 når det gjelder overgangsordninger for prosedyrer angående plantevernmidler	61
-NÆRINGS- OG FISKERIDEPARTEMENTET	62
RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING	62
Vedlegg I Veterinære og plantesanitære forhold	62
Kapittel I Veterinære forhold	62
32014D0250 Kommisjonsbeslutning (EU) 2014/250 av 29. april 2014 om endring av beslutning 2010/221/EU om godkjenning av nasjonale tiltak for å forebygge introduksjon av ostreid herpesvirus 1 µvar (OsHV-1 µvar) innen visse områder i Irland og UK	62
Vedlegg XVIII Helse og sikkerhet på arbeidsplassen, arbeidsrett og lik behandling av kvinner og menn	63
32014L0112 Rådsdirektiv 2014/112/EU av 19. desember 2014 om gjennomføring av den europeiske avtalen om visse sider i forbindelse med tilrettelegging av arbeidstiden ved transport på indre vannveier inngått mellom European Barge Union (EBU), European Skippers Organisation (ESO) og European Transport Workers' Federation (ETF)	63
-NÆRINGS- OG FISKERIDEPARTEMENTET/HELSE- OG OMSORGSDEPARTEMENTET/LANDBRUKS- OG MATDEPARTEMENTET.....	64
RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	64
Vedlegg I Veterinære og plantesanitære forhold	64
Kapittel II Forvarer.....	64
32015R1060 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2015/1060 av 2. juli 2015 om godkjenningen av vannfri betain og betainhydroklorid som førtilsetningsstoffer til alle dyrearter	64
32015R1061 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2015/1061 av 2. juli 2015 om godkjenningen av ascorbinsyre, natrium-ascorbylfosfat, natrium-kalsium-ascorbylfosfat, natrium-ascorbat, kalsium-ascorbat og ascorbyl-palmitat som førtilsetningsstoff til alle dyrearter	65
RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING	65
Vedlegg I Veterinære og plantesanitære forhold	65
Kapittel I Veterinære forhold	65

32014D0704 Kommisjonens gjennomføringsbeslutning 2014/704/EU av 8. oktober 2014 om endring av vedtak 2009/821/EF når det gjelder lister over veterinære grensekontrollstasjoner	66
32015D0919 Kommisjonens gjennomføringsbeslutning om endring av vedtak 2009/821/EF når det gjelder lister over veterinære grensekontrollstasjoner og veterinære enheter i TRACES	66
-NÆRINGS- OG FISKERIDEPARTEMENTET/LANDBRUKS- OG MATDEPARTEMENTET	68
RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	68
Vedlegg I Veterinære og plantesanitære forhold	68
Kapittel II Forvarer.....	68
32015R0786 Kommisjonsforordning (EU) nr. 2015/786 av 19. mai 2015 som definerer akseptabilitetskriterier for detoksifiseringsprosesser for produkter tenkt brukt til fôr slik det kreves i Europaparlamentets og rådets direktiv 2002/32/EF	68
32015R0861 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 2015/861 av 3. juni 2015 om godkjenningen av kaliumjodid, vannfri kalsiumjodat og coated, granulert, vannfri kalsiumjodat som fôrtilsetningsstoff til alle dyrearter.....	69
32015R1114 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2015/1114 av 9. juli 2015 om godkjenningen av L-valin produsert ved hjelp av Escherichia coli som fôrtilsetningsstoff til alle dyrearter og endrer forordning (EF) nr. 403/2009 og gjennomføringsforordningene (EU) nr. 848/2014 og (EU) nr. 1236/2014	70
32015R0897 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2015/0897 av 11. juni 2015 om godkjenningen av thiaminhydroklorid og thiaminmononitrat som fôrtilsetningsstoff til alle dyrearter	70
32015R1103 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2015/1103 av 8. juli 2015 om godkjenningen av betakaroten som fôrtilsetningsstoff til alle dyrearter.....	71
32015R1152 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2015/1152 av 14. juli 2015 om godkjenningen av tokoferolekstrakter fra vegetabiliske oljer, tokoferolrike ekstrakter fra vegetabiliske oljer (delta-rike) og alfa-tokoferol som fôrtilsetningsstoff til alle dyrearter	72
Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering	72
Kapittel XII Næringsmidler.....	72
32015R0595 Kommisjonsforordning (EU) 2015/595 av 15. april 2015 om et samordnet flerårig kontrollprogram i Unionen for 2016, 2017 og 2018 for å sikre overholdelse av grenseverdier for rester av plantevernmidler i og på næringsmidler av vegetabilisk og animalsk opprinnelse og å vurdere forbrukernes eksponering for disse restene	72
-SAMFERDSELSDEPARTEMENTET	74
RETTSAKTER SOM KREVER LOV- ELLER BUDSJETTENDRING SAMT RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM VURDERES Å GRIPE VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	74
Vedlegg XIII Transport	74
Kapittel VI Sivil luftfart	74
32014R0376 Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 376/2014 av 3. april 2014 om rapportering, analyse og oppfølging av tilfeller innen sivil luftfart, om endring av europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 996/2010 og om oppheving av europaparlaments- og rådsdirektiv 2003/42/EF og kommisjonsforordning (EF) nr. 1321/2007 og (EF) nr. 1330/2007.....	74
RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	78
Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering	78
Kapittel I Kjøretøyer.....	78
32014R0901 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) Nr. 901/2014 av 18. juli 2014 om gjennomføring av europaparlamentets- og rådsforordning (EU) nr. 168/2013 med hensyn til de administrative bestemmelser for godkjenning og markedsovervåking av kjøretøy med to eller tre hjul og firehjuls motorsykler.....	78

32015R0208 Delegert kommisjonsforordning (EU) 2015/208 av 8. desember 2014 om utfyllende bestemmelser for europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 167/2013 med hensyn til sikkerhetskrav til kjøretøyfunksjonalitet for godkjenning av jord- og skogbrukstraktorer	79
Vedlegg XI Elektronisk kommunikasjon, audiovisuelle tjenester og informasjonssamfunnstjenester	81
Kapittel IV Informasjonssamfunnstjenester	81
32015R0516 Kommisjonsforordning (EU) 2015/516 26. mars 2015 som endrer Forordning (EF) nr. 874/2004 om generelle retningslinjer for implementering av toppdomene .eu og dets funksjoner samt prinsipper for registrering	81
Vedlegg XIII Transport	82
Kapittel III Transport med jernbane.....	82
32014R1304 Kommisjonsforordning (EU) Nr. 1304/2014 om en teknisk spesifisering for samtrafikkevrne knyttet til delsystemet rullende materiell - støy som endrer vedtak 2008/232/EC og erstatter vedtak 2011/229/EU	82
32015R0924 Kommisjonsforordning (EU) 2015/924 som endrer kommisjonsforordning (EU) Nr. 321/2013 om en teknisk spesifisering for samtrafikkevrnen for delsystemet rullende materiell - godsvogner i jernbanesystemet i EU.....	83
32015R0995 Kommisjonsforordning 2015/995/EU om endring i beslutning 2012/757/EU om den tekniske spesifiseringen for samtrafikkevrne for delsystemet «Drift og trafikkstyring» i Den europeiske unions jernbanesystem	84
Vedlegg XIII Transport	85
Kapittel VI Sivil luftfart	85
32015R1014 Forordning 2015/1014 av 25. juni 2015 som endrer forordning (EC) nr 474/2006 som etablerer fellesskapets liste over flyselskap som er underlagt driftsforbud innenfor fellesskapet.....	85
32015R1018 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 2015/1018 som fastsetter en liste som klassifiserer hendelser i sivil luftfart som skal rapporteres i henhold til europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 376/2014	86
32015R1039 Kommisjonsforordning (EU) 2015/1039 av 30. juni 2015 endring av forordning (EU) nr. 748/2012 som angår prøveflyging	87
32015R1536 Kommisjonsforordning (EU) 2015/1536 av 16. september 2015 om endring av forordning (EU) nr 1321/2014 når det gjelder justering av regler for kontinuerlig luftdyktighet jf. forordning (EF) nr 216/2008, kritiske vedlikeholdsoppgaver og kontinuerlig overvåking av luftfartøyers luftdyktighet (Opinion nr. 02/2013 og Opinion 06/2013).....	88
Protokoll 31 om samarbeid på særlige områder utenfor de fire friheter	89
32013R1315 Europaparlaments- og rådsforordning om retningslinjer for utbygging av det transeuropeiske transportnett.....	90

-BARNE-, LIKESTILLINGS- OG INKLUDERINGSDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING

Vedlegg XX Miljø

Kapittel I Allment

32015D0877 Kommisjonsbeslutning (EU) 2015/877 av 4. juni 2015 om endring av beslutning 2009/568/EC, 2011/333/EU, 2011/381/EU, 2012/448/EU og 2012/481/EU om å forlenge gyldigheten til miljøkriteriene for tildeling av EU-miljømerket til bestemte produkter

Sammendrag av innhold

Gyldighetsperioden for miljøkriterier fastsatt i vedtak 2009/568/EF, 2011/333/EU, 2011/381/EU, 2012/448/EU og 2012/481/EU forlenges til 31. desember 2018.

Merknader

Behandling av saker om innlemmelse av kriteriedokumenter for tildeling av EU-miljømerket behandles etter hurtigprosedyren.

EU-miljømerket ble opprettet i 1992. Merkeordningen er en del av EØS-avtalen og Stiftelsen Miljømerking forvalter EU-miljømerket i Norge på oppdrag fra Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet. Det er en frivillig merkeordning. De som søker må dokumentere at produktene tilfredsstiller en rekke strenge helse- og miljøkrav.

Rettslige konsekvenser

Innlemmelse av kriteriedokumentene i EØS-avtalen vil ikke få rettslige konsekvenser siden bruk av merket er frivillig.

Rettsakten grupperes i gruppe 3 (rettsakter som ikke har konsekvenser for norsk lovgivning).

Økonomiske og administrative konsekvenser

Innlemmelse av kriteriedokumentene i EØS-avtalen vil ikke få økonomiske eller administrative konsekvenser siden bruk av merket er frivillig.

Sakkyndige instansers merknader

Stiftelsen Miljømerking har ingen merknader til rettsakten som anses relevant og akseptabel.

32015D0886 Kommisjonsbeslutning (EU) 2015/886 av 8. juni 2015 om endring av beslutning 2014/312/EU om fastsettelse av miljøkriterier for tildeling av EU-miljømerket til innendørs og utendørs maling og lakk

Sammendrag av innhold

Kommisjonsvedtaket gjelder en presisering av krav til miljømerking av maling og lakkprodukter, samt en utvidelse av overgangsperioden mellom gamle og nye miljøkrav.

I det opprinnelige vedtaket om nye kriterier for miljømerking av maling og lakk, manglet det definisjoner på VOC (Volatile organic compounds) og SVOC (Semi-volatile organic compounds).

Lisensinnehavere som ønsker å fornye sin lisens etter de nye kravene kunne derfor ikke fremskaffe dokumentasjon på disse kravene. Dette vedtaket angir definisjoner og gir søkerne utvidet overgangsperiode på 21 måneder fra datoen for vedtaket.

Merknader

Behandling av saker om innlemmelse av kriteriedokumenter for tildeling av EU-miljømerket behandles etter hurtigprosedyren.

EU-miljømerket ble opprettet i 1992. Merkeordningen er en del av EØS-avtalen og Stiftelsen Miljømerking forvalter EU-miljømerket i Norge på oppdrag fra Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet. Det er en frivillig merkeordning. De som søker må dokumentere at produktene tilfredsstiller en rekke strenge helse- og miljøkrav.

Rettslige konsekvenser

Innlemmelse av kriteriedokumentene i EØS-avtalen vil ikke få rettslige konsekvenser siden bruk av merket er frivillig.

Rettsakten grupperes i gruppe 3 (rettsakter som ikke har konsekvenser for norsk lovgivning).

Økonomiske og administrative konsekvenser

Innlemmelse av kriteriedokumentene i EØS-avtalen vil ikke få økonomiske eller administrative konsekvenser siden bruk av merket er frivillig.

Sakkyndige instansers merknader

Stiftelsen Miljømerking har ingen merknader til rettsakten som anses relevant og akseptabel

-FINANSDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM KREVER LOV- ELLER BUDSJETTENDRING SAMT RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM VURDERES Å GRIPE VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Vedlegg XXII Selskapsrett

32013L0034 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2013/34/EU av 26. juni 2013 om årsregnskaper, konsernregnskaper og tilhørende rapporter for visse typer foretak, om endring av europaparlaments- og rådsdirektiv 2006/43/EF og om oppheving av rådsdirektiv 78/660/EØF og 83/349/EØF

Sammendrag av innhold

Direktivet erstatter direktiv 78/660/EU om årsregnskaper for visse selskapsformer og direktiv 83/349/EU om konsoliderte regnskaper med senere endringer. Hovedformålene med det nye direktivet angis å være: (1) Forenklinger og redusert administrativ byrde, særlig for små foretak. (2) Øke klarheten og sammenlignbarheten av finansregnskap, særlig rettet mot foretak hvor disse hensynene er sentrale som følge av en utvikling med stadig mer omfattende grenseoverskridende virksomhet og et større antall eksterne interessenter. (3) Vern av viktige brukerbehov gjennom videreføring av nødvendig regnskapsinformasjon til brukerne. (4) Økt gjennomsiktighet av betaling til stater fra foretak som driver innen utvinningsbransjer eller tømmerhugst i urskoger.

De viktigste endringene i forhold til gjeldende direktiver er:

Skillet mellom små, mellomstore og store foretak fullharmoniseres. Kommisjonen gis kompetanse til å endre definisjonene som bestemmer hvilken kategori foretakene skal være i.

Det gis lettelse i reglene for å utarbeide regnskap for små foretak (resultatregnskap, balanse og noter).

Det innføres to generelle prinsipper. Innregning, måling, presentasjon og redegjørelser i regnskap skal følge et vesentlighetsprinsipp. Videre skal den økonomiske realiteten av transaksjoner i regnskapet presenteres (substance over form).

Det foreslås kun en oppstillingsplan for balansen (medlemsstatene kunne tidligere velge mellom to oppstillingsplaner). Det foreslås kun to oppstillingsplaner for resultatregnskapet (medlemsstatene kunne tidligere velge mellom fire oppstillingsplaner). Sondringen mellom ordinære og ekstraordinære poster fjernes. Enkelte andre mindre justeringer er også foreslått.

Krav til noteopplysninger for små foretak begrenses. Medlemsstatene skal ikke kunne stille strengere notekrav enn direktivet foreskriver for disse foretakene. Det stilles mer omfattende notekrav til medium og store bedrifter. Her kan medlemsstatene gi unntak for visse notekrav. Alle foretak skal redegjøre for hendelser etter balansedagen i noter. Alle foretak skal redegjøre for nærstående transaksjoner i noter, inkludert transaksjoner mellom datterforetak i deres respektive regnskap.

Konsoliderte regnskaper kreves der et foretak utøver en bestemmende innflytelse eller kontroll over et annet foretak, eller der foretakene er administrert som en enhet av morselskapet. Tidligere kunne medlemsstatene velge å konsolidere i disse tilfellene.

Medlemsstatene skal gi unntak fra kravet til konsolidering for små grupper. Medlemsstatene kunne tidligere velge å gi unntak for slike foretak.

Artikkel 20 og artikkel 30 i konsernregnskapsdirektivet foreslås opphevet.

Direktivet unntar små foretak fra krav til reviderte regnskaper.

Krav om en egen årlig rapport om betaling til stater for store foretak og foretak som definert i direktivets art. 2 (1) som driver innen utvinningsbransjer eller tømmerhugst i urskoger. Når betalingen er vesentlig for statene skal rapporten spesifisere totalsummen av betalinger til statene og når betalinger er tilknyttet et prosjekt, per prosjekt. Rapporten skal utarbeides på konsolidert nivå der det passer.

Merknader

Rettsakten vil innlemmes i EØS-avtalen med forbehold om Stortingets samtykke, ettersom direktivet vil kreve endringer i nasjonal lovgivning.

Direktivet ventes ikke å få vesentlig økonomiske eller administrative konsekvenser for norske myndigheter. Direktivet åpner for forenklete rapporteringsregler for små- og mellomstore

regnskapspliktige foretak, noe som vil kunne redusere deres administrative kostnader dersom dette følges opp i forbindelse med gjennomføring av nye EØS-regler som svarer til direktivet i norsk rett

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er behandlet i spesialutvalget for kapitalbevegelser og finansielle tjenester. Rettsakten er EØS-relevant og akseptabel.

RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Vedlegg XXI Statistikk

32014R0431 Kommisjonsforordning (EU) nr. 431/2014 av 24. april 2014 om endring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1099/2008 for så vidt gjelder årsstatistikk over husholdningenes energiforbruk

Sammendrag av innhold

Utviklingen av en felleseuropeisk energipolitikk og -lovgivning nødvendiggjør omfattende og sammenlignbar statistikk for å kunne verifisere i hvilken grad målene på området nås. Også den store betydningen som energiforbruket har på miljøet, herunder oppfølgingen av Kyotoavtalen, nødvendiggjør presise data på området. Gjennom europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1099/2008, formaliseres og rettsliggjøres innsamlingen og det legges til rette for sammenlignbar fellesskapsstatistikk om energiproduksjon, import og eksport, energiforbruk og energitransformasjon. Forordningen danner det felles rammeverket for produksjon, overføring, evaluering og formidling av europeisk energistatistikk, og er innlemmet i EØS-avtalen vedlegg XXI (statistikk) samt i vedlegg IV (energi) for informasjonsformål.

Energistatistikken er et dynamisk statistikkområde, og på bakgrunn av utviklingene av EUs politikk på energiområde og den teknologiske utviklingen er det nødvendige med regelmessige ajourføringer av statistikkkravene for å sikre at disse stemmer overens med voksende eller endrede behov. Kommisjonen er i forordning (EF) nr. 1099/2008 gitt myndighet til å tilpasse kravene til dagens behov.

Formålet med forordning (EU) nr. 431/2014 er å forankre utarbeidelse av årlige statistikker over husholdningenes energiforbruk.

Merknader

Statistisk sentralbyrå har deltatt i drøftingen av rettsakten. Statistisk sentralbyrå har underveis i prosessen uttrykt skepsis til forordningene, og stilt spørsmål ved nytteverdien av denne.

Statistikken vil bli etablert ved bruk av økonometrisk modell. Kostnadene vil bli dekket innenfor Statistisk sentralbyrås alminnelige budsjett.

Forordningen vil bli gjennomført i norsk rett i forskrift til statistikkloven.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Statistisk sentralbyrå, som finner det EØS-relevant og akseptabel.

32015R1042 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 2015/1042 av 30. juni 2015 om endring av vedlegg II i forordning (EF) nr. 250/2009 om gjennomføring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 295/2008 om statistikk over

næringsstrukturer når det gjelder tilpasningen av det tekniske format etter revisjonen av den aktivitetstilknyttede produktklassifikasjonen (CPA)

Sammendrag av innhold

Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 295/2008 om statistikk over foretaksstrukturer utgjør rammen for EU-lands innsamling, innberetning og evaluering av europeisk statistikk over virksomhetens aktiviteter, konkuranseevne og resultater.

Ved forordning (EF) nr. 451/2008 er det fastlagt en statistisk aktivitetstilknyttet produktklassifikasjon (CPA). Forordningene er innlemmet i EØS-avtalens vedlegg XXI.

I vedlegg II til kommisjonsforordning (EF) nr. 250/2009 fastlegges det tekniske formatet og betegnelsene på de produktene som skal innberettes på grunnlag av CPA. Etter ikrafttredelse av kommisjonsforordning (EU) nr. 1209/2014 som endrer forordning (EU) nr. 451/2008 er det nødvendig å tilpasse dette vedlegget til den produktklassifikasjonsstandarden som anvendes internasjonalt. Dette gjøres gjennom fastsettelse av et nytt vedlegg i den nye forordningen (EU) nr. 2015/1042.

Merknader

Rettsakten er av teknisk karakter. Forordningen har begrensede administrative og økonomiske konsekvenser som vil bli dekket innenfor SSBs alminnelige budsjett. Rettsakten vil bli gjennomført i forskrift til statistikkloven

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Statistisk sentralbyrå, som finner den EØS-relevant og akseptabel.

32015R1163 Kommisjonsforordning EU nr. 2015/1163 av 15. juli 2015 som endrer europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1445/2007 av 11. desember 2007 angående ny liste av basisgrupper for kjøpekraftspariteter

Sammendrag av innhold

Formålet med forordningen (EF) nr. 1445/2004 av 11. desember 2007 er å etablere felles regler for å skaffe frem det datagrunnlag som trengs for å produsere kjøpekraftspariteter (KKP-er) for alle EØS-land, samt for beregning og formidling av slike.

Artikkel 3 i forordning (EF) nr. 1445/2004 av 11. desember 2007 definerer «basisgruppe» som det laveste aggregeringsnivået av varer/tjenester innenfor BNP, som kjøpekraftspariteter beregnes etter. Disse basisgruppene er å finne i vedlegg II i forordning (EF) nr. 1445/2004.

En klassifisering av husholdningens totale forbruksutgifter er inkludert i forordning (EF) 1445/2007 og (EF) 2494/95. En mer detaljert klassifisering vil forbedre sammenhengen i datamaterialet og forenkle datainnsamlingen i medlemslandene. Den mer detaljerte klassifiseringen er en lavere inndeling av COICOP («Classification of individual consumption by purpose», en konsumklassifisering utarbeidet av Eurostat) enn det som er definert i forordning (EF) 549/2013.

Etter at forordning (EF) 549/2013 er trådt i kraft er det nødvendig å justere listen av basisgrupper når det gjelder totale utgifter til offentlig forvaltning og service og faste bruttoinvesteringer.

Etter at forordning (EF) 1209/2014 er vedtatt er det nødvendig å endre basisgrupper innenfor faste bruttoinvesteringer. Etter endring av metodologien for beregning av kjøpekraftspariteter innenfor helse, utdanning og bygge- og anleggsvirksomhet skal disse basisgruppene endres.

Merknader

Rettsakten vil kreve forskriftsendring som ikke griper vesentlig inn i norsk handlefrihet. Rettsakten vil bli gjennomført i forskrift til statistikkloven. Forordningen har svært begrensede administrative og økonomiske konsekvenser.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Statistisk sentralbyrå, som finner den relevant og akseptabel.

32015R1342 Kommissjonens gjennomføringsforordning (EU) 2015/1342 av 22. april 2015 om endring av metoden for inndeling av produkter etter næringsgren slik det er fastsatt i vedlegg A i europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 549/2013

Sammendrag av innhold

Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 549/2013 om det europeiske nasjonal- og regionalregnskapssystem inneholder bestemmelser om nasjonalregnskap og den tilhørende tabellpakken som utgjør SSBs internasjonale rapportering på nasjonalregnskapsfeltet (ESA 2010). Forordningen er innlemmet i EØS-avtalen vedlegg XXI statistikk.

ESA2010 erstatter ESA95 og tilhørende tabellverk. Bestemmelsene for føring av nasjonalregnskapet er gitt i vedlegg A. For å tilpasse inndelingen av produkter etter næringsgren med den nye aktivitetstilknyttede produktinndelingen (CPA) fastsatt i kommisjonsforordning (EU) nr. 1209/2014, innlemmet i EØS-avtalen vedlegg XXI Statistikk, er det nødvendig å endre vedlegg A. Den nye forordningen (EU) 2015/1342 er av teknisk karakter og fastsetter dette nye vedlegg A.

Merknader

Forordningen har begrensede administrative eller økonomiske konsekvenser for Statistisk sentralbyrå. Forordningen vil bli gjennomført i forskrift til statistikkloven.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Statistisk sentralbyrå, som finner den relevant og akseptabel.

32015R1365 Kommissjonens gjennomføringsforordning (EU) 2015/1365 av 30. april 2015 om overføringsformat for opplysninger om forskning og utvikling

Sammendrag av innhold

Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 549/2013 etablerer det europeiske nasjonalregnskapssystemet (ESA 2010). Forordningen er innlemmet i EØS-avtalen vedlegg XXI Statistikk. For å imøtekomme nye behov for data om forskning og utvikling har det vært behov for å utvikle ytterligere metoder og sammenlignbare formater for å fremskaffe forsknings- og utviklingsdata innenfor det europeiske statistikkssystemet (ESS).

Det er de metodiske reglene fastsatt i vedlegg A i forordning (EU) nr. 549/2013 som skal anvendes når forsknings- og utviklingsutgifter registreres som faste bruttoinvesteringer i nasjonalregnskapet. Oversendelsesprogrammet fastlagt i ESA 2010 omfatter årlige opplysninger om faste aktiver og faste bruttoinvesteringer. For å sikre at pålitelige og sammenlignbare data om forskning og utvikling sendes Kommisjonen (ved Eurostat), fastlegger den nye forordningen spesifikasjonene for det tekniske formatet som skal benyttes ved oversendelse til Eurostat.

Merknader

Forordningen har begrensede administrative eller økonomiske konsekvenser for Statistisk sentralbyrå som vil bli dekket innenfor SSBs alminnelige budsjett. Forordningen vil bli gjennomført i forskrift til statistikkloven.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Statistisk sentralbyrå, som finner den EØS-relevant og akseptabel.

32015R1391 Kommisjonsforordning (EU) nr. 2015/1391 av 13. august 2015 om endring av forordning (EF) nr. 1200/2009 som gjennomfører europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1166/2008 om undersøkelser av jordbruksbedriftenes struktur

og en undersøkelse av produksjonsmetoder i jordbruket når det gjelder koeffisienter for husdyr og definisjoner av kjennetegn

Sammendrag av innhold

Forordning (EF) nr. 1166/2008 inneholder rammebestemmelsene for levering av sammenlignbare EU-statistikker over jordbruksbedriftenes struktur og undersøkelsen av produksjonsmetodene i jordbruket. Forordningen er innlemmet i EØS-avtalen vedlegg XXI og gjennomført i norsk rett som forskrift til statistikkloven.

Kommisjonsforordning (EU) nr. 715/2014 fastsetter en ny liste av kjennemerker som skal innsamles i 2016-undersøkelsen av jordbruksbedriftenes struktur. For å oppnå så høy grad av sammenlignbarhet som mulig bør begrepene i listen over kjennemerker anvendes på samme måte i hele Unionen. Det er derfor nødvendig å endre definisjonene i bilag II til kommisjonsforordning (EF) nr. 1200/2009. Dette gjøres gjennom den nye forordningen (EU) nr. 2015/1391.

Merknader

Statistisk sentralbyrå har deltatt i drøftingene av forslaget. Rettsakten vil kreve forskriftsendring som ikke griper vesentlig inn i norsk handlefrihet. Rettsakten vil bli gjennomført i forskrift til statistikkloven. Forordningen har begrensede administrative og økonomiske konsekvenser som dekkes innenfor Statistisk sentralbyrås alminnelig budsjett.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Statistisk sentralbyrå, som finner den relevant og akseptabel.

RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING

Vedlegg XXII Selskapsrett

32014L0102 Rådsdirektiv 2014/102/EU av 7. november 2014 om endring av europaparlaments- og rådsdirektiv 2013/34/EU om om årsregnskaper, konsoliderte regnskaper og tilhørende rapporter for visse selskapsformer på grunn av tiltredelsen av Kroatia

Sammendrag av innhold

Direktivet innebærer en teknisk tilpasning av direktiv 2013/34/EU som følge av Kroatias tiltredelse i EU. I vedlegg I og II til direktiv 2013/34/EU innsettes relevante typer foretak i Kroatia som direktivet skal omfatte.

Merknader

Direktivet krever ikke endring i nasjonal lovgivning. Direktivet ventes ikke å få vesentlige økonomiske eller administrative konsekvenser for norske myndigheter.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er behandlet i spesialutvalget for kapitalbevegelser og finansielle tjenester. Rettsakten er EØS-relevant og akseptabel.

-HELSE- OG OMSORGSDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering

Kapittel XII Næringsmidler

32014R0685 Kommisjonsforordning (EU) nr. 685/2014 av 20. juni 2014 om endring av vedlegg II til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1333/2008 hva gjelder polyetylenglykol podet på polyvinylalkohol i kosttilskudd i fast form

Sammendrag av innhold

Rettsakten endrer unionslisten over godkjente tilsetningsstoffer til næringsmidler i vedlegg II til forordning (EF) nr. 1333/2008 ved at et nytt tilsetningsstoff, polyvinylalkohol -polyetylenglykol- podet kopolymer godkjennes for bruk som overflatebehandlingsmiddel i kosttilskudd i fast form. Rettsakten endrer også, ved å implementere renhetskriterier og spesifikasjoner for det nye tilsetningsstoffet polyvinylalkohol-polyetylenglykol- podet kopolymer (PVA-PEG), i vedlegget til forordning (EF) nr. 231/2012.

Vedlegg II og III til forordning (EF) nr. 1333/2008 fastsetter unionslister over de tilsetningsstoffene som er godkjent for bruk i næringsmidler, tilsetningsstoffer, næringsmiddelenszymer, smakstilsetninger og næringsstoffer og deres vilkår for bruk.

Forordning (EU) nr. 231/2012 fastsetter spesifikasjoner for tilsetningsstoffer som er oppført i vedlegg II og III til forordning (EF) nr. 1333/2008. Disse listene oppdateres i samsvar med den vanlige framgangsmåten beskrevet i forordning (EF) nr. 1331/2008 (godkjenningsprosedyren).

Renhetskriteriene og spesifikasjonene endres, enten på initiativ fra Kommisjonen eller etter søknad. Det er et teknologisk behov for overflatebehandlingsmiddel i kosttilskudd i fast form for å beskytte for ubehagelig smak og gjøre kosttilskuddet lettere å svelge. PVA-PEG skal brukes som en vannopløselig, straks-frigivende filmovertrekk på kosttilskudd i fast form. Overflatefilmen beskytter mot ubehagelig smak eller lukt, forbedrer kosttilskuddets utseende, gjør tablettene lettere å svelge og beskytter aktive ingredienser i tablettene. En særegen egenskap til PVA-PEG er at det er ekstremt elastisk, har lav viskositet og løses raskt opp i sure, nøytrale og basiske medier.

European Food Safety Authority (EFSA) har vurdert PVA-PEG, og har kommet til at den foreslåtte bruken ikke fører til noen helsemessig bekymring.

Det er derfor hensiktsmessig å tillate bruk av dette tilsetningsstoffet som et glasingmiddel på kosttilskudd i fast form. Polyvinylalkohol -polyetylenglykol- podet kopolymer får E 1209 som E-nummer.

Det fremgår av artikkel 3 at rettsakten skal tre i kraft i EU 20 dager etter kunngjøring 20. juni 2014, dvs. 10. juli 2014.

Merknader

Økonomiske og administrative konsekvenser

Virksomhetene

Mattilsynet mener at endringene mht. godkjennelse av, polyvinylalkohol -polyetylenglykol- podet kopolymer som overflatebehandlingsmiddel på kosttilskudd i fast form og innlemmelse av spesifikasjonene til overflatemiddelet hverken fører til økonomiske eller administrative konsekvenser for næringsmiddelbransjen.

Mattilsynet mener at PVA-PEG som overflatebehandlingsmiddel gir næringsmiddelindustrien mulighet til å tilby et kvalitetsmessig bedre produkt.

Forbrukerne og samfunnet for øvrig

Mattilsynet legger til grunn at PVA-PEG som overflatebehandlingsmiddel er vurdert av EFSA og at de konkluderer at bruken av tilsetningsstoffet i de foreslåtte matvarekategoriene og med angitte bruksmengder ikke medfører økt helsemessig risiko bekymring. Gjennomføring i norsk rett vil derfor ikke føre til økt helsemessig risiko for befolkningen. Vi kan heller ikke se at endringen vil kunne ha øvrige økonomiske, administrative eller andre konsekvenser av betydning for forbrukerne og samfunnet for øvrig.

Rettslige konsekvenser

Gjennomføring av rettsakten i norsk rett medfører behov for endringer i forskrift 6. juni 2011 nr. 2011 nr. 668 om tilsetningsstoffer til næringsmidler.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av spesialutvalget for næringsmidler, der berørte departementer er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32015R0007 Kommisjonsforordning (EU) nr. 2015/7 av 6. januar 2015 om godkjenning av helsepåstander andre enn de som referer til redusert sykdomsrisiko eller barns utvikling og helse og om endring av forordning (EU) nr. 432/2012

Sammendrag av innhold

Rettsakten gjelder godkjenning av en helsepåstand innmeldt etter artikkel 13(1) i påstandsforordningen (forordning (EF) nr. 1924/2006). Artikkel 13(1) påstander føres opp i fellesskapslisten (også kalt artikkel 13-listen eller positivlisten). De godkjente helsepåstandene i denne listen er ikke koblet til produktnavn eller et varemerke. De kan brukes av alle virksomheter som produserer næringsmidler som inneholder de ingredienser, næringsstoffer eller andre stoffer som påstanden er relatert til. Det forutsettes at de oppfyller de vilkårene som eventuelt er knyttet til helsepåstanden (bruksbetingelser).

Den godkjente helsepåstanden som denne rettsaken gjelder, omhandler karbohydrater og gjenoppretting av en normal muskelfunksjon etter høyintensiv og/eller langvarig fysisk aktivitet. EFSA har gitt en positiv vurdering til sammenhengen mellom påstandens ordlyd og virkestoffet (Q-2013-00234). Målgruppen for helsepåstanden er voksne som har utført hard fysisk trening (atleter). Det er knyttet bruksbetingelser til helsepåstanden som blant annet sier at påstanden kun kan brukes på produkter som er rettet mot målgruppen (voksne/atleter) som har utført langvarig og høy fysisk aktivitet. Bruksbetingelsene setter også begrensinger ved at forbrukerne skal informeres om at effekten oppnås ved et inntak av karbohydrater fra alle kilder på 4 g/kg kroppsvekt innen de fire første timene og ikke senere enn seks timer etter treningen. Denne mengden karbohydrater vil for en voksen mann på 70 kg tilsvare 280 g karbohydrater som må inntas innen det gitt tidsintervallet. Det vil kun være spesial designet produkter som vil kunne oppfylle kravene i påstandens bruksbetingelser og som påstanden vil kunne gjelde for.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Forordningen implementeres i norsk regelverk ved en henvisningsbestemmelse i forskrift 17. februar 2010 nr. 187 om ernærings- og helsepåstander om næringsmidler.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Virksomhetene:

Virksomhetene kan benytte den godkjente helsepåstanden om karbohydrater og rekonvalesens etter hard fysisk aktivitet såfremt bruksbetingelsene er oppfylt.

Forbrukerne:

EFSA's vurderinger gir forbrukerne større trygghet for at de helsepåstandene som er i bruk, er vitenskapelig dokumentert og ikke er villedende.

Mattilsynet:

Tilsyn med bruken av helsepåstander inngår i det ordinære tilsynet.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av Spesialutvalget for matområdet der Helse- og omsorgsdepartementet, Nærings- og fiskeridepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Klima- og miljødepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32015R0008 Kommisjonsforordning (EU) nr. 2015/8 av 6. januar 2015 om avslag på bruk av helsepåstander på næringsmidler andre enn de som viser til redusert sykdomsrisiko og til barns utvikling og helse

Sammendrag av innhold

Rettsakten omhandler avslag av fem helsepåstander innmeldt etter artikkel 13(5) i påstandsforordningen (forordning (EF) nr. 1924/2006). Søknader etter artikkel 13(5) baseres på ny vitenskapelig dokumentasjon eller et ønske om at den innsendte dokumentasjonen skal være unntatt offentligheten grunnet eiendomsrettigheter.

De fem avslåtte helsepåstandene omhandler glukose. EFSA har vurdert det vitenskapelige grunnlaget for helsepåstandene og har konkludert med at det var en sammenheng mellom påstandenes ordlyd og virkestoff.

EU-kommisjonen mener at påstandene ville stride mot internasjonale og nasjonale kostråd om å redusere inntaket av sukker. EU-kommisjonen har konkludert at de fem påstandene om glukose er villedende og avvises på grunnlag av de gir et budskap som er i strid mot etablerte kostråd om å redusere inntaket av sukker. Påstandene oppfyller dermed ikke kravene i påstandsforordningens artikkel 3 som sier at en påstand ikke skal være villedende.

Det vil bli gitt seks måneders overgangstid for produsenter som allerede har påstandene på produkter om å fjerne disse etter at rettsakten har trådt i kraft.

Følgende helsepåstander om glukose er avvist i rettsakten.

Avslåtte helsepåstander (fritt oversatt)	EFSA-nummer
Glukose nedbrytes som en del av kroppens normale energistoffskifte	Q-2012-0266
Glukose støtter normal fysisk aktivitet	Q-2012-00267
Glukose bidrar til et normalt stoffskifte	Q-2012-00268
Glukose bidrar til et normalt energistoffskifte etter trening	Q-2012-00269
Glukose bidrar til en normal muskelfunksjon	Q-2012-00270

Merknader

Rettslige konsekvenser

Forordningen implementeres i norsk regelverk ved en henvisningsbestemmelse i forskrift 17. februar 2010 nr. 187 om ernærings- og helsepåstander om næringsmidler.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Virksomhetene:

Virksomhetene må forholde seg til de avslåtte helsepåstandene og ta disse ut av bruk seks måneder etter at forordningen har trådt i kraft. Det er usikkert hvor mange av disse helsepåstandene som er i bruk i Norge i dag.

Forbrukerne:

EFSA's vurderinger gir forbrukerne større trygghet for at de helsepåstandene som er i bruk, er vitenskapelig dokumentert og ikke er villedende.

Mattilsynet:

Tilsyn med bruken av helsepåstander inngår i det ordinære tilsynet.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av Spesialutvalget for matområdet der Helse- og omsorgsdepartementet, Nærings- og fiskeridepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Klima- og miljødepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32015R1041 Kommisjonsforordning (EU) nr. 2015/1041 av 30. juni 2015 om avslag på bruk av helsepåstander på næringsmidler, andre enn de som gjelder påstander om redusert sykdomsrisiko og barns utvikling og helse

Sammendrag av innhold

Denne rettsakten går etter hurtigprosedyren.

Rettsakten inneholder avslag på sju helsepåstander som det er søkt om godkjenning om etter artikkel 13(5) i påstandsforordningen (forordning (EF) nr. 1924/2006). Søknader etter artikkel 13(5) innebærer ny vitenskapelig dokumentasjon eller et ønske om at den innsendte dokumentasjonen skal være unntatt offentlighet grunnet eiendomsrettigheter.

Det vitenskapelige grunnlaget for alle sju helsepåstander er vurdert av EFSA. EFSA har ikke funnet at det er en sammenheng mellom påstandene og virkestoffene. EU-kommisjonen tar vurderingene fra EFSA i betraktning når søknadene skal avgjøres. Avgjørelsene forelegges også Rådet/Parlamentet etter regelverksprosedyren for kontroll.

Helsepåstandene som denne rettsakten omhandler oppfyller ikke kravene i påstandsforordningen og derfor ikke godkjente. Alle søknader har fått negativ vurdering av EFSA. Dette gjelder følgende virkestoffer og påstander.

Virkestoff og påstander	EFSA-nummer
Citrulline-malat og rekonvalesens etter fysisk aktivitet	Q-2013-00659
Oliven (<i>Olea europaea</i> L.) blad-vann-ekstrakt og økning glukose toleransen	Q-2013-00783
Pacran® og nedre urinveier	Q-2013-00889
En kombinasjon av <i>Bifidobacterium longum</i> LA 101, <i>Lactobacillus helveticus</i> LA 102, <i>Lactococcus lactis</i> LA103 og <i>Streptococcus thermophilus</i> LA 104 og reduksjon av tarmubehag	Q-2013-00892
En kombinasjon av <i>Bifidobacterium longum</i> LA 101 <i>Lactobacillus helveticus</i> LA 102, <i>Lactococcus lactis</i> LA103 og <i>Streptococcus thermophilus</i> LA 104 og forbedring av tarmfunksjon	Q-2013-00893
En kombinasjon av L-treonin, L-valin, L-leusin, L-isoleusin, L-lysin, krompikolinat og reduksjon av blodsukkeret	Q-2013-00756
En kombinasjon av lutein og zeaxantin og vedlikehold av synet	Q-2013-00875

Merknader

Rettslige konsekvenser

Forordningen implementeres i norsk regelverk ved en henvisningsbestemmelse i forskrift 17. februar 2010 nr. 187 om ernærings- og helsepåstander om næringsmidler.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Virksomhetene:

Virksomhetene vil måtte forholde seg til de avslåtte helsepåstandene.

Forbrukerne:

EFSA's vurderinger gir forbrukeren større styggheit for at de helsepåstandene som er i bruk er vitenskapelige dokumenter og ikke er villedende.

Mattilsynet:

Tilsyn med bruken av helsepåstander inngår i det ordinære tilsynet.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av Spesialutvalget for matområdet der Helse- og omsorgsdepartementet, Nærings- og fiskeridepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Klima- og miljødepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32015R1052 Kommisjonsforordning (EU) 2015/1052 av 1. juli 2015 om avslag på bruk av helsepåstander på næringsmidler som viser til redusert risiko for sykdom

Sammendrag av innhold

Denne rettsakten går etter hurtigprosedyren.

Rettsakten inneholder avslag på to helsepåstander som det er søkt om godkjenning om etter artikkel 14(1)(b) i påstandsforordningen (forordning (EF) nr. 1924/2006). Søknader etter artikkel 14(1)(b) omhandler påstander som er knyttet til barns utvikling og helse.

Det vitenskapelige grunnlaget for de to helsepåstandene er vurdert av EFSA. Det er ikke funnet sammenheng mellom påstandene og virkestoffet. EU-kommisjonen tar vurderingene fra EFSA i betraktning når søknadene skal avgjøres. Avgjørelsene forelegges også Rådet/Parlamentet etter regelverksprosedyren for kontroll.

Helsepåstandene som denne rettsakten omhandler oppfyller ikke kravene i påstandsforordningen og er derfor ikke godkjente. Begge søknader har fått negativ vurdering av EFSA. Dette gjelder følgende to virkestoffer og påstander.

Virkestoff og påstand (EFSA-nummer)

- Plantesterol estere i kosttilskudd og reduksjon av kolesterol (Q-2013-00595)
- CranMax® for å hindre at E. coli fester seg til uroepitelceller hos kvinner som er en risikofaktor for å utvikle urinveisinfeksjoner. (Q-2013-00649)

Merknader

Rettslige konsekvenser

Forordningen implementeres i norsk regelverk ved en henvisningsbestemmelse i forskrift 17. februar 2010 nr. 187 om ernærings- og helsepåstander om næringsmidler.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Virksomhetene:

Virksomhetene vil måtte forholde seg til de avslåtte helsepåstandene.

Forbrukerne:

EFSA's vurderinger gir forbrukeren større styggghet for at de helsepåstandene som er i bruk er vitenskapelige dokumenter og ikke er villedende.

Mattilsynet:

Tilsyn med bruken av helsepåstander inngår i det ordinære tilsynet.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av Spesialutvalget for matområdet der Helse- og omsorgsdepartementet, Nærings- og fiskeridepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Klima- og miljødepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32015R1102 Kommisjonsforordning (EU) nr. 2015/1102 av 8. juli 2015 om endring i vedlegg I til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1334/2008 med hensyn til visse aromastoffer

Sammendrag av innhold

Denne rettsakten går etter hurtigprosedyren.

Rettsakten endrer vedlegg I til forordning (EF) nr. 1334/2008, som inneholder unionslisten over godkjente aromastoffer og deres bruksbetingelser, når det gjelder fjerning av fem aromastoffer fra unionslisten.

For de fem stoffene 1-metylnaftalen (FL nr. 01.014), furfurylmetyleter (FL nr. 13.052), difurfurylsulfid (FL nr. 13.056), difurfuryleter (FL nr. 13.061) og etylfurfuryleter (FL nr. 13.123), er data ikke blitt fremskaffet innen fristen 30. juni 2014. Derfor bør disse aromastoffene fjernes fra unionslisten.

Overgangsordninger: Matvarer som inneholder de fem nevnte aromastoffene og som er lovlig markedsført eller merket innen 9 måneder etter at denne forordningen trer i kraft, men som ikke oppfyller kravene på unionslisten, kan markedsføres inntil datoen for minste holdbarhet eller siste bruksdato. jf. artikkel 2.

Utkast til rettsakten har vært hørt. Det kom fire innspill, hvor ingen hadde merknader til utkastet til rettsakten.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Rettsakten krever endring i forskrift 6. juni 2011 nr. 669 om aroma og næringsmiddelingsredienser med aromagivende egenskaper til anvendelse i og på næringsmidler (aromaforskriften).

Økonomiske og administrative konsekvenser

Gjennomføring av rettsakten antas per i dag ikke å få uforutsette økonomiske konsekvenser for næringen. Det forventes ikke økonomiske eller administrative konsekvenser for Mattilsynet.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av *Spesialutvalget for matområdet*, der Landbruks- og matdepartementet, Nærings- og fiskeridepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Finansdepartementet, Klima- og

miljøverndepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32015R1362 Kommisjonsforordning (EU) 2015/1362 av 6. August 2015 om endring av vedlegg III til Europaparlamentets og Rådsforordning (EF) nr. 1333/2008 når det gjelder bruk av silisiumdioksid (E 551) i ekstrakter av rosmarin (E 392)

Sammendrag av innhold

Rettsakten endrer unionslisten over godkjente tilsetningsstoffer til næringsmidler i vedlegg III til forordning 1333/2008 ved at av silikondioksid godkjennes brukt i som antiklumpemiddel i tilsetningsstoffet rosmarinekstrakt (E 392).

Vedlegg III til forordning (EF) nr. 1333/2008 fastsetter en unionsliste over tilsetningsstoffer som er godkjent for bruk i tilsetningsstoffer, enzymer, smakstilsetninger (aromastoffer) og næringsstoffer og deres vilkår for bruk. Denne listen skal oppdateres i samsvar med forordning (EF) nr. 1331/2008 godkjenningssprosedyrer, enten etter initiativ fra Kommisjonen eller pga. en søknad.

Stoffer i pulverform har gjerne et behov for antiklumpemiddel, slik at flytegenskapene til pulveret holder seg over en lengre perioder og uten at pulveret klumper seg i løpet av lagringstiden. Pulver med antiklumpemiddel er lettere å håndtere og pulveret er mer effektivt ved tilsetning til mat.

Silisiumdioksid oppfyller det teknologiske behovet. Derfor godkjennes bruk av silisiumdioksid (E 551) som antiklumpemiddel i rosmarinekstrakt (E 392) når det foreligger i pulverform.

Vitenskapskomiteen for mattrygghet (SCF) etablerte en "ikke spesifisert" gruppe- ADI (akseptabelt daglig inntak) for silisiumdioksid (E 551), og det er tillatt med opptil 10 g/kg som antiklumpemiddel. Utvidet bruk av silikondioksid, slik det er foreslått, medfører ingen økt helsemessig risiko og har ingen teknologisk funksjon ved disse konsentrasjonene i det endelige produktet. Godkjenningen av silisiumdioksid som antiklumpemidler i rosmarinekstrakt antas ikke å føre en økt risiko av helsemessig betydning. Det er derfor hensiktsmessig å tillate bruk av silisiumdioksid (E 551) som et antiklumpemiddel i rosmarinekstrakter (E 392) som pulver. Brukermengden settes til 30000 mg/kg rosmarinekstraktpulver.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Gjennomføring av rettsakten i norsk rett medfører behov for endringer i forskrift 6. juni 2011 nr. 2011 nr. 668 om tilsetningsstoffer til næringsmidler.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Endringene når det gjelder godkjenning av silikondioksid (E551) i rosmarinekstrakt (E 392) som pulver opprettholder flytegenskapene til rosmarinekstraktet, og fører verken til økonomiske eller administrative konsekvenser for næringsmiddelbransjen. Godkjenningen gir næringsmiddelindustrien mulighet til å tilby kvalitetsmessig bedre produkter.

Mattilsynet legger til grunn at utvidet bruk av silisiumdioksid ikke medfører økt helsemessig risiko for befolkningen. Mattilsynet kan heller ikke se at endringen vil kunne ha øvrige økonomiske, administrative eller andre konsekvenser av betydning for forbrukerne og samfunnet for øvrig.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av *Spesialutvalget for matområdet*, der Landbruks- og matdepartementet, Nærings- og fiskeridepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Finansdepartementet, Klima- og miljøverndepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32015R1378 Kommisjonsforordning (EU) 2015/1378 av 11. august om endring av vedlegg II Europaparlament- og Rådsforordning (EF) nr. 1333/2008 fra når det gjelder bruk av riboflavins (E 101) og karotener (E 160a) i tørkede potet granulater og flak

Sammendrag av innhold

Fargen til dehydrert potetpulver påvirkes potetenes fargenyanser og oksydasjonen som forekommer under prosessering. Etter dagens regelverk er kurkumin (E 100) godkjent for bruk i tørkede potetgranulater og flak for å gjenopprette et visuelt akseptabelt utseende av sluttproduktet. Riboflavin (E 101) og karotener (E 160a) er passende alternativer til kurkumin stand til å oppfylle de samme

teknologiske effekt. EFSA har revaluert de to foreslåtte fargestoffene og konkludert at den utvidet bruk ikke vil føre til økt helsemessig risiko av betydning.

Riboflavin (E 101) og karotener (E 160a) foreslås godkjent i potetmospulver, quantum satis (q.s.).

Merknader

Rettslige konsekvenser

Gjennomføring av rettsakten krever endring i forskrift 6.juni 2011 nr. 668 om tilsetningsstoffer i næringsmidler.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Mattilsynet mener at endringene mht. bruken av fargestoffene riboflavin (E 101) og karotener (E 160a) i potetmos vil gi potetmosen en jevnere farge og se mer tiltalende ut, og fører ikke til økonomiske og administrative konsekvenser for næringsmiddelbransjen.

Gjennomføring av godkjennelsen i norsk rett fører hverken til økt eksponering eller økt den helsemessige risikoen av betydning. Vi kan heller ikke se at endringen vil kunne ha øvrige økonomiske, administrative eller andre konsekvenser av betydning for forbruker og samfunnet forøvrig.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av *Spesialutvalget for matområdet*, der Landbruks- og matdepartementet, Nærings- og fiskeridepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Finansdepartementet, Klima- og miljøverndepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering

Kapittel XIII Legemidler

32014R1277 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 1277/2014 av 1. desember 2014 som endrer forordning (EU) nr. 37/2010 for stoffet lasalocid

Sammendrag av innhold

Forordning (EU) nr. 1277/2014 omhandler lasalocid, som er et antibiotikum. Stoffet står oppført i tabell 1 i vedlegget til forordning (EU) nr. 37/2010 over tillatte stoffer til matproduserende dyr, med grenseverdier (MRL) i vev fra storfe og fjørfe. "European Medicines Agency" (EMA) har mottatt en søknad om endring av MRL-verdiene for fjørfe. "Committee for Medicinal Products for Veterinary Use" (CVMP) har vurdert den nye dokumentasjonen som er sendt inn på lasalocid, og har dermed anbefalt en endring i anbefalt daglig inntak og MRL. Vedlegget til forordning (EU) nr. 37/2010 er endret i henhold til dette.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Gjeldende regelverk er forskrift 30. mai 2012 nr. 512 om grenseverdier for legemiddelrester i næringsmidler fra dyr som gjennomfører forordning (EF) nr. 470/2009 og forordning (EU) nr. 37/2010 med endringer. Forordning (EU) nr. 1277/2014 skal høres og gjennomføres som en endring i forskriften. Rettsakten fører til høyere MRL-verdier for lasalocid i vev fra fjørfe.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Rettsakten anses ikke å ha noen økonomiske eller administrative konsekvenser.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av *Spesialutvalget for matområdet*, der Landbruks- og matdepartementet, Nærings- og fiskeridepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Finansdepartementet, Klima- og miljøverndepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32014R1359 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 1359/2014 av 18. desember 2014 som endrer vedlegget til forordning (EU) nr. 37/2010 for stoffet tulatromycin

Sammendrag av innhold

Forordning (EU) nr. 1359/2014 omhandler tulatromycin, som er et antibiotikum. Stoffet står oppført i tabell 1 i vedlegget til forordning (EU) nr. 37/2010 over tillatte stoffer til matproduserende dyr, med grenseverdier (MRL) i fett, lever og nyre fra storfe og svin. European Medicines Agency, EMA, har mottatt en søknad om endring av føringer for dette stoffet samt fastsettelse av MRL også i muskel. Committee for Medicinal Products for Veterinary Use (CVMP) har vurdert den nye dokumentasjonen som er sendt inn på tulatromycin, og har på den bakgrunnen nå anbefalt en endring i nåværende daglig inntak i tillegg til etablering av midlertidige MRL-verdier for storfe og svin. De midlertidige MRL-verdiene skal gjelde frem til 1. januar 2015. Årsaken til det er at analytiske metoden for å påvise rester av stoffet ikke er tilstrekkelig validert for de foreslåtte MRL'ene. CVMP har også konkludert at ekstrapolering av grenseverdiene til andre matproduserende dyr ikke kan støttes for dette stoffet. Vedlegget til forordning (EU) nr. 37/2010 er endret i henhold til dette.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Gjeldende regelverk er forskrift 30. mai 2012 nr. 512 om grenseverdier for legemiddelrester i næringsmidler fra dyr som gjennomfører forordning (EF) nr. 470/2009 og forordning (EU) nr. 37/2010 med endringer. Forordning (EU) nr. 1359/2014 skal høres og gjennomføres som en endring i forskriften. Rettsakten fører til midlertidig høyere MRL-verdier for lever, fett og nyre samt MRL også i muskel fra storfe og svin.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Rettsakten anses ikke å ha noen økonomiske eller administrative konsekvenser.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av *Spesialutvalget for matområdet*, der Landbruks- og matdepartementet, Nærings- og fiskeridepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Finansdepartementet, Klima- og miljøverndepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32014R1390 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 1390/2014 av 19. desember 2014 som endrer vedlegget til forordning (EU) nr. 37/2010 for stoffet eprinomectin

Sammendrag av innhold

Forordning (EU) nr. 1390/2014 omhandler eprinomectin, som er et antiparasittmiddel. Stoffet står oppført i tabell 1 i vedlegget til forordning (EU) nr. 37/2010 over tillatte stoffer til matproduserende dyr. Vev fra sau og geit har på grunn av manglende dokumentasjon hatt en midlertidig grenseverdi (MRL), som utløp 1. juli 2014. "Committee for Medicinal Products for Veterinary Use" (CVMP) kan heller ikke nå anbefale å sette en endelig MRL, men å forlenge den midlertidige perioden frem til 30. juni 2016. Dette skyldes at den analytiske metoden som brukes for å overvåke rester i sau og geit foreløpig ikke er god nok.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Gjeldende regelverk er forskrift 30. mai 2012 nr. 512 om grenseverdier for legemiddelrester i næringsmidler fra dyr som gjennomfører forordning (EF) nr. 470/2009 og forordning (EU) nr. 37/2010 med endringer. Forordning (EU) nr. 1390/2014 skal høres og gjennomføres som en endring i forskriften. Rettsakten fører til at MRL for sau og geit forblir midlertidig frem til 30. juni 2016.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Rettsakten anses ikke å ha noen økonomiske eller administrative konsekvenser.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av *Spesialutvalget for matområdet*, der Landbruks- og matdepartementet, Nærings- og fiskeridepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Finansdepartementet, Klima- og miljøverndepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32015D1057 Kommisjonsbeslutning 2015/1057/EU av 1. juli 2015 som endrer kommisjonsbeslutning 2012/715/EU som etablerer en liste over land med regulatoriske krav til virkestoff til bruk i legemidler til mennesker, herunder kontroll og tilsyn, som sikrer beskyttelse av folkehelsen tilvarende det som gjelder i Fellesskapet

Sammendrag av innhold

Norge følger EUs regelverk for legemidler. Det stilles strenge krav til tilvirking av både virkestoff som inngår i legemidler (API) og tilvirking av ferdige legemidler (krav til å følge standarden for god tilvirkning av legemidler (GMP)). API produseres ofte i land med lavere regulatoriske krav til legemidler enn det som gjelder i EØS. I den hensikt å ytterligere styrke beskyttelsen av befolkningen mot falske og dårlige legemidler, har EU vedtatt nye regler i direktiv 2011/62/EU. Rettsakten er inntatt i EØS-avtalen og gjennomført i norsk rett. Import av API skal fra 2. juli 2013 (1) enten følges av en skriftlig bekreftelse fra myndighetene i eksportlandet om at kravene til GMP er fulgt, eller (2) så skal eksportlandet føres opp på en liste over land som anses for å ha en regulatorisk standard på høyde med EUs. Gjennom kommisjonsbeslutningen føres Israel og Brasil opp på listen over land som anses for å ha en regulatorisk standard på høyde med EUs. Det følger ingen rapporteringsforpliktelser av rettsakten

Merknader

Rettsakten er hjemlet i TFEU artikkel 114 og artikkel 168 4. ledd bokstav c). I gjeldende regelverk skal innkjøper av API påse at produsenten har overholdt kravene som gjelder for produksjon. Rettsakten får små konsekvenser for Norge, men vil lette norske tilvirkers situasjon ved kjøp av API fra Brasil og Israel. Rettsakten antas ikke å få negative økonomiske konsekvenser for norske rettssubjekt eller myndigheter. Rettsakten grupperes i Gruppe 2 (rettsakter som krever forskriftsendring en som har små konsekvenser for norsk lovgivning). Rettsakten gjennomføres ved at det henvises til denne i forskrift 2. november 2004 nr. 1441 om tilvirkning og import av legemidler. Det anses som åpenbart unødvendig å sende saken på høring.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har blitt behandlet i Spesialutvalget for helse, der Arbeids- og inkluderingsdepartementet, Barne- og likestillingsdepartementet, Fornyings- og administrasjonsdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Kunnskapsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32015R1078 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 2015/1078 av 3. juli 2015 som endrer vedlegget til forordning (EU) nr. 37/2010 for stoffet "klodronsyre (i form av dinatriumsalt)"

Sammendrag av innhold

Forordning (EU) nr. 2015/1078 omhandler klodronsyre (i form av dinatriumsalt), som er et legemiddel som brukes mot skjelett og beinlidelser (osteolyse). Stoffet har til nå ikke vært oppført i tabell 1 i vedlegget til forordning (EU) nr. 37/2010 over tillatte stoffer til matproduserende dyr. European Medicines Agency (EMA) har behandlet søknad om fastsettelse av grenseverdi (MRL) for dette stoffet i vev fra dyr av hestefamilien. Basert på vurdering fra Committee for Medicinal Products for Veterinary Use (CVMP) har EMA anbefalt at etablering av grenseverdier for dinatriumklodronat i vev fra dyr av hestefamilien ikke er nødvendig for å verne menneskeshelse, forutsatt at dette stoffet ikke skal brukes til dyr som produserer melk til humant konsum. EMA har vurdert at ekstrapolering av MRL for klodronsyre (i form av dinatriumsalt) fra dyr av hestefamilien til andre matproduserende dyr ikke er hensiktsmessig. Vedlegget til forordning (EU) nr. 37/2010 er endret i henhold til dette.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Gjeldende regelverk er forskrift 30. mai 2012 nr. 512 om grenseverdier for legemiddelrester i næringsmidler fra dyr som gjennomfører forordning (EF) nr. 470/2009 og forordning (EU) nr. 37/2010 med endringer. Forordning (EU) nr. 2015/1078 skal høres og gjennomføres som en endring i forskriften. Rettsakten fører til at klodronsyre (i form av dinatriumsalt) blir tillatt å bruke til dyr av hestefamilien.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Rettsakten anses ikke å ha noen økonomiske eller administrative konsekvenser.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av *Spesialutvalget for matområdet*, der Landbruks- og matdepartementet, Nærings- og fiskeridepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Finansdepartementet, Klima- og miljøverndepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32015R1079 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 2015/1079 av 3. juli 2015 som endrer vedlegget til forordning (EU) nr. 37/2010 for stoffet 'heksaflumuron'

Sammendrag av innhold

Forordning (EU) nr. 2015/1079 omhandler heksaflumuron, som er et antiparasittmiddel mot ektoparasitter. Stoffet har til nå ikke vært oppført i tabell 1 i vedlegget til forordning (EU) nr. 37/2010 over tillatte stoffer til matproduserende dyr. European Medicines Agency (EMA) har behandlet søknad om fastsettelse av grenseverdi (MRL) for rester av heksaflumuron i fisk. Basert på vurdering fra Committee for Medicinal Products for Veterinary Use (CVMP) har EMA anbefalt etablering av MRL for heksaflumuron for fisk i muskel og hud i naturlige forhold. MRL for heksaflumuron kan ikke ekstrapoleres fra fisk til andre matproduserende dyr. Vedlegget til forordning (EU) nr. 37/2010 er endret i henhold til dette. MRL for heksaflumuron er dermed inkludert i listen.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Gjeldende regelverk er forskrift 30. mai 2012 nr. 512 om grenseverdier for legemiddelrester i næringsmidler fra dyr som gjennomfører forordning (EF) nr. 470/2009 og forordning (EU) nr. 37/2010 med endringer. Forordning (EU) nr. 2015/1079 skal høres og gjennomføres som en endring i forskriften. Rettsakten fører til at heksaflumuron blir tillatt å bruke til fisk.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Rettsakten anses ikke å ha noen økonomiske eller administrative konsekvenser.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av *Spesialutvalget for matområdet*, der Landbruks- og matdepartementet, Nærings- og fiskeridepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Finansdepartementet, Klima- og miljøverndepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32015R1080 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 2015/1080 av 3. juli 2015 som endrer vedlegget til forordning (EU) nr. 37/2010 for stoffet "propyl 4-hydroksybenzoat og dets natriumsalt"

Sammendrag av innhold

Forordning (EU) nr. 2015/1080 omhandler "propyl 4-hydroksybenzoat og dets natriumsalt", som er et konserveringsmiddel. Stoffet har til nå ikke vært oppført i tabell 1 i vedlegget til forordning (EU) nr. 37/2010 over tillatte stoffer til matproduserende dyr. European Medicines Agency (EMA) har behandlet søknad om fastsettelse av grenseverdi (MRL) for "propyl 4-hydroksybenzoat og dets natriumsalt". Basert på uttalelsene fra "Committee for Medicinal Products for Veterinary Use" (CVMP), har EMA anbefalt at fastsettelse av maksimumsgrenser for restmengder for propyl- 4-

hydroksybenzoat og dets natriumsalt for alle matproduserende dyr er ikke nødvendig for å verne menneskers helse, forutsatt at dette stoffet kun brukes som konserveringsmiddel.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Gjeldende regelverk er forskrift 30. mai 2012 nr. 512 om grenseverdier for legemiddelrester i næringsmidler fra dyr som gjennomfører forordning (EF) nr. 470/2009 og forordning (EU) nr. 37/2010 med endringer. Forordning (EU) nr. 2015/1080 skal høres og gjennomføres som en endring i forskriften.

Rettsakten fører til at propyl 4-hydroksybenzoat og dets natriumsalt blir oppført i tabell 1 i vedlegget til forordning (EU) nr. 37/2010 over tillatte stoffer.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Rettsakten vurderes å ikke ha noen økonomiske eller administrative konsekvenser.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av *Spesialutvalget for matområdet*, der Landbruks- og matdepartementet, Nærings- og fiskeridepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Finansdepartementet, Klima- og miljøverndepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32015R1308 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 2015/1308 av 29. juli 2015 som endrer vedlegget til forordning (EU) nr. 37/2010 for stoffet "Aluminiumsalisylat, basisk"

Sammendrag av innhold

Forordning (EU) nr. 2015/1308 omhandler aluminiumsalisylat, basisk, som er et kjemisk stoff som brukes mot diaré og tarminflammasjon. Stoffet står oppført i tabell 1 i vedlegget til forordning (EU) nr. 37/2010 over tillatte stoffer til oral bruk til storfe, unntatt dyr som produserer melk til humant konsum og til lokal bruk for alle matproduserende dyr unntatt fisk. På grunnlag av søknad som er sendt til EMA "European Medicines Agency" om endring av eksisterende oppføringer, har "Committee for Medicinal Products for Veterinary Use" (CVMP) anbefalt å opprettholde klassifisering "ingen krav til MRL" for aluminiumsalisylat, basisk, men kun for lokal bruk av dette stoffet og kun for andre matproduserende dyrearter enn storfe, geit, dyr av hestefamilien, kanin, og fisk. Etter forordningen bør den eksisterende oppføringen for storfe erstattes med numeriske MRL-er. Siden stoffet nå er foreslått til bruk til voksne dyr, blir klassifisering "Ingen krav til MRL" ikke lenger gyldig, og etablering av grenseverdier i vev fra storfe og melk er nødvendig. I henhold til artikkel 5 i forordning (EF) nr. 470/2009, har EMA vurdert at ekstrapolering av de numeriske MRL-er for aluminiumsalisylat, basisk, fra storfe til geit, dyr av hestefamilien og kanin er hensiktsmessig. Vedlegget til forordning (EU) nr. 37/2010 er endret i henhold til dette.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Gjeldende regelverk er forskrift 30. mai 2012 nr. 512 om grenseverdier for legemiddelrester i næringsmidler fra dyr som gjennomfører forordning (EF) nr. 470/2009 og forordning (EU) nr. 37/2010 med endringer. Forordning (EU) nr. 2015/1308 skal høres og gjennomføres som en endring i forskriften. Rettsakten fører til at eksisterende oppføring "ingen krav til MRL" for aluminiumsalisylat, basisk endres til numerisk MRL-er i vev og melk fra storfe og at disse ekstrapoleres til geit, dyr av hestefamilien, og kanin.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Rettsakten vurderes å ikke ha noen økonomiske eller administrative konsekvenser.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av Spesialutvalget for matområdet, der Landbruks- og matdepartementet, Nærings- og fiskeridepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Klima- og miljødepartementet,

Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering

Kapittel XVI Kosmetikk

32015R1190 Kommisjonsforordning (EU) nr 1190/2015 av 20 juli 2015 om endring i vedlegg III til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr 1223/2009 om kosmetiske produkter

Sammendrag av innhold

Bakgrunnen for reguleringen er et større arbeid med å vurdere sikkerheten til fargestoffer benyttet i hårfargeprodukter. Arbeidet har pågått siden 2003 og har som mål å opprette en positivliste for hårfargestoffer. Kun hårfargestoffer som er nevnt på denne listen vil være tillatt, gitt at de benyttes innenfor tillatte konsentrasjoner og at tilhørende merkekrav følges.

Som en del av dette arbeidet, har EUs "vitenskapskomite for forbrukerprodukter" (SCCS) nå vurdert 9 nye hårfargestoffer som foreslås regulert i kosmetikkforordningens vedlegg III (stoffer med bruksbegrensninger). Disse vil overføres til positivlisten når hårfargestoffene som ennå ikke er vurdert, er gjennomgått av SCCS og Kommisjonen.

Tioglykolsyre (TGA) er tidligere regulert for bruk i «hårprodukter». Siden risikoen ved bruk av produkter på øyevippehår er ulik risikoen ved bruk på hodehår, ble øyenvippehår ekskludert i den nye kosmetikkforordningens definisjon av «hårprodukt». For at stoffet skal kunne brukes i produkter til øyenvippene, må stoffet være spesielt vurdert av SCCS for dette formålet. SCCS har derfor vurdert TGA separat for bruk på øyenvipper. I tillegg ble det vurdert for bruk i hårfjerningsmidler.

På bakgrunn av SCCS sine vurderinger innføres følgende endringer i kosmetikkforordningens vedlegg III (stoffer med bruksbegrensninger):

- 9 hårfargestoffer oppføres med bruksbegrensninger. Dette er stoffene HC Blue No 17, HC Blue No 15, Acid Green 25, Acid Violet 43, 1,4-Benzenediamine, 2-(methoxymethyl), 1-N-ethylmorpholiniumpropylamino-4-hydroxyanthraquinone, Disperse Red 17, Acid Black 1 og Pigment Red 57.

- For å advare forbrukerne mot mulige allergiske reaksjoner mot stoffene, skal de også oppgis med advarselsmerking.

- TGA tillates med en maksimumskonsentrasjon på 11 % i produkter til vipping av øyenvipper, gitt at det utføres hos en profesjonell aktør. Hjemmebruk tillates ikke. 5 % TGA tillates i produkter for hårfjerning. Det føres i tillegg opp noen små endringer i teksten for advarselsmerking av produkter med TGA.

For å gi industrien mulighet til å tilpasse sine produkter, gis det en overgangstid frem til 10. august 2016 for å tilpasse nye produkter til kravene samt for produkter som allerede er i sirkulasjon. Det er ikke gitt overgangstid for å tilfredstille grenseverdier og merkekrav for TGA.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Forordningen krever endring i forskrift 8. april 2013 nr. 391 om kosmetikk og kroppsspleieprodukter.

Økonomiske og administrative konsekvenser

- Administrative konsekvenser

Forordningen medfører en mindre endring av kosmetikkforskriften (vedlegg III) og er ikke forventet å medføre administrative konsekvenser for norsk næringsliv eller forvaltning.

- Økonomiske konsekvenser for norsk næringsliv

Det foreslås regulert totalt 9 hårfargestoffer som i fremtiden vil overføres til en egen positivliste for hårfargestoffer. At disse stoffene godkjennes, vil ved opprettelse av positivlisten gi næringen et større utvalg av tillatte ingredienser. At det godkjennes nye, trygge stoffer er derfor positivt for næringen og er ikke antatt å gi noen negative økonomiske konsekvenser.

Økonomiske konsekvenser for forvaltningen/tilsynet

Ingen. De nye bestemmelsene vil inngå som en del av Mattilsynets ordinære tilsyn på kosmetikkområdet.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av Spesialutvalget for matområdet, der Helse- og omsorgsdepartementet, Nærings- og fiskeridepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Klima- og miljødepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32015R1298 Kommisjonsforordning (EU) nr 1298/2015 av 28 juli 2015 om endring i vedlegg II og VI til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr 1223/2009 om kosmetiske produkter

Sammendrag av innhold

3-benzylidinkamfer (3-benzylidenbornan-2-on, 3-BC) er tillatt brukt som UV-filter i kosmetikk og er oppført på kosmetikkforordningens positivliste for UV-filter (vedlegg VI, nr. 19) med en maksimumskonsentrasjon på 2 %. En risikovurdering fra EUs "vitenskapskomite for forbrukerprodukter" (SCCS) fra 2013, konkluderer med at 2 % av stoffet ikke er trygt brukt i UV-filter. Bakgrunnen for konklusjonen er beregninger basert på studier av stoffets evne til å gi fosterskade. For dette endepunktet ble det beregnet en NOAEL-verdi (høyeste nivå hvor man ikke finner skadelig effekt). Når denne verdien ble sammenlignet med hvor mye det i verste fall er mulig å eksponeres for stoffet, fant SCCS at 3-BC hadde en tilstrekkelig sikkerhetsmargin (MoS). Det er også konkludert med mulig hormonhermende effekt. Dårlig kvalitet på studier av mutagenese, gjorde at SCCS ikke kunne avgjøre hvorvidt stoffet er mutagent eller ikke.

På bakgrunn av SCCS sine konklusjoner om utilfredsstillende sikkerhetsmargin og ufullstendig sikkerhetsdata for 3-BC, innføres følgende endringer i vedlegg II og VI til kosmetikkforordningen:

- 3-BC forbys ved at det strykes fra positivlisten for UV-filtre (vedlegg VI)
- Siden 3-BC også benyttes som UV-absorber (en UV-absorber beskytter produktet mot UV-stråling, mens et UV-filter beskytter brukeren av produktet mot UV-stråling), er det ikke tilstrekkelig kun å fjerne stoffet fra positivlisten for UV-filtre. Stoffet føres derfor i tillegg opp på forbudslisten (vedlegg II). For å gi industrien mulighet til å tilpasse sine produkter, gis det en overgangstid frem til 18. februar 2016 for å tilpasse nye produkter til kravene samt tilbaketrekking av produkter fra markedet som ikke er i samsvar med de nye kravene i regelverket.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Forordningen krever endring i forskrift 8. april 2013 nr. 391 om kosmetikk og kroppspfleieprodukter.

Økonomiske og administrative konsekvenser

- Administrative konsekvenser

Forordningen medfører en mindre endring av kosmetikkforskriften (vedlegg II og VI) og er ikke forventet å medføre administrative konsekvenser for norsk næringsliv eller forvaltning.

- Økonomiske konsekvenser for norsk næringsliv

Reguleringsforslagene foreslår å forby 3-BC. Dette kan ha negative konsekvenser for næringen, det være seg i form av behov for reformuleringer av produktets sammensetning eller kassering av produkter. For å minske slike tap, er det gitt en overgangstid på 6 måneder hvor næringen får tid til å reformulere produktene eller selge ut produkter fra lager. Overgangstiden er utarbeidet i nært samarbeid med næringen og er en avveining av hvor vanskelig det er å substituere stoffet som forbys opp mot stoffets potensielle helserisiko.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av Spesialutvalget for matområdet, der Helse- og omsorgsdepartementet, Nærings- og fiskeridepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Klima- og miljødepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING

Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering

Kapittel XXV Tobakk

32014L0039 Kommisjonsdirektiv 2014/39/EU av 12. mars 2014 som endrer direktiv 2012/9/EU hva gjelder gjennomføringsdatoen og fristen for overgangsperiodens utløp

Sammendrag av innhold

Direktivet inneholder kun utsatt frist for å gjennomføre Kommisjonsdirektiv 2012/9/EU om nye tekst-helseadvarsler på tobakkspakningene. Fristen for gjennomføring er utsatt fra 28. mars 2014 til 28. mars 2016. I tillegg er utløpet av den potensielle overgangsperioden for salg av pakninger påført gamle helseadvarsler utsatt fra 28. mars 2016 til 28. mars 2018.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Ingen.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Ingen.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har blitt behandlet i Spesialutvalget for helse, der Arbeids- og inkluderingsdepartementet, Barne- og likestillingsdepartementet, Fornyings- og administrasjonsdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Kunnskapsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

-HELSE- OG OMSORGSDEPARTEMENTET/LANDBRUKS- OG MATDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Vedlegg I Veterinære og plantesanitære forhold

Kapittel I Veterinære forhold

32014R0653 Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 653/2014 av 15. mai 2014 om endring av forordning (EF) nr. 1760/2000 når det gjelder elektronisk identifikasjon av storfe og merking av storfekjøtt

Sammendrag av innhold

Rettsakten endrer reglene om merking og registrering av storfe og reglene om merking av storfekjøtt. De viktigste endringene er:

Det blir i prinsippet åpnet for at ett av de to godkjente merkene som storfe skal merkes med, kan være elektronisk.

Det blir ikke lenger krav om at driftsenheten dyret er født på skal kunne identifiseres direkte ut fra dyrets identifikasjonskode, men på grunnlag av dyrets identifikasjonskode og registreringen av dyret.

Medlemsstatene får mulighet til å tillate at dyr får merker med forskjellige identifikasjonskoder dersom det ikke går an å få samme kode i dyrets elektroniske merke som i det visuelle.

Det blir lagt til rette for at medlemsstatene, i tillegg til visuelle øremerker, skal kunne godkjenne elektroniske merker til storfe (øremerker, vomboluser og injiserbare transpondere). Medlemsstatenes godkjenninger av alle typer merker skal skje på grunnlag av krav som skal fastsettes av Kommisjonen. Medlemsstatene blir pålagt å råde over nødvendig infrastruktur slik at offisiell identifikasjon av storfe kan skje på grunnlag av elektroniske merker fra 18. juli 2019. Fra samme dato åpnes det for at medlemsstatene kan innføre nasjonale regler som gjør elektronisk merking av storfe obligatorisk. Medlemsstatene får mulighet til å gi frist på inntil 60 dager for å merke nyfødte storfe med merke nr. 2, dersom det er nødvendig av hensyn til dyrets fysiologiske utvikling.

Det blir åpnet for at medlemsstatene kan utveksle data mellom de elektroniske storfedatabasene sine etter at Kommisjonen har anerkjent datautvekslingssystemet deres som fullt operasjonelt.

Pass blir påkrevd kun ved flytting av storfe mellom medlemsstater som ikke utveksler data mellom de elektroniske storfedatabasene sine. Rettsakten er ikke til hinder for at medlemsstatene har nasjonale regler om utstedelse av pass til dyr som ikke skal være gjenstand for handel i EU.

Det blir valgfritt å føre driftsenhetsregister dersom dyreholderen har direkte adgang til landets elektroniske storfedatabase, databasen inneholder opplysningene som kreves i driftsenhetsregisteret og dyreholder registrerer eller får de oppdaterte opplysningene registrert direkte i databasen.

Medlemsstatene blir pålagt å sikre at de som er ansvarlige for merking og registrering av storfe får instruksjoner og veiledning om regelverket og at det gjennomføres kurs.

Frivillig merking av storfekjøtt krever ikke lenger myndighetenes godkjenning. Informasjon som frivillig tilføyes på merkene skal likevel være objektiv, kunne kontrolleres av myndighetene og være forståelig for forbrukerne. Informasjonen skal være i overensstemmelse med den horisontale merkelovgivningen, særlig forordning (EU) nr. 1169/2011.

Rettsakten bringer Kommisjonens hjemler etter forordning (EF) nr. 1760/2000 i samsvar med Lisboatraktaten. Kommisjonen får delegert myndighet til å fastsette rettsakter om krav til alternative merker til storfe, vilkår som må være oppfylt for at medlemsstatene skal kunne forlenge fristen for å merke storfe, data som skal utveksles mellom medlemsstatenes databaser, maksimumsfrister for visse rapporteringsforpliktelser, krav til merker som skal brukes til storfe, tilføyelse av nye merketypen på listen over merketypen som kan brukes til storfe, opplysninger som skal gis i storfepass og driftsenhetsregistre, identifikasjon og registrering av forflytning av storfe til beite, merking av visse produkter, opprinnelsesangivelse dersom storfe kun i kort tid har oppholdt seg i landet det er født eller slaktet i, samt definisjoner av og krav til betegnelser som skal brukes ved merking av ferdigpakket ferskt og fryst storfekjøtt. Videre får Kommisjonen myndighet til å fastsette gjennomføringsrettsakter om registrering av driftsenheter som bruker alternative merker til storfe, tekniske krav og ordninger for utveksling av data mellom medlemsstatenes databaser, anerkjennelse av datautvekslingssystemets fulle operabilitet, formatet og utformingen av merkene til storfe, tekniske krav og standarder for gjennomføring av elektronisk identifikasjon, reglene for utforming av identifikasjonskoder og visse

dyregruppers maksimumsstørrelse og sammensetning. Kommisjonen blir pålagt å legge fram to rapporter for Rådet og Europaparlamentet om gjennomføring av forordningen. Den ene skal legges fram om 5 år og omhandle gjennomføring av bestemmelsene om frivillig merking av storfekjøtt. Den andre skal legges fram om 7 år og omhandle gjennomføring av bestemmelsene om elektronisk identifikasjon av storfe og de tekniske og økonomiske mulighetene for å innføre obligatorisk elektronisk identifikasjon av storfe i hele EU. Rapportene skal følges av eventuelle forslag til regelendringer.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Rettsakten krever endring i forskrift 9. juli 2010 nr. 1131 om sporbarhet og merking av storfe og storfekjøtt mv.

Administrative og økonomiske konsekvenser

Rettsakten legger til rette for at systemet for merking og registrering storfe og storfekjøtt kan forenkles og forbedres.

Elektroniske identifikasjonssystemer basert på radiofrekvensidentifikasjon har blitt betydelig forbedret de senere år. Rettsakten avspeiler den teknologiske utviklingen og legger til rette for at elektronisk identifikasjon kan bli et verktøy for offisiell identifikasjon av storfe. Teknologien muliggjør raskere og mer nøyaktig avlesning av dyrs individuelle identifikasjonskoder direkte inn i databehandlingssystemene. Teknologien gjør at en kan spare arbeidskostnader, men gir samtidig større kostnader til utstyr.

Bruk av elektroniske identifikasjonssystemer kan bidra til å redusere de administrative byrdene og papirarbeidet for både dyreholderne og Mattilsynet. F.eks. vil dyreholderne automatisk kunne lese av og føre dyrenes identitet inn i driftsenhetsregistrene dersom disse føres elektronisk. Elektroniske systemer muliggjør raskere og mer nøyaktig avlesning av dyrenes identitet enn når det brukes visuelle merker og kan forenkle prosedyrene for rapportering av forflytning av dyr til den sentrale databasen. Dermed kan en oppnå bedre og raskere sporing av infiserte dyr eller næringsmidler.

Elektronisk identifikasjon av storfe gjennomføres allerede på frivillig basis både i Norge og flere andre EØS-stater som supplement til de offisielle visuelle øremerkene. Rettsakten sikrer at det blir fastsatt harmoniserte krav til de elektroniske merkene. Dermed kan en unngå at det tas i bruk forskjellige merketypen med forskjellig radiofrekvensidentifikasjon, noe som kan hindre elektronisk datautveksling og føre til at fordelene med elektronisk identifikasjon går tapt. De elektroniske øremerkene som i dag finnes på det norske markedet er godkjent på grunnlag av at de oppfyller nåværende krav til visuell informasjon på øremerker til storfe (preging på utsiden av merkene). Det vil si at de er godkjent som visuelle, ikke som elektroniske merker. Hvorvidt de kan godkjennes som elektroniske øremerker, vil måtte vurderes i forhold til kravene som blir fastsatt til slike merker.

Elektronisk identifikasjon av storfe innføres primært som en frivillig ordning. Dermed kan en unngå at innføringen får uheldige økonomiske konsekvenser for dyreholderne. Med valgfrihet er det sannsynlig at elektronisk identifikasjon blir valgt av dyreholdere som ser at de får økonomiske fordeler av det.

Norske myndigheter kan på nasjonalt grunnlag beslutte at elektronisk identifikasjon skal være obligatorisk her i landet fra 18. juli 2019. Det kan være fordelaktig å beslutte dette. Det gir dyreholdere, bransjeorganisasjoner og myndigheter forutsigbarhet og kan stimulere til at investeringer som trengs for å oppfylle kravet om at landet skal ha på plass infrastruktur slik at offisiell identifikasjon av storfe kan skje på grunnlag av elektroniske merker fra 18. juli 2019 blir foretatt.

Om ønskelig kan en gå bort fra dagens system der identitetsnummeret til driftsenheten som et storfe er født på inngår i dyrets identitetsnummer. Regelverket blir ikke lenger til hinder for å kunne velge et nytt/annet system der dyr og driftsenheter identifiseres uavhengig av hverandre.

Passordningen ved flytting av storfe mellom Norge og andre EØS-stater kan utvikles hvis det isteden etableres et system for utveksling av data mellom den norske og de andre EØS-

statenes storfedatabaser. Det er bare et fåtall storfe som forflyttes mellom Norge og andre EØS-stater. Det er uvisst om det vil være lønnsomt å erstatte passordningen med et datautvekslingssystem.

Dette kan vurderes når det er fastsatt nærmere krav og regler for datautvekslingen.

Det blir ikke lenger behov for å godkjenne og registrere frivillige varespesifikasjoner av storfekjøtt.

Dermed reduseres de administrative og økonomiske byrdene for både virksomhetene og Mattilsynet. Kravet om betaling av gebyr, som skal dekke kostnader ved tilsyn og kontroll i tilknytning til den frivillige merkingen, opphører.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av spesialutvalget for matproduksjon og spesialutvalget for næringsmidler, der berørte departementer er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32015R0728 Kommisjonsforordning (EU) 2015/728 av 6. mai 2015 om endring av definisjonen av spesifisert risikomateriale i vedlegg V i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 999/2001 om fastsettelse av regler for å forebygge, bekjempe og utrydde visse overførbare spongiforme encefalopatii

Sammendrag av innhold

Rettsaken endrer listen over hva som skal defineres som spesifisert risikomateriale (SRM) hos storfe. SRM er materiale som har større risiko for å overføre BSE. SRM må fjernes på slakteriet og behandles som kategori 1-materiale i henhold til regelverket om animalske biprodukter. Bakgrunnen for lempingen er risikovurderinger gjort av EUs vitenskapelige komité (EFSA). I dag regnes hele tarmen og mesenteriet (krøset) hos storfe, uansett alder, som SRM. Det blir etter endringene i denne forordningen kun krav om å fjerne de siste 4 meterne av tynntarmen, blindtarmen og mesenteriet. Endringen medfører at hva som anses som SRM i EUs lovgivning, blir mer i tråd med anbefalingen fra Verdens dyrehelseorganisasjon (OIE).

Merknader

Rettslige konsekvenser

Rettsakten krever endring i forskrift nr. 595 av 30. mars 2004 om forebygging av, kontroll med og utryddelse av overførbare spongiforme encefalopatii (TSE).

Retningslinje for spesifisert risikomateriale (SRM) må oppdateres.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Slakterinæringen har, så vidt Mattilsynet vet, per dags dato ingen konkrete planer om å bruke materialet som mat. Endringen kan åpne en mulighet for næringen til å spare utgifter til destruksjon. Det er dyrere å destruere SRM (kategori 1-materiale) enn kategori 2- og kategori 3-materiale. De delene av tarmen som ikke lenger skal regnes som SRM, vil kunne gå som kategori 3-materiale dersom tarmene er tømt for innhold. Fra Norsk Protein AS har Mattilsynet fått opplyst at bearbeidingsanleggene for kategori 3-materiale har god kapasitet, og at det er etterspørsel etter sluttproduktene animalsk fett og kjøttbeinmel. Animalsk fett kan selges til kraftfôrprodusentene i Norge, som da i større omfang kan bruke mer norskprodusert animalsk fett og mindre importert soyaolje og palmeolje. Kjøttbeinmel kan selges som råvare til produksjon av kjæledyrfôr, pelsdyrfôr og gjødsel.

For Mattilsynet vil rettsakten ikke medføre noen endringer av betydning.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsaken er vurdert i Spesialutvalget for matområdet, som har representanter fra Landbruks- og matdepartementet, Nærings- og fiskeridepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Klima- og miljøverndepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32015R1162 Kommisjonsforordning (EU) 2015/1162 av 15. juli 2015 om endring av vedlegg V i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 999/2001 om fastsettelse av regler for å forebygge, bekjempe og utrydde visse overførbare spongiforme encefalopatii

Sammendrag av innhold

Rettsakten endrer listen over hvilke vev som skal anses som spesifisert risikomateriale (SRM) hos storfe i medlemsland som har status neglisjerbar risiko for BSE (kugalskap). SRM er materiale som har større risiko for å overføre BSE. SRM må fjernes på slakteriet og behandles som kategori 1-materiale i henhold til regelverket om animalske biprodukter. Bakgrunnen for lempingen er risikovurderinger gjort av EUs vitenskapelige komité (EFSA). På grunn av for lite kunnskap om såkalt

atypisk BSE ønsket man ikke enda å oppheve hele SRM-listen for storfe for medlemsland som har status neglisjerbar risiko for BSE (kugalskap).

Følgende vev fra storfe har hittil vært ansett som SRM i alle medlemsland, også i de medlemslandene som har status neglisjerbar risiko for BSE:

- kraniet, unntatt underkjeven, men med hjernen og øynene, samt ryggmargen fra storfe som er eldre enn 12 måneder

- rygggraden, utenom halens ryggvirvler, hals-, bryst- og lendevirvelens tverr- og ryggapper, den mediale korsbeinskammen og korsbeinets vinger, men med nerveknutene i ryggmargen fra storfe som er eldre enn 30 måneder

- mandlene, tarmene fra tolvfingertarmen til endetarmen, og mesenteriet fra storfe uansett alder.

Følgende vev fra storfe blir nå de eneste som forblir ansett som SRM i medlemsland som har status neglisjerbar risiko for BSE:

- kraniet, unntatt underkjeven, men med hjernen og øynene, samt ryggmargen fra storfe som er eldre enn 12 måneder.

Verdens dyrehelseorganisasjon (OIE) definerer ikke noe vev som SRM i land som har status neglisjerbar risiko for BSE. EØS-regelverket tillater import av SRM fra tredjeland som har status neglisjerbar risiko for BSE, mens EØS-land med tilsvarende status, må destruere det tilsvarende materialet. Misnøyen med denne skjevheten har også vært en pådriver for å få til endringen av SRM-listen.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Rettsakten krever endring i forskrift nr. 595 av 30. mars 2004 om forebygging av, kontroll med og utryddelse av overførbare spongiforme encefalopatiser (TSE).

Retningslinje for spesifisert risikomateriale (SRM) må oppdateres.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Slakterinæringen har, så vidt Mattilsynet vet per dags dato, ingen konkrete planer om å bruke det aktuelle materialet som mat, men næringen vil spare utgifter til destruksjon siden det er dyrere å destruere kategori 1-materiale (som SRM), enn å håndtere det aktuelle materialet som kategori 2- og kategori 3-materiale. Fra Norsk Protein AS har Mattilsynet fått opplyst at bearbeidingsanleggene for kategori 3-materiale har god kapasitet, og at det er etterspørsel etter sluttproduktene animalsk fett og kjøttbeinmel. Animalsk fett kan selges til kraftfôrprodusentene i Norge, som da kan bruke mer norskprodusert animalsk fett og mindre importert soyaolje og palmeolje. Kjøttbeinmel kan selges som råvare til produksjon av kjæledyrfôr, pelsdyrfôr og gjødsel.

For Mattilsynet vil rettsakten ikke medføre noen endringer av betydning.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsaken er vurdert av Spesialutvalget for matområdet, som har representanter fra Landbruks- og matdepartementet, Nærings- og fiskeridepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Klima- og miljøverndepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering

Kapittel XII Næringsmidler

32013R0210 Kommisjonsforordning (EU) nr. 210/2013 av 11. mars 2013 om godkjenning av virksomheter som produserer spirer i henhold til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 852/2004

Sammendrag av innhold

Rettsakten fastsetter en godkjenningsordning for virksomheter som produserer spirer beregnet til konsum og særskilte regler for produksjon av spirer. Med dette menes at spireprodusenter, som er primærprodusenter som normalt ikke trenger en godkjenning etter næringsmiddelhygieneforordningene, skal omfattes av en særskilt godkjenningsordning fastsatt i

forordning (EU) nr. 210/2013. Forordningen er en av fire forordninger som til sammen skal forebygge nye utbrudd av sykdom lik det som skjedde i Tyskland i mai 2011 hvor over 50 mennesker døde. EUs mattrygghetsorgan (EFSA) har i en uttalelse i oktober 2011 konkludert at utbruddet sannsynligvis skyldtes at spirende frø var blitt forurensset med sykdomsfremkallende shigatoksin-produserende E. coli-bakterier (STEC). Produksjon av spirer er avhengig av høy fuktighet kombinert med høy temperatur. Dette er et miljø som i følge EFSA gir denne typen bakterier spesielt gunstige vekstvilkår. Selv om EFSA i sin risikovurdering påpeker at forekomsten av denne typen bakterier fortsatt er meget lav i EU, blir det fremholdt at det er gjort internasjonale undersøkelser som viser at denne typen bakterier forekommer stadig oftere. Funnene er særlig hyppige på spirer. Produksjon og handel med spirer beregnet til konsum, er relativt utbredt internasjonalt. I Norge er det tre til fem bedrifter som driver denne typen virksomhet. At frø og spirer oppfattes som sunt å spise, tilsier at denne produksjonen kan øke i omfang. Et felles regelverk som forebygger nye utbrudd, vil dermed ivareta helsehensynet og samtidig bidra til å opprettholde og fremme næringens omdømme på sikt. Utbruddene i 2011 viste at det er behov for å sikre at produksjon av frø og spirende frø til konsum skjer under forsvarlige forhold.

Merknader

Rettslige konsekvenser:

Rettsakten krever endring i forskrift 22. desember 2008 nr. 1623 om næringsmiddelhygiene (næringsmiddelhygieneforskriften).

Konsekvenser for produsentene:

De godkjenningskravene som finnes i vedlegget til forordningen, vil mest sannsynlig allerede være oppfylt for de fleste aktuelle spireprodusentene i Norge når forordningen blir gjennomført i norsk forskrift. Det vil derfor antagelig ikke være behov for større ombygginger av lokaler, og dermed små økonomiske konsekvenser.

Konsekvenser for Mattilsynet:

Distriktkontorene (DK) har blitt instruert om å følge opp spirevirksomheter ekstra nøye ut fra hendelsene som har vært tidligere (utbruddet med Salmonella Weltevreden i 2007 og STEC saken i Tyskland i 2011.) Enkelte DK krever også gjennomføring av full HACCP i enkelte av spirevirksomhetene basert på risikoen ved slik produksjon (dette selv om spireproduksjon er definert som en primærproduksjonsaktivitet og det dermed ikke er krav til full HACCP). Det vil nok derfor ikke medføre mye ekstra jobb for Mattilsynet å godkjenne de tre til fem spireprodusentene som finnes.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten ble ved skriftlig prosedyre vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon og Spesialutvalget for næringsmidler, som begge har representanter fra Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet. Spesialutvalgene fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

-KLIMA- OG MILJØDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering

Kapittel XV Farlige stoffer

32015R0830 Kommisjonsforordning (EU) 2015/830 av 28. mai 2015 om endring i forordning (EF) nr. 1907/2006 om registrering, vurdering og godkjenning av samt begrensninger for kjemikalier (REACH)

Sammendrag av innhold

Ved Kommisjonsforordning (EU) 2015/830 endres vedlegg II i forordning (EF) nr. 1907/2006 om registrering, vurdering og godkjenning av samt begrensninger for kjemikalier (REACH). Vedlegg II i REACH omhandler krav til sikkerhetsdatablad (SDS). Kravene til sikkerhetsdatablad i vedlegg II oppdateres i samsvar med 5. revisjon av GHS (FNs globale harmoniserte system for klassifisering og merking av kjemikalier). Den 1. juni 2015 ville to motstridende endringer av vedlegg II tre i kraft samtidig (en fastsatt i en endringsforordning til REACH og en fastsatt i CLP (klassifisering og merking av kjemikalier)). For å unngå misforståelse om hvilken av disse to endringene som skal gjelde, erstattes vedlegg II med et nytt vedlegg II. For ikke å påføre ekstra kostnader for de som allerede har utarbeidet sikkerhetsdatablad i henhold til gjeldende krav i vedlegg II, vil disse kunne benyttes i en overgangsperiode.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Hovedrettsakten – forordning (EF) nr. 1907/2006 (REACH) – er hjemlet i artikkel 114 i traktat om Den Europeiske unions virkemåte (TFEU) (som har erstattet artikkel 95 i traktat om opprettelse av Det europeiske fellesskap). Forordning (EF) nr. 1907/2006 (REACH) ble innlemmet i EØS-avtalen i 2008. Forordningen er gjennomført i norsk rett ved forskrift 30. mai 2008 nr. 516 om registrering, vurdering, godkjenning og begrensning av kjemikalier (REACH-forskriften). Gjennomføring av ny forordning skjer ved endring i REACH-forskriften.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Gjennomføring av denne forordningen er vurdert til ikke å medføre vesentlige administrative og/eller økonomiske konsekvenser.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten omfattes av hurtigprosedyren.

Dokumenter knyttet til endringer i det aktuelle regelverket legges ut på hjemmesiden til Miljødirektoratet sammen med annen informasjon og nyheter om REACH-regelverket.

Rettsakten er vurdert til å være EØS-relevant og akseptabel.

32015R0864 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2015/864 av 4. juni 2015 om endring i forordning (EF) nr. 340/2008 om gebyrer og avgifter til det europeiske kjemikaliebyrået (ECHA) i henhold til forordning (EF) nr. 1907/2006 om registrering, vurdering og godkjenning av samt begrensninger for kjemikalier (REACH)

Sammendrag av innhold

Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2015/864 endrer/justerer gebyrene som betales til ECHA i henhold til den gjeldende gjennomsnittlige årlige inflasjonsrate, som offentliggjort av Eurostat, med 1,5 % for 2013. Justeringer av avgifter og gebyrer fastsettes på et slikt nivå at inntektene fra disse, samme byråets andre inntektskilder i hht art. 96 (1) i forordning (EF) nr. 1907/2006 (REACH) er tilstrekkelig til å dekke omkostningene for de tjenester som byrået skal yte.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Hovedrettsakten – forordning (EF) nr. 1907/2006 (REACH) – er hjemlet i artikkel 114 i traktat om Den Europeiske unjons virkemåte (TFEU) (som har erstattet artikkel 95 i traktat om opprettelse av Det europeiske fellesskap). Forordning (EF) nr. 1907/2006 (REACH) ble innlemmet i EØS-avtalen, og gjennomført i norsk rett ved forskrift om registrering, vurdering, godkjenning og begrensning av kjemikalier (REACH-forskriften) i 2008. Forordning (EF) nr. 340/2008 om gebyrer og avgifter ble innlemmet i EØS-avtalen ved EØS-komitebeslutning nr. 133/2009 og gjennomført ved endring i REACH-forskriften av 20. oktober 2010. Gjennomføring av ny forordning vil skje ved endring i REACH-forskriften.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Gjennomføring av rettsakten er vurdert til ikke å medføre vesentlige administrative og/eller økonomiske konsekvenser utover arbeid med gjennomføringsforskrift.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten omfattes av hurtigprosedyren.

Dokumenter knyttet til endringer i det aktuelle regelverket legges ut på hjemmesiden til Miljødirektoratet sammen med annen informasjon og nyheter om REACH-regelverket.

Rettsakten er vurdert til å være EØS-relevant og akseptabel.

32015R0984 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2015/984 av 24. juni 2015 om godkjenning av kobberpyrition som et eksisterende aktivt stoff til bruk i biocidprodukter i produkttype 21

Sammendrag av innhold

Biocidforordningen – forordning (EU) nr. 528/2012 – har en godkjenningsprosess hvor det aktive stoffet godkjennes på fellesskapsnivå og deretter godkjenning av biocidproduktet nasjonalt.

Produkttypene som omfattes av regelverket fremgår av vedlegg V i biocidforordningen. Forordningen godkjenner kobberpyrition som et aktivt stoff til bruk i biocidprodukter i produkttype 21. Produkttype 21 omfatter grohemmende midler. Ved produktvurderingen skal det tas særlig hensyn til eksponering, risiko og effektivitet som har sammenheng med de bruksområder som inngår i en søknad om godkjenning, men som ikke inngikk i risikovurderingen på fellesskapsnivå.

Godkjenning av biocidprodukter med kobberpyrition til bruk i produkttype 21 gis med følgende betingelser:

- 1) Produkter skal ikke godkjennes til eller benyttes av private brukere.
- 2) For profesjonell bruk skal det fastsettes sikre arbeidsprosedyrer. Der eksponering ikke kan reduseres til akseptable nivåer på annen måte, skal produkter anvendes med bruk av tilstrekkelig personlig verneutstyr.
- 3) Det skal fremgå av merkingen og eventuelle bruksanvisninger at barn skal holdes på avstand inntil behandlede overflater er tørre.
- 4) For godkjente produkter skal det fremgå av etiketter og eventuelle sikkerhetsdatablad at påføring, vedlikehold og reparasjonsaktiviteter skal foregå innenfor et avgrenset område, på et hardt og ugjennomtrengelig underlag for å minimalisere utslipp til miljøet. Spill eller avfall som inneholder kobberpyrition skal samles opp for gjenbruk eller destrueres.
- 5) For produkter som kan gi rester av stoffet i næringsmidler eller fôr, skal det undersøkes om det er behov for å fastsette nye eller endrede maksimalgrenseverdier i samsvar med forordning (EF) nr. 470/2009 eller forordning (EF) nr. 396/2005. Videre skal det treffes hensiktsmessige risikobegrensende tiltak for å sikre at gjeldende maksimalgrenseverdier ikke overskrides.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Hovedrettsakten – forordning (EU) nr. 528/2012 er hjemlet i traktatens artikkel 114. Biocidforordning (EU) nr. 528/2012 ble innlemmet i EØS-avtalen 13. desember 2013. Biocidforordningen er gjennomført i norsk rett ved forskrift av 10. april 2014 nr. 548 om biocider (biocidforskriften).

Gjennomføring av forordningen vil skje ved endring i biocidforskriften.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Gjennomføring av forordningen er ikke vurdert til å ha vesentlige økonomiske og/eller administrative konsekvenser.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten omfattes av hurtigprosedyren. Høringsdokumenter om kommende/nye endringer i biocidregelverket legges ut på hjemmesiden til Miljødirektoratet. Flere av dagens produkter for markedet og bruk av bunnstoffer til fritidsbåter inneholder kobberpyrition. Disse må omformuleres eller kun benyttes av profesjonelle ved marinaer. En stor andel av fritidsbåtene i Norge blir vedlikeholdt og bunnstoff påført av eierne selv. Det er flere alternative produkter for privat bruk i dag, slik at det fortsatt vil finnes bunnstoff på markedet for privat bruk.

Rettsakten er vurdert til å være EØS-relevant og akseptabel.

32015R0985 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2015/985 av 24. juni 2015 om godkjenning av klotianidin som et eksisterende aktivt stoff til bruk i biocidprodukter i produkttype 18

Sammendrag av innhold

Biocidforordningen – forordning (EU) nr. 528/2012 – har en godkjenningsprosess hvor det aktive stoffet godkjennes på fellesskapsnivå og deretter godkjenning av biocidproduktet nasjonalt. De forskjellige produkttypene som omfattes av regelverket fremgår av vedlegg V i biocidforordningen. Forordningen godkjenner klotianidin som et eksisterende aktivt stoff til bruk i biocidprodukter i produkttype 18. Produkttype 18 omfatter insektmidler, middmidler og produkter til bekjempelse av andre leddyr. Klotianidin er svært persistent og er giftig og er derfor kandidat for substitusjon ifølge artikkel 10 nr. 1d i biocidforordningen, (EU) nr. 528/2012. Dette skal det tas hensyn til ved produktgodkjenning. Ved produktvurderingen skal det også tas særlig hensyn til eksponering, risiko og effektivitet som har sammenheng med de bruksområder som inngår i en søknad om godkjenning, men som ikke inngikk i risikovurderingen på fellesskapsnivå.

Godkjenning av biocidprodukter med klotianidin til bruk i produkttype 18 gis med følgende betingelser:

- 1) For profesjonell bruk skal det fastsettes sikre arbeidsprosedyrer. Hvor eksponering ikke kan reduseres til akseptable nivåer på annen måte, skal produkter anvendes med bruk av tilstrekkelig personlig verneutstyr.
- 2) Produkter skal ikke godkjennes til bruk i bygninger for husdyrhold hvor utslipp til kloakkanlegg eller direkte utslipp til overflatevann ikke kan forhindres, med mindre risiko i forhold til miljø kan reduseres med andre tiltak.
- 3) På grunn av risiko påvist i forhold til jord, skal ikke produkter godkjennes til bruk i fjøs annet enn til kveg, med mindre det kan vises til at risiko knyttet til miljø kan reduseres til et akseptabelt nivå.
- 4) For produkter som kan gi restkonsentrasjoner av stoffet i næringsmidler eller fôr, skal det undersøkes om det er behov for å fastsette nye eller endrede maksimalgrenseverdier i samsvar med forordning (EF) nr. 470/2009 eller forordning (EF) nr. 396/2005. Videre skal det treffes hensiktsmessige risikobegrensende tiltak for å sikre at gjeldende maksimalgrenseverdier ikke overskrides.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Hovedrettsakten – forordning (EU) nr. 528/2012 er hjemlet i traktatens artikkel 114. Biocidforordning (EU) nr. 528/2012 ble innlemmet i EØS-avtalen 13. desember 2013. Biocidforordningen er gjennomført i norsk rett ved forskrift av 10. april 2014 nr. 548 om biocider (biocidforskriften). Gjennomføring av nye rettsakter skjer ved endring i biocidforskriften.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Gjennomføring av forordningen anses ikke å ha økonomiske og/eller administrative konsekvenser ut over å foreta tilsvarende endring i biocidforskriften.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten omfattes av hurtigprosedyren. Høringsdokumenter om kommende/nye endringer i biocidregelverket legges ut på hjemmesiden til Miljødirektoratet.

Rettsakten er vurdert til å være EØS-relevant og akseptabel.

32015R1494 Kommisjonsforordning (EU) 2015/1494 av 4. september 2015 om endring i vedlegg XVII i forordning (EF) nr. 1907/2006 om registrering, vurdering og godkjenning av samt begrensninger for kjemikalier (REACH) for så vidt angår benzen

Sammendrag av innhold

Ved Kommisjonsforordning (EU) 2015/1494 endres vedlegg XVII i forordning (EF) nr. 1907/2006 om registrering, vurdering og godkjenning av samt begrensninger for kjemikalier (REACH). Vedlegg XVII i REACH omhandler begrensninger på fremstilling, omsetning og bruk av visse farlige stoffer, stoffblandinger og produkter.

I post 5, stk. 3 i vedlegg XVII forbys det å bringe i omsetning eller bruke benzen som et stoff eller som en bestanddel i andre stoffer eller blandinger i konsentrasjoner på 0,1 vektprosent eller mer. På grunn av spesielle geologiske forhold inneholder naturgass fra visse reservoarer mer enn 0,1 vektprosent benzen, men mindre enn 0,1 volumprosent. De teknikker som kan benyttes for å redusere innholdet av benzen til mindre enn 0,1 vektprosent benzen vil innebære kapitalutgifter på nesten 1 mrd EUR og driftsutgifter på ca 60 mill EUR om året. Det fremgikk av en risikovurdering at naturgass, som bringes i omsetning til forbrukere og har en grenseverdi for benzen på over 0,1 vektprosent, men under 0,1 volumprosent, ikke utgjør en uakseptabel helserisiko. Gjennom forordning (EU) 2015/1494 endres forordning (EF) nr. 1907/2006 for å gjøre det mulig å bringe i omsetning og bruke naturgass med en konsentrasjon av benzen under 0,1 volumprosent.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Hovedrettsakten – forordning (EF) nr. 1907/2006 (REACH) – er hjemlet i artikkel 114 i traktat om Den Europeiske unions virkemåte (TFEU) (som har erstattet artikkel 95 i traktat om opprettelse av Det europeiske fellesskap). Forordning (EF) nr. 1907/2006 (REACH) ble innlemmet i EØS-avtalen, og gjennomført i norsk rett ved forskrift om registrering, vurdering, godkjenning og begrensning av kjemikalier (REACH-forskriften) i 2008. Gjennomføring av ny forordning vil skje ved endring i REACH-forskriften.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Gjennomføring av rettsakten er vurdert til ikke å medføre vesentlige administrative og/eller økonomiske konsekvenser utover arbeidet med gjennomføringsforskrift.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten omfattes av hurtigprosedyren.

Dokumenter knyttet til endringer i det aktuelle regelverket legges ut på hjemmesiden til Miljødirektoratet sammen med annen informasjon og nyheter om REACH-regelverket.

Rettsakten er vurdert til å være EØS-relevant og akseptabel.

Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering

Kapittel XVII Miljøvern

32009L0030 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/30/EF om endring av direktiv 98/70/EF mht. krav til bensin, diesel og gassolje og introduksjon av en mekanisme for overvåking og reduksjon av utslipp av klimagasser, om endring av rådsdirektiv 1999/32/EF mht. krav til drivstoff for fartøy på innlands vannveier og om opphevelse av direktiv 93/12/EØF

Sammendrag av innhold

Rettsakten ble vedtatt den 6. april 2009. Den endrer direktiv 98/70/EF om kvaliteten på bensin og dieselolje, samt direktiv 1999/32/EF om drivstoff til fartøy på innlands vannveier. Rettsakten innebærer at krav og standarder for flere typer drivstoff blir justert - til veitrafikk, anleggsmaskiner, traktorer og andre ikke-veigående mobile maskiner, samt fritidsfartøy unntatt til havs. Drivstoffkvalitetsdirektivet har tidligere bare omhandlet tekniske krav til drivstoffets innhold. Nytt med rettsakten er at det også innebærer en reduksjonsforpliktelse for omsettere av drivstoff om 6 % reduksjon i 2020 av drivstoffets klimagassutslipp per energienhet i et livsløpsperspektiv.

Rettsakten gjelder ikke drivstoff for fartøy til havs. Den gjelder for fartøy på "innlands vannveier", som Norge definisjonsmessig ikke berøres av.

Rettsakten inneholder likelydende bestemmelser om biodrivstoff og bærekraft som fornybardirektivet (2009/28/EF) og må derfor ses i sammenheng med dette. Rettsaktens mål er å bidra til å bedre lokal luftkvalitet, samtidig som det skal bidra til å oppfylle EUs mål om reduserte klimagassutslipp innen 2020.

Rapporteringsforpliktelser

Rapporteringsplikten fremgår av art. 7a nr. 1. Den innebærer blant annet at omsettere av drivstoff er ansvarlige for overvåkning og rapportering av klimagassutslipp per enhet av energi fra drivstoffet eller energien som leveres til transportformene rettsakten dekker. Det skal som minimum rapporteres på totalt volum av hver type drivstoff eller energi, hvor det er kjøpt og dets opprinnelse, samt klimagassutslipp per enhet av energi i et livsløpsperspektiv. Rapporteringsplikten trådte i kraft i EU 1. januar 2011. Det skal årlig gis verifiserte rapporter til nasjonale myndigheter, jf. art. 7c.

Bindende krav til klimagassreduksjon

Rettsaktens bestemmelser om klimagassreduksjon er hjemlet i art. 7a. Den pålegger medlemsstatene å sikre at leverandører av drivstoff reduserer drivstoffets klimagassutslipp per energienhet i et livsløpsperspektiv. Et livsløpsperspektiv vil si fra drivstoffets opprinnelse til prosessering og forbrenning, uavhengig av hvor i kjeden utslippene oppstår. Medlemsstatene skal iht. rettsaktens art. 7a nr. 2 (a) sikre at leverandørene i 2020 reduserer disse utslippene med 6 % per enhet energi fra drivstoff og energi levert til de transportformene som rettsakten dekker, sammenlignet med 2010. Referanseverdien for reduksjonskravet er det gjennomsnittlige CO₂-utslippet per energienhet fra fossile drivstoff i EU i 2010.

Reduksjonskravet er et punktmål og gjelder bare for året 2020. Medlemsstatene skal likevel søke å oppnå 6 % reduksjonen så gradvis som mulig, og kan velge å sette milepælskrav (delmål) til leverandørene om å oppnå 2 % reduksjon innen 31. desember 2014 og 4 % reduksjon innen 31. desember 2017.

Medlemsstatene skal sikre at leverandører kan velge å overholde reduksjonsforpliktelsen gruppevis - jf. art. 7a nr. 4 - det vil si at 6 %-kravet i praksis kan oppfattes som et bransjekrav. Av rettsaktens fortale punkt 9 fremgår det at man ser for seg at reduksjonen oppnås gjennom for eksempel bruk av biodrivstoff, annet alternativt drivstoff, bruk av elektrisitet til transport, samt redusert faking og reduserte utslipp under produksjon og raffinering av fossilt drivstoff. I følge art. 7a nr. 1 skal medlemsstatene sikre at leverandører av elektrisk strøm skal kunne velge å bli med i oppnåelsen av reduksjonsforpliktelsen. For at elektrisk energi til veitrafikk skal kunne telle med til oppnåelse av reduksjonsforpliktelsen kreves det et pålitelig system for overvåkning og rapportering av energien som benyttes.

Indikative mål om ytterligere redusert klimagassreduksjon

Videre skal landene iht. rettsaktens art. 7a nr. 2 (b) fastsette to indikative (rettslig ikke-bindende) mål for leverandørene om å redusere klimagassutslippene med ytterligere 2 % + 2 %, det vil si samlet opp til 10 %. Det legges opp til at det første indikative 2 % -målet kan nås gjennom enten "levering av energi" til transport (for eksempel elektrisitet til biler eller biodrivstoff) og/eller anvendelse av teknologi som kan redusere klimagassutslipp i et livsløpsperspektiv (for eksempel karbonfangst og -lagring). Det andre indikative målet om ytterligere 2 % reduksjon legges det opp til å nå ved kjøp av klimakvoter gjennom den grønne utviklingsmekanismen i Kyoto-protokollen (CDM).

Bærekraftskriterier for biodrivstoff

Biodrivstoff skal kun telle med til oppnåelsen av klimagassreduksjon i rettsaktens art. 7a hvis det tilfredsstiller angitte bærekraftskriterier likelydende med kriteriene i direktiv 2009/28 om fornybar energi. Kryssreferanse: se eget EØS-notat med mer detaljert omtale av biodrivstoff og bærekraft som gjelder for både dette direktivet (2009/30/EF) og for fornybardirektivet (2009/28/EF):

<http://www.regjeringen.no/nb/sub/europaportalen/eos-notatbasen/notatene/2007/mai/biodrivstoff.html?id=609600>

Drivstoffspesifikasjoner

- Autodiesel skal inneholde maksimalt 8 % PAH.
- Fra 1. januar 2011 skal det være maksimalt 10 mg svovel/kg i drivstoff på de områdene rettsakten gjelder.
- I påvente av ny testmetode vil kravet til tilsetning av metall være maksimalt 6 mg mangan pr. liter bensin fra 1. januar 2011 og 2 mg fra 1. januar 2014.
- For å legge til rette for økt bruk av biodrivstoff i EU, gir rettsakten en ny standard for bensin, E10.

Denne kan inneholde opptil 10 % etanol. I denne typen bensin tillates det en høyere andel oksygenater enn i vanlig bensin, noe som bl.a. forhindrer et uønsket høyt damptrykk og økte utslipp av VOC (bensindamp).

- Medlemsstatene må sørge for at leverandørene fortsatt tilbyr "vanlig bensin" med maksimalt 5 % innhold av bioetanol frem til 2013, og lenger hvis de anser det nødvendig.
- Videre vil vanlig diesel kunne inneholde opptil 7 % biodiesel (fatty acid methyl ester (FAME)) - B7.
- Medlemsstatene kan i tillegg tillate andre typer autodiesel på markedet med høyere andel biodiesel enn 7 % FAME.

Merknader

Rettsakten er hjemlet i EF-traktatens artikkel 95 og 175.

Gjeldende norsk regelverk og politikk på området

Norge har gjennomført eksisterende direktiv 98/70/EF om kvaliteten til bensin og diesellole med senere endringer, i forskrift av 1. juni 2004 om begrensning i bruk av helse- og miljøfarlige kjemikalier og andre produkter (produktforskriften) § 3-16 med vedlegg.

Eksisterende direktiv 1999/32/EF om svovelinnehold i ulike petroleumsprodukter er gjennomført i forskrift om begrensning av forurensning (forurensningsforskriften) kapittel 8 og i produktforskriften § 3-23.

I produktforskriftens § 3-16 tiende ledd stilles det krav om omsetning av minimum 3,5 % biodrivstoff i volum av omsatt drivstoff til veitrafikk. Det stilles i forskriftens § 3-16 siste ledd krav om rapportering av råstoff og opprinnelsesland for det omsatte biodrivstoffet.

Produktforskriftens § 3-16 stiller allerede i dag krav om maksimalt tillatt svovelinnehold på 10 mg/kg i autodiesel og anleggssdiesel fra 1. januar 2009.

I produktforskriftens § 3-16 tillates i dag maksimalt 11 % PAH i autodiesel. Dette må skjerpes til 8 % ved en implementering av rettsakten.

I medlemsland med lavere sommertemperaturer (Sverige, Danmark, Finland m.fl.) tillates det høyere damptrykk i bensin i sommerperioden på grunn av de klimatiske forholdene, jf. tilpasningsmulighetene (*derogations*) spesifisert i art. 3, nr. 4. Ved en implementering antas det at dette også vil kunne gjøres gjeldende for Norge, slik som for tidligere versjoner av direktivet. Behovet vil måtte dokumenteres overfor Kommisjonen.

Kravet om maksimalt 10 mg svovel/kg i drivstoff til anleggsmaskiner og traktorer er allerede innført i Norge. Kravet må utvides til også å omfatte fritidsbåter unntatt til havs (disse fyller normalt samme drivstoff som kjøretøy) og eventuelt andre fartøyer i innlands farvann.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Skjerpelsen av PAH-kravet i autodiesel og utvidelse av svovelkravet til også å gjelde fritidsbåter vil ikke gi vesentlige merkostnader for oljeselskapene.

Rettsakten stiller krav om at klimagassutslippene per energienhet for drivstoff skal reduseres med minimum 6 % i 2020 fra 2010-nivå. Kostnadene som kan knyttes til gjennomføringen av rettsakten avhenger av det gjennomsnittlige klimagassutslippet per energienhet av fossilt drivstoff i EU i 2010 - som er referanse.

Det er leverandørene av drivstoff som må velge løsningene for å redusere utslippene. Dette vil kunne bidra til å kostnadseffektivisere gjennomføring av krav til klimagassreduksjon fra drivstoff. Staten kan eventuelt velge å innføre tiltak og virkemidler for å påvirke hvordan reduksjonsforpliktelsen oppnås. Økt omfang av lavinnblandet biodiesel (B7 og eventuelt B10) kan innføres uten vesentlig behov for ny infrastruktur og kostnader til dette. Behov for parallelle drivstofftyper - som fortsatt "vanlig bensin" (E5) samtidig med innføring av en ny kvalitet med økt etanolinnhold (E10) - kan gi noe økte distribusjons- og lagringskostnader.

Fornybardirektivet stiller krav om 10 % fornybar energi i transportsektoren i 2020. Vurderingen av de økonomiske konsekvensene av rettsakten er avhengig av bl.a. hvilke forutsetninger som legges til grunn for kostnadsallokeringen mellom rettsakten og fornybardirektivet for tiltak som gjennomføres. Vurderingen er også avhengig av hvilke konkrete løsninger aktørene i bransjen velger.

Løsningene/tiltakene kan ha svært ulike kostnadsprofiler og avhenger av hvordan bransjen og/eller myndighetene går frem for å nå kravene.

Kostnadene ved innføring av bensintypen E10 er i hovedsak knyttet til økte distribusjons- og infrastrukturkostnader for å håndtere bioetanol - som har andre lagringskrav enn annet drivstoff.

Kostnadene som kan tilskrives rettsaktens bestemmelser avhenger av kostnadsallokering mellom disse bestemmelsene og nasjonale myndigheters egne beslutninger om virkemidler for å fremme biodrivstoff, for eksempel omsetningskrav.

Kostnadene knyttet til kravet om 6 % klimabesparelse for drivstoff og energi til transport kan ha svært ulike profiler avhengig av hvordan bransjen velger å tilpasse seg dette kravet og kravene i fornybardirektivet. Det er vanskelig å vurdere på nåværende tidspunkt, men kostnadene må antas å være betydelige. Et kostnadseksempel: dersom hele 6 % kravet oppfylles gjennom økt bruk av biodrivstoff som tilfredsstiller bærekraftskriteriene, så kan kostnadene grovt regnet anslås til opp mot rundt 3-4 kroner pr liter biodrivstoff i 2020 (ref. Klimakur - underlagsrapport "Vurdering av biodrivstoff i transportsektoren - Tiltak, virkemidler, effekter og kostnader i 2020 og 2030"). Dersom en legger til grunn at utslippene av klimagasser reduseres med 60 pst. ved overgang til biodrivstoffene, vil det innebære at omsetningen av biodrivstoff må utgjøre 10 % av energimengden i det drivstoffet som omsettes i sektorene som berøres av rettsakten. For veitrafikken kan det antas at dette da vil utgjøre en årlig merkostnad på om lag 1 mrd. kroner i 2020.

Dette er imidlertid bare ett av flere mulige regneeksempler på hva 6 %-kravet kan gi i økte kostnader. Som nevnt kan Norge også velge å medregne bl.a. elektrisitet til veitransport. Ut fra utviklingen i elbiler i Norge de siste årene, vil dette redusere vesentlig behovet for bruk av biodrivstoff i 2020. Da det er mange måter bransjen både nasjonalt og internasjonalt kan velge å tilpasse seg på, er det vanskelig å gi noe presist anslag over økte drivstoffkostnader eller fordeling på ulike drivstofftyper - og eventuell annen energi til transport. Det må imidlertid forventes kostnadsøkning av betydning. Dette vil også kunne gi økte kostnader for det offentlige kjøp av drivstoff/ transportenergi og transporttjenester - både statlige kjøp og kommunale og fylkeskommunale transportutgifter til blant annet kollektivtransport. Eventuelle budsjettkonsekvenser må behandles i de ordinære budsjettene. Det må antas at kostnadsbildet blir klarere frem mot 2020, når bransjen både i Norge og i utlandet etter hvert tilpasser seg kravene i rettsakten.

Rettsaktens krav til overvåking og rapportering av utslippene av klimagasser fra alt drivstoff/energi ut fra et livsløpsspektiv vil medføre økte kostnader for drivstoffbransjen og oljeselskapene. Rettsakten vil også medføre noe økte administrative kostnader for miljømyndighetene knyttet til drifting og utvikling av et utvidet kontroll- og rapporteringssystem.

Sakkyndige instansers merknader:

Rettsakten ble behandlet i EØS-spesialutvalget for miljø den 18. juli 2007, 4. juni 2009 og 22. oktober 2009. Det ble også redegjort for den i EØS-referansegruppen for miljø den 3. juni 2009 og den 11. oktober 2009.

Rettsakten ble i mai 2009 forelagt et utvalg høringsinstanser. Kun to av disse, Norsk Petroleumsinstitutt (NP) og Norsk Bioenergiforening (NoBio), hadde kommentarer:

- NoBio var generelt positive til en implementering av rettsakten i Norge, men mente at utslippsfaktoren for fossilt drivstoff (vedlegg IV - C (pkt.19)) er satt for lavt, noe som gjør at biodrivstoff kommer ut med lavere klimanytte enn det de mente er representativt. Norsk Petroleumsinstitutt oppfordret norske myndigheter til å følge internasjonale standarder for drivstoffinnhold, samt delta i utviklingen av bærekraftskriterier for biodrivstoff, særlig i sammenheng med indirekte arealendringer.
- NP anførte også at Norge må defineres inn i kategorien land som på grunn av lave sommertemperaturer kan ha høyere damptrykk (RVP).

Rettsakten krever endringer i produktforskriften. Utkast til forskriftsendring for implementering av blant annet denne rettsakten ble sendt på høring 22. november 2010 med høringsfrist 10. januar 2011.

Høringssvarene er i all hovedsak positive til innføring av direktivets krav i Norge. Det understrekes at Norge må få mulighet til å benytte unntaksbestemmelsene i direktivet for damptrykk for kalde land (jf. direktivets art. 3, nr. 4 og 5), tilsvarende som for EU-land.

Rettsakten er ferdigbehandlet i spesialutvalget for miljø og det er konkludert med at direktivet vurderes som EØS-relevant og akseptabelt.

Norge har bedt om tilpasningstekst til art. 3, nr. 4 og 5, for maksimalt tillatt damptrykk for bensin for land med lave sommertemperaturer. Dette medfører at "Norge" tilføyes på listen over land med kalde somre i art. 2, nr. 5.

Under direktivet kan frivillige sertifiseringsordninger erstatte det ansvaret nasjonale myndigheter ellers har for å sikre at det enkelte biodrivstoffet oppfyller bærekraftskriteriene. Kommisjonen har myndighet til å godkjenne de frivillige sertifiseringsordningene. Hvert godkjenningsvedtak fattes imidlertid i form av egne rettsakter, som deretter vil måtte vurderes innlemmet i EØS-avtalen gjennom vedtak i EØS-komiteen. Kommisjonsvedtakene innebærer dermed ikke suverenitetsavståelse.

Vedlegg XX Miljø

Kapittel III Luft

32015R1844 av 13. juli 2015 om endring av forordning (EU) nr. 389/2013 vedrørende den tekniske gjennomføringen av Kyotoprotokollen etter 2012

Sammendrag av innhold

I forbindelse med at EU skal oppfylle sine utslippsforpliktelser under Kyotoprotokollens andre forpliktelsesperiode (2013-2020), må det gjennomføres en del tekniske endringer i klimakvoteregisteret slik at EUs klimakvoteregister blir i overensstemmelse med nye regler som er utviklet i de internasjonale klimaforhandlingene. Disse endringene i registeret gjelder først og fremst håndtering av de klimakvotene (AAUer, CERer og ERUer) som er knyttet til Kyotoprotokollen. I henhold til ny artikkel 73a skal Norge ha overført fra EU nesten 6 millioner klimakvoter (CERer og ERUer). Disse skal inngå i Norges oppfyllelse av Kyotoprotokollens første forpliktelsesperiode. Oppgjørsfristen under Kyotoprotokollen er 18. november 2015. Det haster derfor med å få innlemmet rettsakten i EØS-avtalen slik at kvotene kan overføres til Norge, og brukes til oppfyllelse av Kyotoprotokollen.

Rettsakten legger til syv bestemmelser i forordning (EU) nr. 389/2013 om etablering av et klimakvoteregister i EU.

I ny **artikkel 73a** innføres regler om transaksjoner av Kyoto-kvoter (CERer og ERUer) som de kvotepliktige har vekslet inn i bytte med EU-kvoter som er gyldige til oppgjør av deres kvoteplikt i perioden 2013-2020. Denne bestemmelsen er relevant for Norge. På grunnlag av denne bestemmelsen skal Norge ha overført fra en EU-konto i klimakvoteregisteret til sammen nesten 6 millioner CERer og ERUer som er knyttet til første forpliktelsesperiode under Kyotoprotokollen. Dette er klimakvoter som de norske kvotepliktige virksomhetene har benyttet til oppgjør av sine utslippsforpliktelser i EUs kvotesystem (EU ETS), men som av tekniske grunner har blitt satt inn på en konto som er kontrollert av EU.

I ny **artikkel 73b** innføres regler om utstedelse og deponering av Kyoto-kvoter (AAUer) som EU skal benytte i forbindelse med oppfyllelsen av Kyotoprotokollens andre forpliktelsesperiode. Den delen av bestemmelsen som gjelder AAUer som er knyttet til EUs kvotesystem er også relevant for Norge.

I ny **artikkel 73c** innføres regler om begrensninger på adgangen til overføring og bruk av ulike former for Kyoto-kvoter (CERer og ERUer) som allerede har vært brukt til oppgjør av forpliktelser under innsatsfordelingsbeslutningen. Denne bestemmelsen er ikke relevant for Norge da Norge ikke deltar i innsatsfordelingsbeslutningen i perioden 2013-2020.

I ny **artikkel 73d** innføres regler om sletting av overskudd av Kyoto-kvoter (CERer og ERUer) som står igjen på EU-konti etter at det er gjennomført en overføring av kvoter fra første til andre forpliktelsesperiode under Kyotoprotokollen.

I ny **artikkel 73e** innføres en regel om at sentraladministratoren av kvoteregisteret (dvs Kommisjonen) skal fjerne fra EUs previous period surplus reserve-konto et antall Kyoto-kvoter (AAUer) tilsvarende differansen mellom utslippene som omfattes av EU ETS og EUs tilhørende utslippsmengde under Kyotoprotokollen slik denne utslippsmengden framgår av ratifikasjonsdokumentet. Denne bestemmelsen er ikke relevant for Norge.

I ny **artikkel 73f** innføres en regel om overføring av Kyoto-kvoter (AAUer) til EUs previous period surplus reserve-konto. Denne bestemmelsen er relevant for Norge fordi den knytter seg til EUs kvotesystem, som Norge inngår i.

I ny **artikkel 73g** innføres en regel om at det skal finne sted et etterfølgende oppgjør i form av Kyoto-kvoter for å reflektere nettoflyten av AEA-enheter (dvs. utslippsenheter som er gyldige for oppgjør av forpliktelsene under innsatsfordelingsbeslutningen) mellom EUs medlemsstater. Forklaringen er at handel med AEA-enheter kan føre til økte utslipp i ett land, og artikkel 73g sikrer da at det overføres et tilsvarende antall Kyoto-kvoter (AAUer) slik at et land som importerer AEA-enheter ikke blir vanskeligere stilt for å gjøre opp sine utslipp under Kyotoprotokollen. (For EUs medlemsstater er det lagt opp til et felles EU-oppgjør av Kyotoprotokollen hva gjelder utslippene som omfattes av EU ETS. For innsatsfordelingsbeslutningen - som regulerer utslipp utenfor kvotesystemet - er det motsatt. Her gjør EUs medlemsstater opp utslippsforpliktelsen hver

for seg, og det er laget en fordeling mellom medlemsstatene hvor hver stat er ansvarlig for tilhørende Kyoto-kvoter.) Denne bestemmelsen er ikke relevant for Norge da Norge ikke deltar i innsatsfordelingsbeslutningen i perioden 2013-2020.

Gjennom vedlegg 1 til rettsakten opprettes en rekke nye Kyoto-konti i klimakvoteregisteret for å administrere de ulike Kyoto-kvotene.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Rettsakten endrer forordning (EU) nr. 389/2013 som er innlemmet i EØS-avtalen og gjennomført i norsk rett gjennom klimakvoteforskriften. Det forventes derfor at rettsakten vil måtte gjennomføres i norsk rett gjennom endringer i klimakvoteforskriften.

Artiklene 73c, 73e og 73g i den nye rettsakten er knyttet til innsatsfordelingsbeslutningen, beslutning 406/2009/EF. Innsatsfordelingsbeslutningen er ikke innlemmet i EØS-avtalen. Av denne grunn bør det i forbindelse med innlemmelse av den nye rettsakten i EØS-avtalen tas inn et preambelpunkt i EØS-komitebeslutningen for å presisere at innsatsfordelingsbeslutningen ikke er innlemmet i EØS-avtalen, og at kravene i innsatsfordelingsbeslutningen derfor ikke gjelder for EFTA-statene.

Den nye rettsakten er delvis hjemlet i forordning (EU) nr. 525/2013 om overvåkning og rapportering på av utslipp statlig nivå og om opphør av beslutning 280/2004/EF. Forordning (EU) nr. 525/2013 er ikke innlemmet i EØS-avtalen. Av denne grunn bør det i forbindelse med innlemmelse av den nye rettsakten i EØS-avtalen tas inn et preambelpunkt i EØS-komitebeslutningen for å presisere at forordning (EU) nr. 525/2013 ikke er innlemmet i EØS-avtalen, og at kravene i denne forordningen derfor ikke gjelder for EFTA-statene.

Å ta inn to slike preambelpunkter i EØS-komitebeslutningen vil være i samsvar med fremgangsmåten som ble valgt da forordning (EU) nr. 389/2013 ble innlemmet i EØS-avtalen i 2014, se preambelpunkt 3 og 4 i EØS-komitebeslutning nr 59/2014 (<http://www.efta.int/sites/default/files/documents/legal-texts/eea/other-legal-documents/adopted-joint-committee-decisions/2014%20-%20English/059-2014.pdf>). Forordning 389/2014 inneholder også (i artiklene 74 til 90) en rekke bestemmelser som kun relaterer seg til innsatsfordelingsbeslutningen og enkelte artikler som viser til beslutning 280/2004/EF, som nå er erstattet av forordning (EU) nr. 525/2013.

Det anses derfor ikke nødvendig med tilpasningstekst om forholdet til disse rettsaktene i tillegg til disse preambelpunktene.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Rettsakten etablerer tekniske regler for oppgjøret av Kyotoprotokollen, herunder for transaksjoner av kvoter mellom EU og Norge. Gjennom artikkel 73a legges det til rette for overføring av nesten 6 millioner Kyoto-kvoter fra EU til Norge. Dette er kvoter som Norge trenger som ledd i overoppfyllelsen av første forpliktelsesperiode under Kyotoprotokollen. Oppgjøret under Kyotoprotokollen må finne sted innen 18. november 2015. For det tilfellet at kvotene ikke kan overføres fra EU til Norge uten at den nye rettsakten er innlemmet i EØS-avtalen, så bør det arbeides for rask innlemmelse av rettsakten i EØS-avtalen.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er behandlet på skriftlig prosedyre i spesialutvalget for miljø, der berørte departementer er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING

Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering

Kapittel XV Farlige stoffer

32015D0744 Kommisjonen gjennomføringsbeslutning (EU) 2015/744 av 8. mai 2015 om godkjenning av den foreløpige foranstaltning truffet av Nederland i henhold til artikkel 52 i Europaparlaments og rådsforordning (EF) nr. 1272/2008 for så vidt angår

supplerende krav til emballering og merking av elektroniske sigaretter og refillbeholdere som inneholder nikotin

Sammendrag av innhold

Forordning (EF) nr. 1272/2008 gir regler for klassifisering, merking og emballering av stoffer og stoffblandinger (CLP-forordningen). Ved Kommisjons gjennomføringsforordning (EU) 2015/744 godkjennes det at Nederland innfører supplerende krav til emballering og merking av elektroniske sigaretter og refillbeholdere som inneholder nikotin.

Merknader

Hovedrettsakten – forordning (EF) nr. 1272/2008 – er hjemlet i traktatens artikkel 95 (som nå er erstattet av artikkel 114 i traktat om Den Europeiske unjons virkemåte). Forordning (EF) nr. 1272/2008 ble innlemmet i EØS-avtalen i 2012 og er gjennomført i norsk rett ved forskrift nr. 622 av 16. juni 2012 om klassifisering, merking og emballering av stoffer og stoffblandinger (CLP-forskriften). Vurderingen er at Norge ikke er forpliktet til å gjennomføre beslutning (EU) 2015/744 i norsk rett siden den ikke gir rettigheter og plikter til private i Norge.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten omfattes av hurtigprosedyren. Rettsakten er vurdert til å være EØS-relevant og akseptabel.

Vedlegg XX Miljø

Kapittel I Allment

32015D0801 Kommisjonsbeslutning (EU) 2015/801 av 20. mai 2015 om referansedokument for beste miljøledelse, miljøprestasjonsindikatorer og referansepunkter for beste praksis i detaljhandelen under europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1221/2009 om frivillig deltakelse av organisasjoner i miljøledelsessystemet EMAS (eco-management and audit scheme)

Sammendrag av innhold

Referansedokument for beste miljøpraksis i detaljhandelen

Dokumentet er utarbeidet av en ekspertgruppe nedsatt av EU Kommisjonen. Bakgrunn er EMAS-forordningen (1221/2009) som fastlegger at det skal utarbeides referansedokumenter for flere sektorer hvor EMAS-registrering av virksomheter vil kunne være aktuelt. Detaljhandelen er det første dokumentet som ble ferdigstilt. Det vil bli utarbeidet referansedokumenter for følgende sektorer:

Retail trade (Detaljhandelen)

Tourism (Turistsektoren)

Construction (Bygg & anlegg)

Public Administration (Offentlig administrasjon)

Agriculture — Crop production and Animal production (Landbruksproduksjon)

Food and beverage manufacturing (Produksjon av næringsmidler og drikkevarer)

Car manufacturing (Produksjon av biler)

Manufacture of electronical and electric equipment (Produksjon av elektronisk og elektriske utstyr)

Manufacture of fabricated metal products, except machinery and equipment (Produksjon av metallprodukter untatt maskiner og utstyr)

Waste management (Avfallshåndtering)

Telecommunications (Telekommunikasjon)

Dokumentet angir beste praksis for miljøledelse, referanseindikatorer for minimal miljøbelastning og beste oppnåelige praksis i sektoren.

Les mer om referansedokumentene

her: http://ec.europa.eu/environment/emas/documents/guidance_en.htm

EMAS-forordningen (1221/2009) er innlemmet i EØS-avtalens vedlegg XX (miljø), kapittel I (generelt).

Rettslige konsekvenser

Dokumentet er ikke juridisk bindende for EMAS-registrerte organisasjoner, men organisasjonene og miljøkontrollørene skal ha kunnskap om innholdet i dokumentet.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Rettsakten vil ikke ha økonomiske eller administrative konsekvenser for Norge.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært behandlet ved skriftlig prosedyre i spesialutvalget for miljøraker, der Olje- og energidepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Kommunal- og moderniseringsdepartementet, Samferdselsdepartementet, Landsbruks- og matdepartementet, Nærings- og fiskeridepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Klima- og miljødepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

Vedlegg XX Miljø

Kapittel V Avfall

32015L1127 Kommisjonsdirektiv 2015/1127/EU av 10. juli 2015 om endring i vedlegg II til Europaparlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF om avfall og om oppheving av visse direktiver

Sammendrag av innhold

Ved Kommisjonsdirektiv 2015/1127/EU endres vedlegg II til direktiv 2008/98/EF om avfall. Vedlegg II inneholder en ikke-uttømmende liste over gjenvinningsmetoder – herunder bruk av avfall i hovedsak som brensel eller annen energikilde (R 1). Det følger av dette vedlegget at forbrenningsanlegg for behandling av kommunalt avfall bare regnes som anlegg for gjenvinning dersom anleggets energieffektivitet regnet ut etter en bestemt formel overstiger en viss terskel.

Ved direktiv 2015/1127/EU tilpasses formelen for energieffektivitet slik at den tar hensyn til klimaforholdene på det stedet hvor forbrenningsanlegget er plassert. Energimengdene, som rent teknisk kan produseres og utnyttes, påvirkes av lokale klimaforhold. Ved å innføre en klimakorrigeringsfaktor vil noen forbrenningsanlegg for sluttbehandling automatisk bli å anse som anlegg for gjenvinning. Klimakorrigeringsfaktoren vil ikke kunne benyttes for norske anlegg på grunn av kaldt klima.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Direktivet medfører trolig ikke behov for endringer i norsk regelverk, da formelen for energieffektivitet i vedlegg II direktiv 2008/98/EF ikke er nedfelt i norsk rett.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Rettsakten innebærer ingen vesentlige økonomiske og administrative konsekvenser for Norge ettersom norske anlegg ikke vil kunne benytte klimakorreksjonsfaktoren som gjør at det stilles lavere krav til energieffektivitet. Rettsakten vil derfor ikke påvirke avgjørelsen om et norsk anlegg regnes som et gjenvinningsanlegg eller ikke.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er behandlet på skriftlig prosedyre i Spesialutvalget for miljøraker, der berørte departementer er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

-LANDBRUKS- OG MATDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Vedlegg I Veterinære og plantesanitære forhold

Kapittel II Forvarer

32014R0291 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 291/2014 av 21. mars 2014 som endrer forordning (EF) nr. 1289/2004 om tilbakeholdelsesfrist og maksimale restverdier av førtilsetningsstoffet decoquinate

Sammendrag av innhold

Rettsakten gjelder en endring av tidligere godkjenning av Decoquinate, et koskidiostatikum brukt til slaktekylling. Preparatet er ikke godkjent til bruk i Norge. Søker ønsket å fjerne tilbakeholdelsesfristen som var på 3 døgn før slakt, og erstatte denne ved å innføre MRL-verdier. EFSA har vurdert søknaden og finner at MRL-verdier ikke er nødvendig med tanke på trygghet for konsumentene, men velger likevel å innføre dette fordi det kan gjøre tilsyn og kontroll enklere. Det er angitt øvre og nedre grenseverdier for dosering, og det er satt MRL-verdier for lever, skinn/fett, nyre og muskulatur. Analysemetode er angitt. Godkjenningen er gitt i samsvar med uttalelse av den faste komite for næringsmiddelkjeden og dyrehelse, seksjon førvarer. Den har varighet til 17. juli 2024.

Merknader

Økonomiske og administrative konsekvenser

Preparatet er ikke tillatt benyttet som førtilsetningsstoff i Norge, og endringen får derfor ikke konsekvenser for Mattilsynets tilsynsaktivitet.

I Norge er preparatet tillatt som oralt tilført legemiddel, og da uten MRL-verdi. Derfor føres det ikke kontroller for rester av dette stoffet.

Rettslige konsekvenser

Rettsakten medfører ikke annen endring enn en tilføyelse i feltet for EØS-henvisninger i forskrift 12. april 2005 nr. 319 om tilsetningsstoffer til bruk i førvarer (førtilsetningsstoff-forskriften). Decoquinate er et koksidiostatikum som Norge ikke har godkjent. Norge har et generelt unntak i EØS-avtalen for koksidiostatika til bruk i førvarer. Rettsakten høres ikke, men sendes med høringsbrev til orientering.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon, der berørte departementer og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32015R1020 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2015/1020 av 29. juni 2015 om godkjenningen av et preparat av *Bacillus subtilis* (ATCC PTA-6737) som førtilsetningsstoff til verpehøner og verpefjørfe av mindre økonomisk viktige arter (innehaver av godkjenningen Kemin Europa N.V.)

Sammendrag av innhold

Rettsakten følger hurtigprosedyren.

Det er godkjent et utvidet bruksområde for et mikroorganismepreparat. Tidligere er preparatet godkjent som førtilsetningsstoff til en rekke fjørfearter, med unntak av de innen artene som brukes i eggproduksjon. Preparatet er klassifisert i kategorien Zootekniske tilsetningsstoffer og den funksjonelle gruppen Tarmstabiliserende stoffer. European Food Safety Authority, EFSA, har vurdert det nye bruksområdet og finner at preparatet er trygt i bruk og at det kan ha en viss effekt på eggproduksjonen hos verpefjørfe. Det er satt grense for minste tillatte innhold i fôret for at preparatet skal ha ønsket effekt.

Rettsakten er fastsatt i samsvar med vedtak i EU-kommisjonens faste komite for planter, dyr, næringsmidler og fôr, seksjon førvarer. Godkjenningen har varighet til 20. juli 2025.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Rettsakten medfører endring i forskrift 12. april 2005 nr. 319 om tilsetningsstoffer til bruk i fôrvarer, fôrtilsetningsstoff-forskriften.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Rettsakten vil ikke få noen konsekvenser for Mattilsynets tilsynsaktivitet. Fôrindustrien får mulighet til å bruke dette preparatet i enda flere fôrblandinger. Det kan føre til kostnadssparing, da lagerhold av ulike mikroorgansimepreparater til fjørfefôr kan reduseres og innkjøp av større kvanta kan bli aktuelt.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av *Spesialutvalget for matområdet*, der Landbruks- og matdepartementet, Nærings- og fiskeridepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Finansdepartementet, Klima- og miljøverndepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32015R1043 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2015/1043 av 30. juni 2015 om godkjenningen av preparatet av endo-1,4-beta-xylanase (EC 3.2.1.8) produsert ved hjelp av *Trichoderma citrinoviride* Bisset (IM SD135) som fôrtilsetningsstoff til slaktekylling, slaktekalkun, verpehøner, avvent smågris, slaktegris og fjørfe av mindre økonomisk betydning til slakt og til eggproduksjon, og endrer forordningene (EF) nr. 2148/2004, (EF) nr. 828/2007 og (EF) nr. 322/2009 (innehaver av godkjenningen Huvepharma NV)

Sammendrag av innhold

Denne rettsakten følger hurtigprosedyren.

Rettsakten gir re-godkjenning til et enzympreparat til bruk i fôr til mange dyrearter. Det er framstilt ved hjelp av ikke-genmodifiserte mikroorganismer og er klassifisert i kategorien Zootekniske tilsetningsstoffer og den funksjonelle gruppen Tarmstabiliserende stoffer. European Food Safety Authority, EFSA har vurdert re-godkjenningen og finner at omsøkte bruk av preparatet er trygt både for folkehelse, dyrehelse og miljøet. Likeså at preparatet har potensial til positivt å påvirke dyras fordøyelse. Samtidig mener EFSA at godkjenningen kan ekstrapoleres til også gjelde fjørfe av mindre økonomisk betydning, både til kjøtt- og til eggproduksjon. Det er satt grenser for minste tillatte innhold i fôret for at preparatet skal ha ønsket effekt. Den er lavere for slaktekalkun og fjørfe av mindre økonomisk betydning til slakt enn til de andre dyrearter og produksjoner. Preparatet skal tilsettes fôr med høyt innhold stivelse og stivelsesrike polysakkarider, særlig beta-arabionxylaner.

Siden preparatet er uendret siden den opprinnelige godkjenningen, er det gitt en overgangsordning, så virksomhetene kan tilpasse seg det nye regelverket. Preparatet og premiks og fôrvarer der det inngår, som er produsert og merket etter tidligere regelverk, kan på visse betingelser brukes opp innen bestemt tid etter at nytt regelverk har trådt i kraft. De foreslåtte endringene i de nevnte rettsaktene er at preparatet får nytt id.nummer i samsvar med bestemmelsene om nummerering i forordning (EF) nr. 1831/2003, fôrtilsetningsstoff-forordningen.

Rettsakten er fastsatt i samsvar med vedtak i EU-kommisjonens faste komite for planter, dyr, næringsmidler og fôr, seksjon fôrvarer. Godkjenningen har varighet til 21. juli 2025.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Rettsakten medføre endring i forskrift 12. april 2005 nr. 319 om tilsetningsstoffer til bruk i fôrvarer, fôrtilsetningsstoff-forskriften.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Rettsakten vil ikke få konsekvenser for Mattilsynets tilsynsaktivitet. Fôrindustrien kan fortsette å bruke preparatet på samme måte som før. Det vil bare være små endringer i merkingen av fôrvarer der preparatet inngår. I tillegg kan det brukes i fôr til fjørfe av mindre økonomisk betydning.

Overgangsordningen som er foreslått, gjør at lagervare av preparatet på visse betingelser kan brukes opp. Det er god ressursutnyttelse på alle måter.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av *Spesialutvalget for matområdet*, der Landbruks- og matdepartementet, Nærings- og fiskeridepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Finansdepartementet, Klima- og miljøverndepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32015R1053 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2015/1053 av 1. juli 2015 om godkjenningen av preparatet av *Enterococcus faecium* DSM 10663/NCIMB10415 som fôrtilsetningsstoff til livkalv, smågris, slaktekylling, slaktekalkun, katter og hunder og endrer forordningene (EF) nr. 1259/2004, (EF) nr. 255/2005, (EF) nr. 1200/2005 og (EF) nr. 1520/2007 (innehaver av godkjenningen Chevita Tierarzneimittel-Gmb)

Sammendrag av innhold

Denne rettsakten følger hurtigprosedyren.

Rettsakten gir re-godkjenning av et mikroorganismepreparat og utvider bruksområdet for preparatet til også gjelde kattefôr. Preparatet er klassifisert i kategorien Zootekniske tilsetningsstoffer og den funksjonelle gruppen Tarmstabiliserende stoffer. Det søkes ikke re-godkjenning til bruksområdet fôr til slaktekalv, men fortsatt til slaktekylling, slaktekalkun, avvent smågris, livkalv og hund. Preparatet er vurdert av European Food Safety Authority, EFSA, som finner det trygt i bruk og at det har potensial til å forbedre produksjonsresultatene hos matproduserende dyr. Mer tvilsom er effekten hos hund og katt, men en viss forbedret gjødselkonsistens ved bruk av preparatet, viser at det kan ha virkning. Det er satt grenseverdi for minste tillatte innhold av preparatet i fôr for at det skal ha ønsket effekt. Denne mengden er også oppgitt som anbefalt mengde tilsatt i smågridfôr. Preparatet kan tilsettes fjørfefôr som inneholder visse koksidiostatika.

Siden preparatet er uendret etter den opprinnelige godkjenningen, er det gitt en overgangsordning, der virksomhetene kan tilpasse seg det nye regelverket. I en avgrenset periode etter at regelverket er trådt i kraft, kan lagervare av preparatet og fôrvarer der det inngår, produsert og merket etter tidligere bestemmelser, omsettes.

Rettsakten er fastsatt i samsvar med vedtak i EU-kommisjonens faste komite for planter, dyr, næringsmidler og fôr, seksjon fôrvarer. Godkjenningen har varighet til 22. juli 2025.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Rettsakten medfører endring i forskrift 12. april 2005 nr. 319 om tilsetningsstoffer til bruk i fôrvarer, fôrtilsetningsstoff-forskriften.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Rettsakten vil ikke få noen konsekvenser for Mattilsynets tilsynsaktivitet. Fôrindustrien kan fortsette å bruke preparatet som fôr, med unntak i fôr til kalver til slakt eller framføring til storfekjøttproduksjon. Nå vil det imidlertid kunne brukes i kattefôr, en fordel for virksomheter som produserer fôr både til hund og katt. Med overgangsordningen som er gitt, kan restlager av preparatet og fôrvarer der det inngår brukes opp innen ei viss tid og på visse betingelser. Dette er positivt, både økonomisk og som god utnyttelse av tidligere produsert fôrvarer, dessuten får spesielt kjæledyrfôrprodusentene bedre tid til å tilpasse seg det nye regelverket.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av *Spesialutvalget for matområdet*, der Landbruks- og matdepartementet, Nærings- og fiskeridepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Finansdepartementet, Klima- og miljøverndepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32015R1104 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2015/1104 av 8. juli 2015 som endrer Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 237/2012 om godkjenningen av en ny form av preparatene av alfa-galactosidase (EC 3.2.1.22) produsert ved hjelp av *Saccharomyces cerevisiae* (CBS 615.94) og endo-1,4-beta-

glukanase (EC 3.2.1.4) produsert ved hjelp av *Aspergillus niger* (CBS 120604) (inneholder av godkjenningen Kerry Ingredients and Flavours)

Sammendrag av innhold

Denne rettsakten følger hurtigprosedyren.

Det er gitt godkjenning til et enzympreparat i flytende form som førtilsetningsstoff til slaktekylling. Det samme preparatet, men i fast form, ble godkjent som tilsetningsstoff i fôr til slaktekylling og til fjørfe av mindre økonomisk viktige arter både til liv og slakt ved forordning (EU) nr. 237/2012. European Food Safety Authority, EFSA, har vurdert søknaden. De finner at det flytende preparatet både er trygt i bruk og at det har positiv effekt på slaktekyllingenes vekst og trivsel. Det er klassifisert i kategorien Zootekniske tilsetningsstoffer og den funksjonelle gruppen Tarmstabiliserende stoffer. Det er fastsatt grenseverdier for minste tillatte mengde for hver av de to enzymene alfa-galaktosidase og endo-1,4-beta-glukanase for at preparatet skal ha ønsket effekt. Likeså er det gitt anbefalinger om en største tilsatte mengde for hver av dem. Godkjenningsperioden for dette preparatet er den samme som preparatet i fast form har, dvs. 9. april 2022. Rettsakten medfører at forordning (EU) nr. 237/2012 blir endret til å omfatte enzympreparatet både i fast og flytende form. Den flyende formen er imidlertid bare godkjent til bruk i slaktekyllingfôr.

Rettsakten er fastsatt i samsvar med vedtak i EU-kommisjonens faste komite for planter, dyr, næringsmidler og fôr, seksjon fôrvarer.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Rettsakten medfører endringer i forskrift 12. april 2005 nr. 319 om tilsetningsstoffer til bruk i fôrvarer, førtilsetningsstoff-forskriften.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Rettsakten får ingen konsekvenser for Mattilsynets tilsynsaktivitet. Det flytende enzympreparatet er ikke søkt godkjent til bruk i drikkevann, men bare som tilsetning til fôr. Hvorvidt det er attraktiv for fôrindustrien, da det allerede finnes tilsvarende i fast form, avgjør den enkelte av virksomhetene ut fra egne forutsetninger.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av *Spesialutvalget for matområdet*, der Landbruks- og matdepartementet, Nærings- og fiskeridepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Finansdepartementet, Klima- og miljøverndepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32015R1105 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2015/1105 av 8. juli 2015 om godkjenningen av et preparat av *Bifidobacterium animalis* ssp. *animalis* DSM 16284, *Lactobacillus salivarius* ssp. *salivarius* DSM 16351 og *Enterococcus faecium* DSM 21913 som førtilsetningsstoff til livkylling og fjørfe av mindre økonomisk betydning unntatt verpere, godkjenningen av dette førtilsetningsstoffet til bruk i drikkevann til slaktekylling og endrer forordning (EU) nr. 544/2013 om største innhold av dette førtilsetningsstoffet i fullfôr og dets samsvar med koksidiostatika (inneholder av godkjenningen Biomin GmbH)

Sammendrag av innhold

Denne rettsakten følger hurtigprosedyren.

Rettsakt inneholder mange bestemmelser knyttet til utvidet og endret godkjenning av et mikroorganismepreparat som er en blanding av tre ulike organismer. Ingen av dem er genmodifisert. Preparatet er tidligere godkjent som førtilsetningsstoff til slaktekylling ved forordning (EU) nr. 544/2013. Det er klassifisert i kategorien Zootekniske tilsetningsstoffer og den funksjonelle gruppen Tarmstabiliserende stoffer. Det ble søkt om utvide godkjenningen til å gjelde fôr til livkylling og andre fjørfearter med liten økonomisk betydning, unntatt verpere. Samtidig ble det søkt om å kunne fjerne grensen for største tillatte innhold av preparatet i fôr til slaktekylling og om at preparatet kan brukes i slaktekyllingfôr som inneholder visse koksidiostatika. Alle punktene er vurdert av European Food Safety Authority, EFSA, og de finner de omsøkte endringen og alle nye anvendelsene trygge for

folkehelse, dyrehelse og miljøet. Likeså at preparatet har potensial til å påvirke fordøyelsen hos fjørfe positivt. Videre tilføyer EFSA i godkjenningen at preparatet ikke trenger grense for største innhold i fôr til noen fjørfearter, og bruken sammen med koksidiostatika kan gjelde alle fôrblandinger der koksidiostatika er tillatt. Det presiseres imidlertid at preparatet ikke skal brukes i fôr, dersom fjørfeet er under veterinærbehandling med antibiotika.

Utvidelse av godkjenningen til å gjelde drikkevann til slaktekylling finner EFSA trygg, og utvider den til også å gjelde drikkevann til de andre fjørfeartene og anvendelsene som var søkt om. Det er satt samme grense for minste tillatte innhold av preparatet i drikkevann både til slaktekylling og andre fjørfe for at preparatet skal ha ønsket effekt. Likeså er det fastsatt grense for minste innhold i fôr til andre fjørfe, mens den er fjernet for slaktekyllingfôr. Endringen i fôrordning (EU) nr. 544/2013 medfører at grensen for største tillatte innhold i fôr fjernes og at det tilføyes at bruk sammen med visse koksidiostatika er tillatt.

Rettsakten er fastsatt i samsvar med vedtak i EU-kommisjonens faste komite for planter, dyr, næringsmidler og fôr, seksjon fôrvarer. Godkjenningen har varighet til 29. juli 2025.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Rettsakten medfører endringer i forskrift 12. april 2005 nr. 319 om tilsetningsstoffer til bruk i fôrvarer,

Økonomiske og administrative konsekvenser

Rettsakten kan få konsekvenser for Mattilsynets tilsynsaktivitet. Preparatet kan tilsettes drikkevann, og det er det eieren/ bonden/røkteren som gjør. Ved fôrtilsyn i fjørfehold, kan dette være et aktuelt område å kontrollere. Preparatet kan nå brukes i fôr til mange fjørfearter og -produksjoner. Det er gunstig for fôrindustrien. De kan redusere antall tilsetningsstoffer, lagerhold reduseres og storinnkjøp kan gi reduserte kostnader.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av *Spesialutvalget for matområdet*, der Landbruks- og matdepartementet, Nærings- og fiskeridepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Finansdepartementet, Klima- og miljøverndepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32015R1417 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2015/1417 av 20. august 2015 om godkjenningen av diclazuril som fôrtilsetningsstoff til kaniner til slakt og avl (innehaver av godkjenningen Huvepharma NV)

Sammendrag av innhold

Denne rettsakten følger hurtigprosedyren.

Rettsakten gjelder godkjenning av et koksidiostatikum, med handelsnavn Coxiril® og aktivt stoff diclazuril, som fôrtilsetningsstoff til kaniner. Det aktive stoffet er tidligere godkjent til både fjørfe og kanin, men da med et annet handelsnavn. Begge preparatene som inneholder diclazuril, er vurdert av European Food Safety Authority, EFSA, og de finner dem trygge for folkehelse, dyrehelse og miljøet. Det aktive stoffet diclazuril er effektivt for å kontrollere koksidier i tarmen hos kaniner, og det er satt betingelser for bruken. Tillatt mengde tilsatt i fôret er 1 mg/kg fullfôr. Diclazuril skal ikke brukes i fôrblandinger sammen med andre koksidiostatika, og det skal tilsettes i form av premiks.

Tilbakeholdelsestida er 48 timer (to døgn). Virksomheten som innehar godkjenningen er pålagt å gjennomføre et kontrollprogram for å undersøke eventuell resistens mot *Eimeria* spp., og det skal gjennomføres siste halvdel av godkjenningsperioden for preparatet. Diclazuril har også MRL-verdier (største tillatte innhold av rester av stoffet) i spiselige deler av kaninen. De er 2 500 mg/kg lever, 1 000 mg/kg nyre, 150 mg/kg kjøtt og 300 mg/kg skinn og fett, alt angitt i våtvekt. Det henvises der til forordning (EU) nr. 37/2010, som er implementert i Norge i FOR-2013-07-01-814.

Diclazuril er blant de koksidiostatika som ikke er godkjent for bruk i Norge, (se merknader).

Rettsakten ble diskutert i EU-kommisjonens faste komite for planter, dyr, næringsmidler og fôr, SCPAFF, seksjon fôrvarer, og ble vedtatt der. Nå er den fastsatt i EU i samsvar med vedtaket i SCPAFF, og godkjenningen har varighet til 10. september 2025.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Rettsakten vil bli tatt inn i EØS-henvisningsoversikten innledningsvis i forskrift 12. april 2005 nr. 319 om tilsetningsstoffer til bruk i fôrvarer, fôrtilsetningsstoff-forskriften. Siden diclazuril ikke er godkjent i Norge, blir ikke rettsakten forøvrig tatt inn i forskriften. MRL-verdiene gjøres gjeldende ved at rettsakten er tatt inn i EØS-avtalen. Norge har et generelt unntak fra EØS-avtalen for koksidiostatika i fôr. Det er en tilpasningstekst i EØS-avtalen som sier at Norge kan videreføre nasjonal lovgiving av regelverket for koksidiostatika i fôr, som gjaldt ved tiltrådelse av EØS-avtalen i 1994. Diclazuril var ikke blant de koksidiostatika som var godkjent i Norge da. Den nevnte framgangsmåten blir brukt ved alle koksidiostatika som godkjennes i EU, men som er omfattet av tilpasningsteksten Norge har i EØS-avtalen.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Rettsakten får ingen konsekvenser for Mattilsynets tilsynsaktivitet, da kontroll med koksidiostatika i fôr og næringsmidler allerede er en del av tilsynet. Preparatet er ikke tillatt i Norge, og det produseres heller ikke kaninfôr med koksidiostatika her. Rettsakten får derfor ingen konsekvenser for fôrindustrien.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av *Spesialutvalget for matområdet*, der Landbruks- og matdepartementet, Nærings- og fiskeridepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Finansdepartementet, Klima- og miljøverndepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32015R1426 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2015/1426 av 25. august 2015 om godkjenningen av preparatet av benzosyre, thymol, eugenol og piperin som fôrtilsetningsstoff til slaktekylling, livkylling og fjørfearter av mindre økonomisk betydning til slakt og verping (inneholder av godkjenningen DSM Nutritional Product)

Sammendrag av innhold

Denne rettsakten følger hurtigprosedyren.

Rettsakten gjelder godkjenning av et nytt fôrtilsetningsstoff til flere fjørfearter og -produksjoner. Det er et sammensatt preparat og består av 80-83% benzosyre, 1-1,9% thymol, 0,5-1% eugenol og 0,05-0,1% piperin. Preparatet er klassifisert i kategorien Zootekniske tilsetningsstoffer og den funksjonelle gruppen Andre zootekniske tilsetningsstoffer, (forbedrer produksjonsresultater) er tilføyd. Benzosyre er fra før godkjent som Zooteknisk fôrtilsetningsstoff, de andre bestanddelene av preparatet er godkjent som tilsetningsstoffer i mat. Både minste og største tillatte innhold er fastsatt til 300 mg/kg fullfôr til alle anvendelsene, og preparatet skal ikke blandes med andre kilder for benzoesyre eller benzoater. European Food Safety Authority, EFSA, har vurdert godkjenningssøknaden, og finner at preparatet er trygt i bruk, når doseringen følges. Det kan ha en viss gunstig påvirkning på fôrutnyttelsen hos slaktekylling, og EFSA finner det forsvarlig å ekstrapolere resultatene fra slaktekyllingforsøk til også å gjelde livkylling og fjørfearter av mindre økonomisk betydning både til slakt og liv.

Rettsaken er grundig diskutert i EU-kommisjonens faste komite for planter, dyr, næringsmidler og fôr, SCPAFF, seksjon fôrvarer og ble vedtatt der 9. juli. Nå er den fastsatt i EU i samsvar med vedtaket i SCPAFF, og godkjenningen har varighet til 15. september 2025.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Rettsakten medfører endringer i forskrift 12. april 2005 nr. 319 om tilsetningsstoffer til bruk i fôrvarer, fôrtilsetningsstoff-forskriften.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Rettsakten vil ikke få noen konsekvenser for Mattilsynets tilsynsaktivitet. Om fôrindustrien finner det aktuelt å ta i bruk preparatet i fjørfefôr, vil avhenge av økonomiske og praktiske forhold ved den enkelte virksomheten. Det er imidlertid positivt at preparatet kan brukes i ulike typer fjørfefôr. Det kan forenkle innkjøp og lagerhold hos industrien, siden et preparat kan ha allsidig anvendelse i fjørfefôrproduksjonen.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av *Spesialutvalget for matområdet*, der Landbruks- og matdepartementet, Nærings- og fiskeridepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Finansdepartementet, Klima- og miljøverndepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering

Kapittel XV Farlige stoffer

32015R0707 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2015/707 av 30 april 2015 om avslag på godkjenningen av basissubstansen Rheum officinale rotekstrakt i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1107/2009 om markedsføring av plantevernmidler

Sammendrag av innhold

Rheum officinale rotekstrakt har fått avslag på søknad om godkjenning som basissubstans. I samsvar med artikkel 23 (3) i forordning (EF) nr. 1107/2009 mottok kommisjonen en søknad om godkjenning som basissubstans. Stoffet godkjennes ikke da det ikke oppfyller kriteriene til matvarer som definert i artikkel 2 i forordning (EU) nr. 178/2002 og dokumentasjonen er ikke tilstrekkelig til å utelukke eventuell fare. Basissubstanser som godkjennes føres opp i liste C i vedlegget til forordning (EU) nr. 540/2011.

Rettslige konsekvenser

Ny forskrift om plantevernmidler, som foreslår implementering av EU-regelverket for plantevernmidler var på høring våren 2012. Forskriften trer i kraft 1. juni 2015. Denne forordningen vil kreve en mindre endring i den nye forskriften ved at rettsakten tilføyes i opplistingen av rettsakter.

Administrative og økonomiske konsekvenser

Det at basissubstanser legges til eller fjernes fra listen, eller at vilkårene for dem endres, kan få betydning både for myndigheter og private i Norge. I motsetning til andre plantevernmidler der en må vente på nasjonal godkjenning av et preparat før det kan markedsføres kan basissubstanser benyttes med en gang. Ofte er basissubstanser matvarer som en kan finne i den lokale matbutikken.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av spesialutvalget for handelsforenklinger og funnet EØS-relevant og akseptabel

32015R0762 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2015/762 av 12. mai 2015 om godkjenningen av basissubstansen kalsiumhydroksid i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1107/2009 om markedsføring av plantevernmidler og om endring av vedlegget til gjennomføringsforordning (EU) nr. 540/2011

Sammendrag av innhold

Kalsiumhydroksid godkjennes som basissubstans. Stoffet føres opp i liste C i vedlegget til forordning (EU) nr. 540/2011. I samsvar med artikkel 23 (3) i forordning (EF) nr. 1107/2009 mottok kommisjonen en søknad om godkjenning som basissubstans. Stoffet oppfyller kriteriene til matvarer som definert i artikkel 2 i forordning (EU) nr. 178/2002. Videre så er plantevernmidler et lite bruksområde. På bakgrunn av dette anses stoffet som en basissubstans. Det er grenseverdier for innhold av urenheter som barium, arsen, bly og fluor.

Rettslige konsekvenser

Ny forskrift om plantevernmidler, som foreslår implementering av EU-regelverket for plantevernmidler var på høring våren 2012. Det pågår nå en prosess i forhold til innlemmelse av dette EU-regelverket i EØS-avtalen. Denne forordningen vil kreve en mindre endring i den nye forskriften ved at rettsakten tilføyes i opplistingen av rettsakter.

Administrative og økonomiske konsekvenser

Det at basissubstanser legges til eller fjernes fra listen, eller at vilkårene for dem endres, kan få betydning både for myndigheter og private i Norge. I motsetning til andre plantevernmidler der en må vente på nasjonal godkjenning av et preparat før det kan markedsføres kan basissubstanser benyttes med en gang. Ofte er basissubstanser matvarer som en kan finne i den lokale matbutikken.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av spesialutvalget for handelsforenklinger og funnet EØS-relevant og akseptabel.

32015R1106 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2015/1106 av 8. juli 2015 om endring av gjennomføringsforordning (EU) nr. 540/2011 og (EU) nr. 1037/2012 når det gjelder vilkår for godkjenning av det aktive stoffet isopyrazam

Sammendrag av innhold

Isopyrazam får endrede vilkår for godkjenningen. Stoffet er tidligere oppført i liste A i vedlegget til forordning (EF) nr. 540/2011 (innlemmet i EØS-avtalen). Bakgrunnen for ny vurdering var at søker hadde frist på seg til å levere utfyllende dokumentasjon om metabolitter. Den nye dokumentasjonen skulle vært innlevert senest 31. mars 2015 i tråd med kravene i forordningene (EU) nr. 540/2011 og (EU) nr. 1037/2012. Det ble mottatt søknad om forlengelse av frist, og det ble funnet grunnlag for å utvide fristen for innlevering av dokumentasjon til 31. juli 2017.

Merknader

Listen over godkjente aktive stoffer til bruk i plantevernmidler er gitt som en egen forordning, men de aktive stoffene er godkjent i medhold med kravene i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1107/2009 (innlemmet i EØS-avtalen) om markedsføring av plantevernmidler. Listen over aktive stoffer ble videreført fra EUs tidligere regelverk på plantevernmidler direktiv 91/414. Stoff som er på listen skal etter hvert revurderes etter de nye strengere reglene i forordning 1107/2009. EU har et eget program med planer om når det enkelte aktive stoffet skal revurderes.

Rettslige konsekvenser

Denne forordningen vil kreve en mindre endring i forskrift 6. mai 2015 nr. 455 om plantevernmidler ved at rettsakten tilføyes i opplistingen av rettsakter.

Administrative og økonomiske konsekvenser

Det at aktive stoffer legges til eller fjernes fra listen, eller at vilkårene for dem endres, kan få betydning både for myndigheter og private i Norge dersom preparater som inneholder slike aktive stoffer blir søkt markedsført og godkjent i Norge. EUs godkjenning av plantevernmidler er imidlertid en trinnvis prosess. Først vurderes det aktive stoffet på fellesskapsnivå. Deretter vurderes det aktuelle preparatet med ett medlemsland som saksbehandler, og til slutt gjøres det en nasjonal vurdering og godkjenning basert på det saksbehandlerens landets rapport. Det er den trinnvise vurderingsprosessen, der det er den nasjonale vurderingen og godkjenningen som til sist får betydning for hvilke preparater som tillates i Norge og til hvilke bruksområder de blir tillatt brukt. Kostnader ved denne prosessen er beskrevet i omtalen av hovedforordningen.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av spesialutvalget for handelsforenklinger og funnet EØS-relevant og akseptabel.

32015R1115 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2015/1115 av 9. juli 2015 om fornyet av godkjenningen av det aktive stoffet pyridat i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1107/2009 om markedsføring av

plantevernmidler og om endring av vedlegget til gjennomføringsforordning (EU) nr. 540/2011

Sammendrag av innhold

Pyridat regodkjennes som aktivt stoff som kan inngå i plantevernmiddel frem til 31. desember 2030. Stoffet tas ut av liste A og legges til liste B i vedlegget til forordning (EF) nr. 540/2011 (innlemmet i EØS-avtalen). A-listen inneholder stoffer, som er vurdert etter EUs gamle direktiv (EF) nr. 91/414, og B-listen stoffer som er vurdert etter det nye regelverket eller etter en overgangsløsning. Dette stoffet er vurdert etter en overgangsløsning, som betyr at det er vurdert etter kriteriene i det gamle regelverket (direktiv 91/414/EØF). Forordningen inneholder også beskrivelse av forskjellige forhold som medlemsstatene må legge spesielt vekt på ved vurdering av preparat som inneholder dette stoffet.

Merknader

Listen over godkjente aktive stoffer til bruk i plantevernmiddel er gitt som en egen forordning, men de aktive stoffene er godkjent i medhold med kravene i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1107/2009 (innlemmet i EØS-avtalen) om markedsføring av plantevernmidler. Listen over aktive stoffer ble videreført fra EUs tidligere regelverk på plantevernmiddel direktiv 91/414. Stoff som er på listen skal etter hvert revurderes etter de nye strengere reglene i forordning 1107/2009. EU har et eget program med planer om når det enkelte aktive stoffet skal revurderes.

Rettslige konsekvenser

Denne forordningen vil kreve en mindre endring i forskrift 6. mai 2015 nr. 455 om plantevernmidler ved at rettsakten tilføyes i opplistingen av rettsakter.

Administrative og økonomiske konsekvenser

Det at aktive stoffer legges til eller fjernes fra listen, eller at vilkårene for dem endres, kan få betydning både for myndigheter og private i Norge dersom preparater som inneholder slike aktive stoffer blir søkt markedsført og godkjent i Norge. EUs godkjenning av plantevernmidler er imidlertid en trinnvis prosess. Først vurderes det aktive stoffet på fellesskapsnivå. Deretter vurderes det aktuelle preparatet med ett medlemsland som saksbehandler, og til slutt gjøres det en nasjonal vurdering og godkjenning basert på det saksbehandlende landets rapport. Det er den trinnvise vurderingsprosessen, der det er den nasjonale vurderingen og godkjenningen som til sist får betydning for hvilke preparater som tillates i Norge og til hvilke bruksområder de blir tillatt brukt. Kostnader ved denne prosessen er beskrevet i omtalen av hovedforordningen.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av spesialutvalget for handelsforenklinger og funnet EØS-relevant og akseptabel.

32015R1154 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2015/1154 av 14. juli 2015 om fornyet godkjenning av det aktive stoffet sulfosulfuron i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1107/2009 om markedsføring av plantevernmidler og om endring av vedlegget til gjennomføringsforordning (EU) nr. 540/2011

Sammendrag av innhold

Sulfosulfuron regodkjennes som aktivt stoff som kan inngå i plantevernmiddel frem til 31. desember 2030. Stoffet tas ut av liste A og legges til liste B i vedlegget til forordning (EF) nr. 540/2011 (innlemmet i EØS-avtalen). A-listen inneholder stoffer, som er vurdert etter EUs gamle direktiv (EF) nr. 91/414, og B-listen stoffer som er vurdert etter det nye regelverket eller etter en overgangsløsning. Dette stoffet er vurdert etter en overgangsløsning, som betyr at det er vurdert etter kriteriene i det gamle regelverket (direktiv 91/414/EØF). Forordningen inneholder også beskrivelse av forskjellige forhold som medlemsstatene må legge spesielt vekt på ved vurdering av preparat som inneholder dette stoffet.

Merknader

Listen over godkjente aktive stoffer til bruk i plantevernmiddel er gitt som en egen forordning, men de aktive stoffene er godkjent i medhold med kravene i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1107/2009 (innlemmet i EØS-avtalen) om markedsføring av plantevernmidler. Listen over aktive

stoffer ble videreført fra EUs tidligere regelverk på plantevernmiddel direktiv 91/414. Stoff som er på listen skal etter hvert revurderes etter de nye strengere reglene i forordning 1107/2009. EU har et eget program med planer om når det enkelte aktive stoffet skal revurderes.

Rettslige konsekvenser

Denne forordningen vil kreve en mindre endring i forskrift 6. mai 2015 nr. 455 om plantevernmidler ved at rettsakten tilføyes i opplistingen av rettsakter.

Administrative og økonomiske konsekvenser

Det at aktive stoffer legges til eller fjernes fra listen, eller at vilkårene for dem endres, kan få betydning både for myndigheter og private i Norge dersom preparater som inneholder slike aktive stoffer blir søkt markedsført og godkjent i Norge. EUs godkjenning av plantevernmidler er imidlertid en trinnvis prosess. Først vurderes det aktive stoffet på fellesskapsnivå. Deretter vurderes det aktuelle preparatet med ett medlemsland som saksbehandler, og til slutt gjøres det en nasjonal vurdering og godkjenning basert på det saksbehandlende landets rapport. Det er den trinnvise vurderingsprosessen, der det er den nasjonale vurderingen og godkjenningen som til sist får betydning for hvilke preparater som tillates i Norge og til hvilke bruksområder de blir tillatt brukt. Kostnader ved denne prosessen er beskrevet i omtalen av hovedforordningen.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av spesialutvalget for handelsforenklinger og funnet EØS-relevant og akseptabel.

32015R1166 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2015/1166 of 15 July 2015 om fornyet godkjenning av det aktive stoffet ferric phosphate i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1107/2009 om markedsføring av plantevernmidler og om endring av vedlegget til gjennomføringsforordning (EU) nr. 540/2011

Sammendrag av innhold

Ferric phosphate regodkjennes som aktivt stoff som kan inngå i plantevernmiddel frem til 31. desember 2030. Stoffet tas ut av liste A og legges til liste B i vedlegget til forordning (EF) nr. 540/2011 (innlemmet i EØS-avtalen). A-listen inneholder stoffer, som er vurdert etter EUs gamle direktiv (EF) nr. 91/414, og B-listen stoffer som er vurdert etter det nye regelverket eller etter en overgangsløsning. Dette stoffet er vurdert etter en overgangsløsning, som betyr at det er vurdert etter kriteriene i det gamle regelverket (direktiv 91/414/EØF). Forordningen inneholder også beskrivelse av forskjellige forhold som medlemsstatene må legge spesielt vekt på ved vurdering av preparat som inneholder dette stoffet.

Merknader

Listen over godkjente aktive stoffer til bruk i plantevernmiddel er gitt som en egen forordning, men de aktive stoffene er godkjent i medhold med kravene i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1107/2009 (innlemmet i EØS-avtalen) om markedsføring av plantevernmidler. Listen over aktive stoffer ble videreført fra EUs tidligere regelverk på plantevernmiddel direktiv 91/414. Stoff som er på listen skal etter hvert revurderes etter de nye strengere reglene i forordning 1107/2009. EU har et eget program med planer om når det enkelte aktive stoffet skal revurderes.

Rettslige konsekvenser

Denne forordningen vil kreve en mindre endring i forskrift 6. mai 2015 nr. 455 om plantevernmidler ved at rettsakten tilføyes i opplistingen av rettsakter.

Administrative og økonomiske konsekvenser

Det at aktive stoffer legges til eller fjernes fra listen, eller at vilkårene for dem endres, kan få betydning både for myndigheter og private i Norge dersom preparater som inneholder slike aktive stoffer blir søkt markedsført og godkjent i Norge. EUs godkjenning av plantevernmidler er imidlertid en trinnvis prosess. Først vurderes det aktive stoffet på fellesskapsnivå. Deretter vurderes det aktuelle preparatet med ett medlemsland som saksbehandler, og til slutt gjøres det en nasjonal vurdering og godkjenning basert på det saksbehandlende landets rapport. Det er den trinnvise vurderingsprosessen, der det er den nasjonale vurderingen og godkjenningen som til sist får betydning for hvilke preparater som tillates i Norge og til hvilke bruksområder de blir tillatt brukt. Kostnader ved denne prosessen er beskrevet i omtalen av hovedforordningen.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av spesialutvalget for handelsforenklinger og funnet EØS-relevant og akseptabel.

32015R1201 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2015/1201 av 22. juli 2015 om fornyet godkjenning av det aktive stoffet fenhexamid i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1107/2009 om markedsføring av plantevernmidler og om endring av vedlegget til gjennomføringsforordning (EU) nr. 540/2011

Sammendrag av innhold

Fenhexamid regodkjennes som aktivt stoff som kan inngå i plantevernmiddel frem til 31. desember 2030. Stoffet tas ut av liste A og legges til liste B i vedlegget til forordning (EF) nr. 540/2011 (innlemmet i EØS-avtalen). A-listen inneholder stoffer, som er vurdert etter EUs gamle direktiv (EF) nr. 91/414, og B-listen stoffer som er vurdert etter det nye regelverket eller etter en overgangsløsning. Dette stoffet er vurdert etter en overgangsløsning, som betyr at det er vurdert etter kriteriene i det gamle regelverket (direktiv 91/414/EØF). Forordningen inneholder også beskrivelse av forskjellige forhold som medlemsstatene må legge spesielt vekt på ved vurdering av preparat som inneholder dette stoffet.

Merknader

Listen over godkjente aktive stoffer til bruk i plantevernmiddel er gitt som en egen forordning, men de aktive stoffene er godkjent i medhold med kravene i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1107/2009 (innlemmet i EØS-avtalen) om markedsføring av plantevernmidler. Listen over aktive stoffer ble videreført fra EUs tidligere regelverk på plantevernmiddel direktiv 91/414. Stoff som er på listen skal etter hvert revurderes etter de nye strengere reglene i forordning 1107/2009. EU har et eget program med planer om når det enkelte aktive stoffet skal revurderes.

Rettslige konsekvenser

Denne forordningen vil kreve en mindre endring i forskrift 6. mai 2015 nr. 455 om plantevernmidler ved at rettsakten tilføyes i opplistingen av rettsakter.

Administrative og økonomiske konsekvenser

Det at aktive stoffer legges til eller fjernes fra listen, eller at vilkårene for dem endres, kan få betydning både for myndigheter og private i Norge dersom preparater som inneholder slike aktive stoffer blir søkt markedsført og godkjent i Norge. EUs godkjenning av plantevernmidler er imidlertid en trinnvis prosess. Først vurderes det aktive stoffet på fellesskapsnivå. Deretter vurderes det aktuelle preparatet med ett medlemsland som saksbehandler, og til slutt gjøres det en nasjonal vurdering og godkjenning basert på det saksbehandlerens landets rapport. Det er den trinnvise vurderingsprosessen, der det er den nasjonale vurderingen og godkjenningen som til sist får betydning for hvilke preparater som tillates i Norge og til hvilke bruksområder de blir tillatt brukt. Kostnader ved denne prosessen er beskrevet i omtalen av hovedforordningen.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av spesialutvalget for handelsforenklinger og funnet EØS-relevant og akseptabel.

32015R1107 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2015/1107 av 8. juli 2015 om godkjenning av basissubstansen Salix cortex i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1107/2009 om markedsføring av plantevernmidler og om endring av vedlegget til gjennomføringsforordning (EU) nr. 540/2011

Sammendrag av innhold

Salix spp cortex godkjennes som basissubstans. Stoffet føres opp i liste C i vedlegget til forordning (EU) nr. 540/2011 (innlemmet i EØS-avtalen). I samsvar med artikkel 23 (3) i forordning (EF) nr. 1107/2009 (innlemmet i EØS-avtalen) mottok kommisjonen en søknad om godkjenning som basissubstans. Stoffet er tillatt å bruke i urtemedisin i tråd med direktiv 2001/83/EU. Videre så er plantevernmiddel et lite bruksområde. På bakgrunn av dette anses stoffet som en basissubstans.

Rettslige konsekvenser

Denne forordningen vil kreve en mindre endring i forskrift 6. mai 2015 nr. 455 om plantevernmidler ved at rettsakten tilføyes i opplistingen av rettsakter.

Administrative og økonomiske konsekvenser

Det at basissubstanser legges til eller fjernes fra listen, eller at vilkårene for dem endres, kan få betydning både for myndigheter og private i Norge. I motsetning til andre plantevernmidler der en må vente på nasjonal godkjenning av et preparat før det kan markedsføres kan basissubstanser benyttes med en gang. Ofte er basissubstanser matvarer som en kan finne i den lokale matbutikken.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av spesialutvalget for handelsforenklinger og funnet EØS-relevant og akseptabel.

32015R1108 Kommissjonens gjennomføringsforordning (EU) 2015/1108 av 8. juli 2015 om godkjenning av basissubstansen eddik i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1107/2009 om markedsføring av plantevernmidler og om endring av vedlegget til gjennomføringsforordning (EU) nr. 540/2011

Sammendrag av innhold

Eddik godkjennes som basissubstans. Stoffet føres opp i liste C i vedlegget til forordning (EU) nr. 540/2011 (innlemmet i EØS-avtalen). I samsvar med artikkel 23 (3) i forordning (EF) nr. 1107/2009 (innlemmet i EØS-avtalen) mottok kommisjonen en søknad om godkjenning som basissubstans. Stoffet oppfyller kriteriene til matvarer som definert i artikkel 2 i forordning (EU) nr. 178/2002. Videre så er plantevernmidlet et lite bruksområde. På bakgrunn av dette anses stoffet som en basissubstans.

Rettslige konsekvenser

Denne forordningen vil kreve en mindre endring i forskrift 6. mai 2015 nr. 455 om plantevernmidler ved at rettsakten tilføyes i opplistingen av rettsakter.

Administrative og økonomiske konsekvenser

Det at basissubstanser legges til eller fjernes fra listen, eller at vilkårene for dem endres, kan få betydning både for myndigheter og private i Norge. I motsetning til andre plantevernmidler der en må vente på nasjonal godkjenning av et preparat før det kan markedsføres kan basissubstanser benyttes med en gang. Ofte er basissubstanser matvarer som en kan finne i den lokale matbutikken.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av spesialutvalget for handelsforenklinger og funnet EØS-relevant og akseptabel.

32015R1116 Kommissjonens gjennomføringsforordning (EU) 2015/1116 av 9. juli 2015 om godkjenning av basissubstansen lecithins i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1107/2009 om markedsføring av plantevernmidler og om endring av vedlegget til gjennomføringsforordning (EU) nr. 540/2011

Sammendrag av innhold

Lecithins godkjennes som basissubstans. Stoffet føres opp i liste C i vedlegget til forordning (EU) nr. 540/2011 (innlemmet i EØS-avtalen). I samsvar med artikkel 23 (3) i forordning (EF) nr. 1107/2009 (innlemmet i EØS-avtalen) mottok kommisjonen en søknad om godkjenning som basissubstans. Stoffet oppfyller kriteriene til matvarer som definert i artikkel 2 i forordning (EU) nr. 178/2002. Videre så er plantevernmidlet et lite bruksområde. På bakgrunn av dette anses stoffet som en basissubstans. Stoffet kan kun brukes som fungicid.

Rettslige konsekvenser

Denne forordningen vil kreve en mindre endring i forskrift 6. mai 2015 nr. 455 om plantevernmidler ved at rettsakten tilføyes i opplistingen av rettsakter.

Administrative og økonomiske konsekvenser

Det at basissubstanser legges til eller fjernes fra listen, eller at vilkårene for dem endres, kan få betydning både for myndigheter og private i Norge. I motsetning til andre plantevernmiddel der en må vente på nasjonal godkjenning av et preparat før det kan markedsføres kan basissubstanser benyttes med en gang. Ofte er basissubstanser matvarer som en kan finne i den lokale matbutikken.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av spesialutvalget for handelsforenklinger og funnet EØS-relevant og akseptabel.

32015R1165 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2015/1165 av 15. juli 2015 om godkjenning av det aktive stoffet halauxifenmetyl i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1107/2009 om markedsføring av plantevernmidler og om endring av vedlegget til gjennomføringsforordning (EU) nr. 540/2011

Sammendrag av innhold

Halauxifenmethyl godkjennes som aktivt stoff som kan inngå i plantevernmiddel frem til 5. august 2025. Stoffet legges til liste B i vedlegget til forordning (EF) nr. 540/2011 (innlemmet i EØS-avtalen). A-listen inneholder stoffer, som er vurdert etter EUs gamle direktiv (EF) nr. 91/414, og B-listen stoffer som er vurdert etter det nye regelverket eller etter en overgangsløsning. Dette stoffet er vurdert etter en overgangsløsning, som betyr at det er vurdert etter kriteriene i det gamle regelverket (direktiv 91/414/EØF). Forordningen inneholder også beskrivelse av forskjellige forhold som medlemsstatene må legge spesielt vekt på ved vurdering av preparat som inneholder dette stoffet og en frist for søker til å sende ytterligere dokumentasjon.

Merknader

Listen over godkjente aktive stoffer til bruk i plantevernmiddel er gitt som en egen forordning, men de aktive stoffene er godkjent i medhold med kravene i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1107/2009 (innlemmet i EØS-avtalen) om markedsføring av plantevernmidler. Listen over aktive stoffer ble videreført fra EUs tidligere regelverk på plantevernmiddel direktiv 91/414. Stoff som er på listen skal etter hvert revurderes etter de nye strengere reglene i forordning 1107/2009. EU har et eget program med planer om når det enkelte aktive stoffet skal revurderes.

Rettslige konsekvenser

Denne forordningen vil kreve en mindre endring i forskrift 6. mai 2015 nr. 455 om plantevernmidler ved at rettsakten tilføyes i opplistingen av rettsakter.

Administrative og økonomiske konsekvenser

Det at aktive stoffer legges til eller fjernes fra listen, eller at vilkårene for dem endres, kan få betydning både for myndigheter og private i Norge dersom preparater som inneholder slike aktive stoffer blir søkt markedsført og godkjent i Norge. EUs godkjenning av plantevernmidler er imidlertid en trinnvis prosess. Først vurderes det aktive stoffet på fellesskapsnivå. Deretter vurderes det aktuelle preparatet med ett medlemsland som saksbehandler, og til slutt gjøres det en nasjonal vurdering og godkjenning basert på det saksbehandlerens landets rapport. Det er den trinnvise vurderingsprosessen, der det er den nasjonale vurderingen og godkjenningen som til sist får betydning for hvilke preparater som tillates i Norge og til hvilke bruksområder de blir tillatt brukt. Kostnader ved denne prosessen er beskrevet i omtalen av hovedforordningen.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av spesialutvalget for handelsforenklinger og funnet EØS-relevant og akseptabel.

32015R1176 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2015/1176 av 17. juli 2015 om godkjenning av det aktive stoffet Pepino mosaic virusstamme CH2 isolat 1906 i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1107/2009 om

markedsføring av plantevernmidler og om endring av vedlegget til gjennomføringsforordning (EU) nr. 540/2011

Sammendrag av innhold

Pepino mosaic virusstamme CH2 isolat 1906 godkjennes som lav-risiko aktivt stoff som kan inngå i plantevernmiddel frem til august 2030. Stoffet legges til i liste D i vedlegget til forordning (EF) nr. 540/2011. A-listen inneholder stoffer, som er vurdert etter EUs gamle direktiv (EF) nr. 91/414, B-listen stoffer som er vurdert etter det nye regelverket eller etter en overgangsløsning, C-listen basissubstanser og D-listen lav-risiko stoffer.

Merknader

Listen over godkjente aktive stoffer til bruk i plantevernmiddel er gitt som en egen forordning, men de aktive stoffene er godkjent i medhold med kravene i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1107/2009 om markedsføring av plantevernmidler. Listen over aktive stoffer ble videreført fra EUs tidligere regelverk på plantevernmiddel direktiv 91/414. Stoff som er på listen skal etter hvert revurderes etter de nye strengere reglene i forordning 1107/2009. EU har et eget program med planer om når det enkelte aktive stoffet skal revurderes.

Rettslige konsekvenser

Denne forordningen vil kreve en mindre endring i forskrift 6. mai 2015 nr. 455 om plantevernmidler ved at rettsakten tilføyes i opplistingen av rettsakter.

Administrative og økonomiske konsekvenser

Det at aktive stoffer legges til eller fjernes fra listen, eller at vilkårene for dem endres, kan få betydning både for myndigheter og private i Norge dersom preparater som inneholder slike aktive stoffer blir søkt markedsført og godkjent i Norge. EUs godkjenning av plantevernmidler er imidlertid en trinnvis prosess. Først vurderes det aktive stoffet på fellesskapsnivå. Deretter vurderes det aktuelle preparatet med ett medlemsland som saksbehandler, og til slutt gjøres det en nasjonal vurdering og godkjenning basert på det saksbehandlende landets rapport. Det er den trinnvise vurderingsprosessen, der det er den nasjonale vurderingen og godkjenningen som til sist får betydning for hvilke preparater som tillates i Norge og til hvilke bruksområder de blir tillatt brukt. Kostnader ved denne prosessen er beskrevet i omtalen av hovedforordningen.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av spesialutvalget for handelsforenklinger og funnet EØS-relevant og akseptabel.

32015R1191 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2015/1191 av 20. juli 2015 om avslag på godkjenning av basissubstansen Artemisia vulgaris L. i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1107/2009 om markedsføring av plantevernmidler og om endring av vedlegget til gjennomføringsforordning (EU) nr. 540/2011

Sammendrag av innhold

Artemisia vulgaris L har fått avslag på søknad om godkjenning som basissubstans. I samsvar med artikkel 23 (3) i forordning (EF) nr. 1107/2009 (innlemmet i EØS-avtalen) mottok kommisjonen en søknad om godkjenning av stoffet som basissubstans. Stoffet godkjennes ikke da det foreløpig ikke er tilstrekkelig informasjon til å vurdere om det oppfyller kravene. Basissubstanser som godkjennes føres opp i liste C i vedlegget til forordning (EU) nr. 540/2011 (innlemmet i EØS-avtalen).

Rettslige konsekvenser

Denne forordningen vil kreve en mindre endring i forskrift 6. mai 2015 nr. 455 om plantevernmidler ved at rettsakten tilføyes i opplistingen av rettsakter.

Administrative og økonomiske konsekvenser

Det at basissubstanser legges til eller fjernes fra listen, eller at vilkårene for dem endres, kan få betydning både for myndigheter og private i Norge. I motsetning til andre plantevernmiddel der en må vente på nasjonal godkjenning av et preparat før det kan markedsføres kan basissubstanser benyttes med en gang. Ofte er basissubstanser matvarer som en kan finne i den lokale matbutikken.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av spesialutvalget for handelsforenklinger og funnet EØS-relevant og akseptabel

32015R1192 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2015/1192 av 20. juli 2015 om godkjenning av det aktive stoffet terpenoid blend QRD 460 i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1107/2009 om markedsføring av plantevernmidler og om endring av vedlegget til gjennomføringsforordning (EU) nr. 540/2011

Sammendrag av innhold

Terpenoid blend QRD 460 godkjennes som aktivt stoff som kan inngå i plantevernmidler frem til 10. august 2025. Stoffet legges til liste B i vedlegget til forordning (EF) nr. 540/2011 (innlemmet i EØS-avtalen). A-listen inneholder stoffer, som er vurdert etter EUs gamle direktiv (EF) nr. 91/414, og B-listen stoffer som er vurdert etter det nye regelverket eller etter en overgangsløsning. Dette stoffet er vurdert etter en overgangsløsning, som betyr at det er vurdert etter kriteriene i det gamle regelverket (direktiv 91/414/EØF). Forordningen inneholder også beskrivelse av forskjellige forhold som medlemsstatene må legge spesielt vekt på ved vurdering av preparat som inneholder dette stoffet og en frist for søker til å ettersende mer dokumentasjon.

Merknader

Listen over godkjente aktive stoffer til bruk i plantevernmidler er gitt som en egen forordning, men de aktive stoffene er godkjent i medhold med kravene i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1107/2009 (innlemmet i EØS-avtalen) om markedsføring av plantevernmidler. Listen over aktive stoffer ble videreført fra EUs tidligere regelverk på plantevernmidler direktiv 91/414. Stoff som er på listen skal etter hvert revurderes etter de nye strengere reglene i forordning 1107/2009. EU har et eget program med planer om når det enkelte aktive stoffet skal revurderes.

Rettslige konsekvenser

Denne forordningen vil kreve en mindre endring i forskrift 6. mai 2015 nr. 455 om plantevernmidler ved at rettsakten tilføyes i opplistingen av rettsakter.

Administrative og økonomiske konsekvenser

Det at aktive stoffer legges til eller fjernes fra listen, eller at vilkårene for dem endres, kan få betydning både for myndigheter og private i Norge dersom preparater som inneholder slike aktive stoffer blir søkt markedsført og godkjent i Norge. EUs godkjenning av plantevernmidler er imidlertid en trinnvis prosess. Først vurderes det aktive stoffet på fellesskapsnivå. Deretter vurderes det aktuelle preparatet med ett medlemsland som saksbehandler, og til slutt gjøres det en nasjonal vurdering og godkjenning basert på det saksbehandlende landets rapport. Det er den trinnvise vurderingsprosessen, der det er den nasjonale vurderingen og godkjenningen som til sist får betydning for hvilke preparater som tillates i Norge og til hvilke bruksområder de blir tillatt brukt. Kostnader ved denne prosessen er beskrevet i omtalen av hovedforordningen.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av spesialutvalget for handelsforenklinger og funnet EØS-relevant og akseptabel.

32015R1295 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2015/1295 av 27. juli 2015 om godkjenning av det aktive stoffet Sulfoxaflor i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1107/2009 om markedsføring av plantevernmidler og om endring av vedlegget til gjennomføringsforordning (EU) nr. 540/2011

Sammendrag av innhold

Sulfoxaflor godkjennes som aktivt stoff som kan inngå i plantevernmidler frem til august 2025. Stoffet legges til liste B i vedlegget til forordning (EF) nr. 540/2011 (innlemmet i EØS-avtalen). A-listen inneholder stoffer, som er vurdert etter EUs gamle direktiv (EF) nr. 91/414, og B-listen stoffer som er vurdert etter det nye regelverket eller etter en overgangsløsning. Dette stoffet er vurdert etter en overgangsløsning, som betyr at det er vurdert etter kriteriene i det gamle regelverket (direktiv 91/414/EØF). Forordningen inneholder også beskrivelse av forskjellige forhold som medlemsstatene må legge spesielt vekt på ved vurdering av preparat som inneholder dette stoffet og en frist for søker til å sende ytterligere dokumentasjon.

Merknader

Listen over godkjente aktive stoffer til bruk i plantevernmidler er gitt som en egen forordning, men de aktive stoffene er godkjent i medhold med kravene i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1107/2009 (innlemmet i EØS-avtalen) om markedsføring av plantevernmidler. Listen over aktive stoffer ble videreført fra EUs tidligere regelverk på plantevernmidler direktiv 91/414. Stoff som er på listen skal etter hvert revurderes etter de nye strengere reglene i forordning 1107/2009. EU har et eget program med planer om når det enkelte aktive stoffet skal revurderes.

Rettslige konsekvenser

Denne forordningen vil kreve en mindre endring i forskrift 6. mai 2015 nr. 455 om plantevernmidler ved at rettsakten tilføyes i opplistingen av rettsakter.

Administrative og økonomiske konsekvenser

Det at aktive stoffer legges til eller fjernes fra listen, eller at vilkårene for dem endres, kan få betydning både for myndigheter og private i Norge dersom preparater som inneholder slike aktive stoffer blir søkt markedsført og godkjent i Norge. EUs godkjenning av plantevernmidler er imidlertid en trinnvis prosess. Først vurderes det aktive stoffet på fellesskapsnivå. Deretter vurderes det aktuelle preparatet med ett medlemsland som saksbehandler, og til slutt gjøres det en nasjonal vurdering og godkjenning basert på det saksbehandlende landets rapport. Det er den trinnvise vurderingsprosessen, der det er den nasjonale vurderingen og godkjenningen som til sist får betydning for hvilke preparater som tillates i Norge og til hvilke bruksområder de blir tillatt brukt. Kostnader ved denne prosessen er beskrevet i omtalen av hovedforordningen.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av spesialutvalget for handelsforenklinger og funnet EØS-relevant og akseptabel.

32015R1475 Kommisjonsforordning (EU) 2015/1475 av 27. august 2015 om endring av forordning (EU) nr. 284/2013 når det gjelder overgangsordninger for prosedyrer angående plantevernmidler

Sammendrag av innhold

Rettsakten angir hvilke forordning om datakrav som skal gjelde for preparater med innhold av aktive stoffer som har fått forlenget godkjenning i henhold til forordning (EU) nr. 1141/2010. Saksbehandling for plantevernmidler er beskrevet i forordning 1107/2009. I henhold til forordning (EF) nr. 1107/2009 skal en dokumentasjonspakke (datakrav) sendes inn sammen med søknader om godkjenning av aktive stoffer og preparater.

Forordning (EF) nr. 283/2013 som nå er gjeldende for datakrav til aktive stoff erstatter en relativt ny forordning om datakrav (forordning nr. 544/2011). Forordningen om datakrav for preparat forordning (EF) nr. 545/2011 ble også erstattet av en ny forordning (forordning (EF) nr. 284/2013). Det var forventet at alle søknader om godkjenning av preparat som inneholder aktive stoffer, som har blitt forlenget i henhold til forordning (EU) nr. 1141/2010 skulle bli sendt inn før som 31. desember 2015 slik at forordning (EF) nr. 545/2011 ble gjeldende. Imidlertid viser det seg at noen søknader vil bli sendt inn senere og det er behov for en endring slik at forordning (EF) nr. 545/2011 og ikke forordning (EF) nr. 284/2013 gjelder for disse.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Denne forordningen vil kreve en mindre endring i forskrift om plantevernmidler som trådte i kraft 1. juni 2015, ved at rettsakten tilføyes i opplistingen av rettsakter.

Administrative og økonomiske konsekvenser

Rettsakten har svært begrensende økonomiske og administrative konsekvenser for myndighetene. For firmaene som er berørt betyr det sparte kostnader fordi de kun skal forholde seg til de datakrav som opprinnelig var kravet.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av spesialutvalget for handelsforenklinger og funnet EØS-relevant og akseptabel

-NÆRINGS- OG FISKERIDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING

Vedlegg I Veterinære og plantesanitære forhold

Kapittel I Veterinære forhold

32014D0250 Kommisjonsbeslutning (EU) 2014/250 av 29. april 2014 om endring av beslutning 2010/221/EU om godkjenning av nasjonale tiltak for å forebygge introduksjon av ostreid herpesvirus 1 µvar (OshV-1 µvar) innen visse områder i Irland og UK

Sammendrag av innhold

Kommisjonsvedtak 2010/221/EU gir enkelte medlemsland mulighet til å iverksette restriksjoner på omsetning og import av akvatiske dyr for å hindre introduksjon av visse sykdommer i henhold til artikkel 43 i direktiv 2006/88/EC. Artikkel 43 gir medlemslandene mulighet til å iverksette tiltak mot sykdommer som ikke er listeført i direktivet, men som medfører vesentlige problemer nasjonalt. I utgangspunktet skal disse tiltakene ikke hindre omsetning mellom medlemslandene, men det er mulig å søke om å få lov til også å iverksette tiltak som berører omsetningen mellom landene. Norge har tilsvarende tiltak mot *Gyrodactylus salaris*. Den aktuelle rettsakten (2014/250/EU) gjelder fristatus for ostreid herpesvirus 1 µvar (OshV-1 µvar). Rettsakten gjennomfører følgende endringer i 201/221: Vedlegg I og III til 2010/221 lister opp områder som henholdsvis har fristatus for og områder som er under program for å oppnå fristatus for OshV-1 µVar. Disse områdene ligger i Irland og Storbritannia. Da områdene ble tatt inn i rettsakten var sykdommen fortsatt regnet som en ny sykdom som det var mye usikkerhet rundt og overvåkningsprogrammene var ikke evaluert. På grunn av denne usikkerheten ble det i 2013 vedtatt at restriksjonene med hensyn til OshV-1 µVar skulle tillates videreført til 30. april 2014 i påvente av mer kunnskap og erfaring om sykdommen. Tilgjengelig vitenskapelig dokumentasjon viser at OshV-1 µVar fortsatt er det agenset som blir påvist i de fleste prøver fra områder med dødelighet hos stillehavsøsters, og at dødeligheten som følge av sykdommen har avtatt og stabilisert seg de siste to årene. Overvåkningsprogrammene i Irland og Storbritannia har også vist at de klarer å opprettholde flere sykdomsfrie områder og at omsetningsrestriksjonene har fungert. Imidlertid er det fortsatt noe usikkerhet omkring epidemiologi og hvilke tiltak som er de beste for å sikre effektiv kontroll over sykdommen. I påvente av en ny risikovurdering av EUs vitenskapskomité, EFSA, er det bestemt å forlenge perioden der medlemslandene kan iverksette omsetningsrestriksjoner frem til 30. april 2016. Som en følge av notifisering fra Storbritannia til Kommisjonen om at overvåkningsprogrammet har bevist frihet for OshV-1 µVar i områdene som var listet opp i vedlegg III til 2010/221/EU, med unntak av infiserte områder, vil friområdene nå være listet opp i vedlegg I til samme vedtak. Oppføringen i vedlegg III fjernes.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Rettsakten har betydning for hvilke områder stillehavsøsters kan omsettes til og fra, men medfører ikke behov for endring i norsk regelverk. Gjeldende norsk regelverk er *forskrift 17. juni 2008 nr. 819 om omsetning av akvakulturdyr og produkter av akvakulturdyr, forebygging og bekjempelse av smittsomme sykdommer hos akvatiske dyr*. Norge har ikke godkjente nasjonale tiltak mot denne sykdommen.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Rettsakten har ingen økonomiske eller administrative konsekvenser for norsk forvaltning eller næringsliv.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av *Spesialutvalget for matproduksjon*, der Landbruks- og matdepartementet, Nærings- og fiskeridepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Finansdepartementet, Klima- og miljøverndepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

Vedlegg XVIII Helse og sikkerhet på arbeidsplassen, arbeidsrett og lik behandling av kvinner og menn

32014L0112 Rådskonferanse 2014/112/EU av 19. desember 2014 om gjennomføring av den europeiske avtalen om visse sider i forbindelse med tilrettelegging av arbeidstiden ved transport på indre vannveier inngått mellom European Barge Union (EBU), European Skippers Organisation (ESO) og European Transport Workers' Federation (ETF)

Sammendrag av innhold

Direktivet gjør tariffavtalen om arbeidstid for arbeidstakere på innlands vannveier mellom European Barge Union, European Skippers Organisation og European Transport Workers' Federation til EU-regelverk. Direktivet er et minimumsdirektiv, og tariffavtalen mellom EBU, ESO og ETF implementeres som vedlegg til direktivet. Avtalen regulerer bl.a. daglig og ukentlig hviletid, samt maksimal arbeidstid pr. uke og nattarbeid.

Det er partene som har tatt initiativ til å gjøre avtalen til EU-regelverk. Arbeidstid for ansatte i denne sektoren har ikke tidligere vært regulert på EU-nivå.

Merknader

ESA vedtok i 1996 samme prosedyre som EU-kommisjonen ved å legge til grunn at EFTA-stater som ikke har innenlandske vannveier, ikke er pålagt å implementere rettsaktene om innenlands vannveier. Rettsakten er EØS-relevant for det tilfellet at en EFTA-stat har eller vil opprette indre vannveier. Ved at Norge ikke har innlands vannveier vil rettsakten heller ikke ha rettslige eller økonomiske konsekvenser for næring eller administrasjon i Norge.

I direktiv 2006/87/EC om tekniske krav til fartøy på innlands vannveier er det eksplisitt angitt i transformasjonsbestemmelsen at plikten til å transformere det direktivet i nasjonal rett kun gjelder medlemsstater som har innlands vannveier slik dette er definert i EU-retten. En tilsvarende presisering er derimot ikke tatt med i den aktuelle rettsakten om regulering av arbeidstid for arbeidstakere på innlands vannveier. Prinsippet må likevel antas å skulle gjelde også for dette direktivet.

Norge har ikke innlands vannveier, og dermed ingen plikt til å implementere bestemmelsene i nasjonal rett. Direktivet med endringer er likevel relevant for det tilfellet at Norge oppretter innlands vannveier

Sakkyndige instansers merknader

Da forslaget forelå la Sjøfartsdirektoratet dette fram for hovedorganisasjonene uten at det kom inn merknader. Saken følger hurtigprosedyren for vurdering av innlemmelse i EØS-avtalen. Saken er behandlet i SU og funnet EØS relevant og akseptabel

**-NÆRINGS- OG FISKERIDEPARTEMENTET/HELSE- OG
OMSORGSDEPARTEMENTET/LANDBRUKS- OG MATDEPARTEMENTET**

**RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG
INN I NORSK HANDLEFRIHET**

Vedlegg I Veterinære og plantesanitære forhold

Kapittel II Forvarer

**32015R1060 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2015/1060 av 2. juli 2015
om godkjenningen av vannfri betain og betainhydroklorid som førtilsetningsstoffer til
alle dyrearter**

Sammendrag av innhold

Denne rettsakten følger hurtigprosedyren.

Rettsakten gir re-godkjenning til tre betainpreparater som førtilsetningsstoff til alle dyrearter. De er klassifisert i kategorien Ernæringsmessige tilsetningsstoffer og den funksjonelle gruppen Vitaminer, provitaminer mm. Vannfri betain finnes i to former, og den ene av dem er produsert ved kjemisk syntese. Den andre er produsert ved ekstraksjon av en genmodifisert sukkerbete KM-ØØØH71-4. En godkjenning av den sistnevnte betain-formen er bare gitt til virksomheten som er ansvarlig for søknaden, Trouw Nutritional International, B.V. Godkjenningen av dette preparatet vil ikke ha varighet lenger enn den genmodifiserte sukkerbeten er godkjent, dvs til 23.10.2017. Det er søkt om å utvide godkjenningen til også å gjelde tilsetning av betain i drikkevann til landdyr. European Food Safety Authority, EFSA har vurdert alle tre betainformene og finner dem trygge i bruk. De er effektive kilder for betain til alle dyrearter. Det er ikke satt grenseverdier for tillatt innhold, men det er gitt anbefaling om tilsetning både i fôr og vann, differensiert mellom dyrearter. Videre er det gjort oppmerksom på at ved samtidig bruk av fôr og drikkevann som er tilsatt betain, må ikke dyra tilføres mer betain i alt enn de anbefalte grenseverdiene tilsier. Betain i flytende form skal tilsettes fôret direkte og ikke i form av premiks.

Siden preparatene ikke er endret siden den opprinnelige godkjenningen ble gitt, er det foreslått en overgangsordning der virksomhetene kan tilpasse seg det nye regelverket. I en fastsatt periode kan restlager av preparat, premiks og fôrblandinger der de inngår, produsert og merket etter tidligere regelverk brukes opp. Perioden har ulik lengde for ulike anvendelser.

Rettsakten er fastsatt i EU i samsvar med vedtak i EU-kommisjonens faste komite for planter, dyr, næringsmidler og fôr, seksjon fôrvarer. Godkjenningen har varighet til 23. juli 2015.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Rettsakten medfører endringer i forskrift 12. april 2005 nr. 319 om tilsetningsstoffer til bruk i fôrvarer, førtilsetningsstoff-forskriften.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Rettsakten kan få konsekvenser for Mattilsynets tilsynsaktivitet, om den blir fastsatt. Da betain kan tilsettes drikkevann, vil det være dyreeier/røkter som tildeler det. Mattilsynet kan prioriterer tilsyn med bruk av preparater som kan tilsettes drikkevann, siden det stadig blir flere godkjente preparater til slik bruk. Det vil bli en vurdering i tilsynsplanene for fôrvarer framover. Fôrindustrien kan fortsette å bruke preparatene på samme måte som før. Med overgangsordningen som er foreslått, kan restlager av preparatene og fôrvarer der de inngår brukes opp på visse betingelser, og det er god ressursutnyttelse.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av *Spesialutvalget for matområdet*, der Landbruks- og matdepartementet, Nærings- og fiskeridepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Finansdepartementet, Klima- og miljøverndepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32015R1061 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2015/1061 av 2. juli 2015 om godkjenningen av ascorbinsyre, natrium-ascorbylfosfat, natrium-kalsium-ascorbylfosfat, natrium-ascorbat, kalsium-ascorbat og ascorbyl-palmitat som førtilsetningsstoff til alle dyrearter

Sammendrag av innhold

Denne rettsakten følger hurtigprosedyren.

Rettsakten gir re-godkjenning til tre ascorbinsyrepreparater som førtilsetningsstoff til alle dyrearter, klassifisert i kategorien Ernæringsmessige tilsetningsstoffer og den funksjonelle gruppen Vitaminer, provitaminer mm. De er ascorbinsyre, natrium-ascorbylfosfat og natrium-kalsium-ascorbylfosfat. Det er i tillegg godkjent å utvide bruksområdet for ascorbinsyre til å gjelde som C-vitaminkilde tilsatt i drikkevann. Ved merking av disse preparatene kan "Vitamin C" angis sammen med det kjemiske navnet. European Food Safety Authority, EFSA, har vurdert søknadene og finner at preparatene er trygge i bruk og har vitamin C-effekt i fôr til alle dyrearter. Ascorbinsyre kan trygt tilsettes drikkevann til landdyr. Det er ikke satt grenseverdier for innhold av preparatene hverken i fôr eller drikkevann.

Det er samtidig gitt re-godkjenning av fire ascorbinsyrepreparater som førtilsetningsstoff til alle dyrearter, klassifisert i kategorien Teknologiske tilsetningsstoffer og den funksjonelle gruppen Antioksidanter. De er ascorbinsyre (her også), natrium-ascorbat, kalsium-ascorbat og ascorbyl-palmitat. Det er ikke satt grenseverdier for tilsetning av noen av preparatene i fôr til noen dyrearter. EFSA har vurdert dem som trygge i bruk og at de har antioksidativ effekt. Med unntak av ascorbinsyre, som beholder sitt identifikasjonsnr. som vitamin, har de andre preparatene identifikasjons nr. som antioksidanter.

Det er ikke foretatt endringer i preparatene fra den opprinnelige godkjenningen, og de har derfor fått en overgangsperiode. Da kan lagervare av preparatene og premikser og fôrblandinger der de inngår, som er produsert etter tidligere regelverk, brukes opp innen en viss tid og på visse betingelser. Tilsetning av ascorbinsyre i drikkevann foretar bonden eller den som fôrer dyrene selv. Preparatet skal være merket til slik bruk.

Rettsakten er fastsatt i samsvar med vedtak i EU-kommisjonens faste komite for planter, dyr, næringsmidler og fôr, seksjon fôrvarer. Godkjenningen har varighet til 23. juli 2025.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Rettsakten medfører endringer i forskrift 12. april 2005 nr. 319 om tilsetningsstoffer til bruk i fôrvarer, førtilsetningsstoff-forskriften.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Rettsakten vil ikke gi konsekvenser for Mattilsynets tilsynsaktivitet. Fôrindustrien kan fortsette å bruke preparatene på samme måte som før, og restlagre fra tidligere godkjenning kan brukes opp innen en gitt tidsfrist. Det gir god ressursutnyttelse for alle parter. Tilsetning av ascorbinsyre som C-vitaminkilde i drikkevann til landdyr, er det bøndene selv som gjør. En må være oppmerksom på at tilsetning både i fôr og drikkevann samtidig kan medføre overforbruk. Det er ikke direkte skadelig for dyra, men gir unødvendige kostnader.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av *Spesialutvalget for matområdet*, der Landbruks- og matdepartementet, Nærings- og fiskeridepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Finansdepartementet, Klima- og miljøverndepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING

Vedlegg I Veterinære og plantesanitære forhold

Kapittel I Veterinære forhold

32014D0704 Kommisjonens gjennomføringsbeslutning 2014/704/EU av 8. oktober 2014 om endring av vedtak 2009/821/EF når det gjelder lister over veterinære grensekontrollstasjoner

Sammendrag av innhold

Grunnrettsakten, vedtak 2009/821/EF, stiller opp regler om at produkter av animalsk opprinnelse og levende dyr, som importeres til EU fra tredjestater, skal kontrolleres på en veterinær grensekontrollstasjon. De veterinære grensekontrollstasjonene må oppfylle bestemte krav til utforming, utrusting og personell for å kunne godkjennes av Kommisjonen. Alle de godkjente veterinære grensekontrollstasjonene tas inn i vedtak 2009/821/EF vedlegg I. I tillegg lister vedlegg I i rettsakten opp hvilke animalske produkter eller levende dyr som de forskjellige veterinære grensekontrollstasjonene er godkjent til å kontrollere.

Rettsakten, kommisjonens gjennomføringsbeslutning 2014/704/EU, endrer opplistingen i vedtak 2009/821/EF vedlegg I om godkjente grensekontrollstasjoner og hvilke produkter/dyr de kan ta i mot. Beslutning 2014/704/EU gjør følgende endringer i vedtak 2009/821/EF vedlegg I:

Danmark:

- grensekontrollstasjonen ved Kolding (havn) er fjernet.

Tyskland:

- grensekontrollstasjonen ved Düsseldorf (lufthavn) er fjernet.

Spania:

- endringer i produktkategoriene som grensekontrollstasjonene ved Barcelona (lufthavn), Gran Canaria (lufthavn) og Tenerife Sur (lufthavn) er godkjente for å kontrollere.

Grønland:

- endringer i produktkategoriene som grensekontrollstasjonen ved Nuuk (havn) er godkjent for å kontrollere.

Kroatia:

- endringer i produktkategoriene som grensekontrollstasjonen ved Rijeka (havn) er godkjent for å kontrollere.

Nederland:

- endring i produktkategoriene som grensekontrollstasjonen ved Rotterdam (havn) er godkjent for å kontrollere.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Rettsakten medfører ikke behov for endring i norsk regelverk.

Informasjon om endringer som følge av rettsakten er sendt til tilsynsavdelingen i Mattilsynet for videreformidling til de norske veterinære grensekontrollstasjonene. De veterinære grensekontrollstasjonene i Norge godkjennes av ESA (EFTAs overvåkningsorgan) og fremgår av en egen liste. Listen publiseres her: http://ec.europa.eu/food/animal/bips/approved_bips_en.htm

Økonomiske og administrative konsekvenser

Rettsakten får ingen økonomiske eller administrative konsekvenser.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon, der berørte departementer er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32015D0919 Kommisjonens gjennomføringsbeslutning om endring av vedtak 2009/821/EF når det gjelder lister over veterinære grensekontrollstasjoner og veterinære enheter i TRACES

Sammendrag av innhold

Grunnrettsakten, vedtak 2009/821/EF, stiller opp regler om at produkter av animalsk opprinnelse og levende dyr, som importeres til EU fra tredjestater, skal kontrolleres på en veterinær grensekontrollstasjon. De veterinære grensekontrollstasjonene må oppfylle bestemte krav til utforming, utrusting og personell for å kunne godkjennes av Kommisjonen. Alle de godkjente veterinære grensekontrollstasjonene tas inn i vedtak 2009/821/EF vedlegg I. I tillegg lister vedlegg I i

rettsakten opp hvilke animalske produkter eller levende dyr som de forskjellige veterinære grensekontrollstasjonene er godkjent til å kontrollere.

Beslutningen endrer oppstillingen i vedtak 2009/821/EF vedlegg I om godkjente grensekontrollstasjoner og hvilke produkter/dyr de kan ta i mot.

Beslutningen gjør følgende endringer i vedtak 2009/821/EF vedlegg I:

Belgia:

- endringer i produktkategoriene som grensekontrollstasjonen ved Brussel Zaventem (lufthavn) er godkjent for å kontrollere

Danmark:

- grensekontrollstasjonen ved Aalborg 1 (Greenland Port 1) (havn) er fjernet

Tyskland:

- endringer i produktkategoriene som grensekontrollstasjonene ved Bremen (havn) og Hamburg Hafen (havn) er godkjente for å kontrollere

Hellas:

- endringer i produktkategoriene som grensekontrollstasjonen ved Idomeni (jernbane) er godkjent for å kontrollere

Spania:

- endringer i produktkategoriene som grensekontrollstasjonen ved Vigo (havn) er godkjent for å kontrollere

Italia:

- endringer i produktkategoriene som grensekontrollstasjonen ved Roma-Fiumicino (lufthavn) er godkjent for å kontrollere

Latvia:

- endringer i produktkategoriene som grensekontrollstasjonene ved Riga (lufthavn) og Riga (BFT) (havn) er godkjente for å kontrollere

Nederland:

- endring i produktkategoriene som grensekontrollstasjonene ved Amsterdam (havn), Vlissingen (havn) er godkjente for å kontrollere

Storbritannia:

- endringer i produktkategoriene som grensekontrollstasjonen ved Gatwick (lufthavn) er godkjent for å kontrollere

- grensekontrollstasjonen ved Manston (lufthavn) er fjernet

Rettsakten endrer også oppføringene over de sentrale, regionale og lokale veterinærenhetene for medlemslandene i TRACES (TRAdE Control and Expert System) som fremgår av vedtak 2009/821/EF vedlegg II. De veterinære enhetene er utpekt til å tilrettelegge for og bruke TRACES, en internetbasert database som brukes til utveksling av informasjon i forbindelse med samhandel og import av animalske produkter og levende dyr mellom medlemsstatenes veterinærmyndigheter og næringsaktører. Vedlegg II er endret for oppføringene av veterinærenhetene for Italia og Nederland.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Rettsakten medfører ikke behov for endring i norsk regelverk. Det er heller ikke behov for å høre denne endringen.

Informasjon om endringer som følge av rettsakten er videreformidlet til de norske veterinære grensekontrollstasjonene. De veterinære grensekontrollstasjonene i Norge godkjennes av ESA (EFTAs overvåkningsorgan) og fremgår av en egen liste. Listen publiseres her:

http://ec.europa.eu/food/animal/bips/approved_bips_en.htm

Økonomiske og administrative konsekvenser

Rettsakten får ingen økonomiske eller administrative konsekvenser.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av Spesialutvalget for matområdet, der berørte departementer er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Vedlegg I Veterinære og plantesanitære forhold

Kapittel II Forvarer

32015R0786 Kommisjonsforordning (EU) nr. 2015/786 av 19. mai 2015 som definerer akseptabilitetskriterier for detoksifiseringsprosesser for produkter tenkt brukt til fôr slik det kreves i Europaparlamentets og rådets direktiv 2002/32/EF

Sammendrag av innhold

Rettsakten følger standardprosedyren.

Fôrvarer med for høyt innhold av uønskede stoffer, angitt i vedlegg 1 i direktiv 2002/32/EF, er forbudt å bruke. Direktivet åpner imidlertid for at fôrvarer med innhold av uønskede stoffer iflg. vedlegg 1 kan behandles etter gitte kriterier, for å fjerne forurensningene, så de samsvarer med kravene til innhold av uønskede stoffer fastsatt i direktivet. Det har gått lang tid før kriteriene for akseptable detoksifiseringsprosesser er fastsatt, de er omtalt i 2002/32/EF. Nå foreligger de i en forordning, slik at gjennomføringen bli ensartet i hele EØS-området.

Detoksifisering omfatter ikke vanlig behandling som vasking, skrelling, sortering eller annen mekanisk fjerning av forurensninger fra det kontaminerte fôret. Heller ikke bruk av tilsetningsstoffer som binder mykotoksiner eller øker utskillelsen av dem, er omfattet. Detoksifisering skal heller ikke brukes dersom forurensningen av fôret skyldes at kravene fôrhygieneregelverket stiller til virksomheter og primærprodusenter ikke er oppfylt.

Detoksifiseringsprosessene er inndelt i tre grupper: 1. Fysiske, 2. Kjemiske og 3. (Mikro)biologiske. Metodene som benyttes skal være effektive, fôrwarens egenskaper og karakteristika skal ikke endres, og dessuten skal avfallet etter behandlingen håndteres på en forsvarlig måte. For metodene i gruppe 2 og 3 er det også krav om at det ikke skal finnes skadelige rester av kjemiske stoffer eller mikroorganismer i fôret og/eller skadelige reaksjonsforbindelser eller metabolitter og at metodene skal være irreversible. Alle virksomheter som utfører detoksifisering av fôrvarer skal godkjennes av myndighetene i tråd med fôrhygieneforskriften. At metoden de bruker kan gjennomføres forsvarlig i den enkelte virksomheten, skal også godkjennes, selv om metoden som metode er godkjent. Avfallshåndteringen skal også vurderes av tilsynsmyndigheten. På den nasjonale listen over godkjente virksomheter skal det for detoksifiseringsvirksomhetene også føyes til hvilken prosess de benytter. Lenke til den nasjonale listen blir kunngjort på Kommisjonens hjemmeside.

Før en detoksifiseringsprosess kan tas i bruk, skal den være risikovurdert av European Food Safety Authority, EFSA, etter henvendelse fra Kommisjonen. Det er grundig presisert i vedlegget til forordningen hvilke krav som skal dokumenteres at er oppfylt for hver av detoksifiseringsmetodene, for at de skal kunne vurderes og aksepteres av EFSA.

I nødssituasjoner, der et stort fôrparti er forurenset, men en aktuell detoksifiseringsmetode ennå ikke er ferdig vurdert av EFSA, kan Kommisjonen be EFSA i løpet av ti dager gi en foreløpig vurdering av metoden. Er vurderingen positiv, kan detoksifisering gjennomføres i en kort, avgrenset periode, slik at fôrpartiet kan "reddes".

Det vil være overgangsordninger for virksomheter som benytter detoksifiseringsmetoder som er akseptert av EFSA før denne forordningen trer i kraft. Likeså for virksomheter som har oversendt til Kommisjonen nødvendig informasjon om metoden før 1. juli 2016, men EFSA har ikke avsluttet vurderingen sin før forordningen trer i kraft. I begge tilfelle kan de benytte "sin metode" i påvente av at myndighetene har vurdert om denne prosessen er akseptabel i den spesielle virksomheten det gjelder. Forordningen skal tre i kraft fra 1. juli 2017.

Rettsakten er fastsatt i samsvar med vedtak i EU-kommisjonens faste komite for planter, dyr, næringsmidler og fôr, seksjon fôrvarer.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Rettsakten medfører endring i forskrift 7. november 2002 nr. 1290 om fôrvarer (fôrvareforskriften).

Økonomiske og administrative konsekvenser

I dag er ingen virksomheter godkjent for detoksifisering av fôrvarer i Norge. Ønsker noen å utføre slik aktivitet, får Mattilsynet på regionnivå ansvar for å vurdere og godkjenne både virksomheten, metoden de velger å bruke og hvordan avfallet fra prosessen håndteres. Metoden skal dokumenteres og risikovurderes av EFSA først. Mattilsynet kan få arbeidskrevende oppgaver med vurdering- og godkjenning av detoksifiseringsvirksomheter, avhengig av metoden som skal benyttes og forhold på den enkelte virksomhet.

Virksomheter som ønsker å utføre detoksifisering av fôrvarer, må ha tilfredsstillende lokaliteter og utstyr, og de må sikre trygg gjennomføring av prosessen og avhending av forurensningen som fjernes fra fôrvarene. Det kan medføre store investeringer. Å tallfeste dem er vanskelig, da det vil avhenge av metode og hvilke forurensninger det er ønske om å fjerne. Å skaffe dokumentasjonen EFSA krever for en risikovurdering, kan også bli arbeids- og kostnadskrevende. Dette kan kreve behov for eksperthjelp utenfra. Fra et samfunnsmessig synspunkt kan det være lønnsomt å kunne dekontaminere fôrvarer. Hvis alternativet f.eks er å brenne dem, vil store ressurser kunne gå tapt og i verste fall føre til mangel på visse fôrvarer.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av Spesialutvalget for matområdet, der Landbruks- og matdepartementet, Nærings- og fiskeridepartementet, Helse og omsorgsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Klima og- miljødepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32015R0861 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 2015/861 av 3. juni 2015 om godkjenningen av kaliumjodid, vannfri kalsiumjodat og coated, granulert, vannfri kalsiumjodat som fôrtilsetningsstoff til alle dyrearter

Sammendrag av innhold

Denne rettsakten følger hurtigprosedyren.

Det ble søkt om re-godkjenning av tre jodpreparater som fôrtilsetningsstoff til alle dyrearter. De er klassifisert i kategorien Ernæringsmessige tilsetningsstoffer og den funksjonelle gruppen Mikromineraler. European Food safety Authority, EFSA, har vurdert søknaden og finner at alle tre preparatene er effektive jodkilder til alle dyrearter og at de ikke medfører fare for folkehelse, dyrehelse eller miljøet. EFSA foreslo imidlertid at største tillatte mengde i fôr til drøvtyggere i melkeproduksjon, verpehøner, hest, hund og katt burde reduseres, mens den eksisterende grenseverdiene kunne opprettholdes til alle andre dyrearter. Begrunnelsen var at jod blir overført fra fôr til dyr og så til egg og melk, og kunne føre til for stor jodtilførsel til menneskebarn. For hest, hund og katt var det toleranser som ble lagt til grunn. Etter diskusjoner i SCPAFF, Section Animal Nutrition i flere møter ble det enighet om at de eksisterende grenseverdiene for jod i fôr til alle dyrearter opprettholdes, og de er tatt inn i forslaget til rettsakt. Det er imidlertid også tatt inn anbefalte grenseverdier for innhold i fullfôr til drøvtyggere i melkeproduksjon, verpehøner, hest, hund og katt. Dette er grensene for største innhold EFSA foreslo. Preparatene skal alltid blandes inn i fôr i form av premiks. For jodpreparater som ikke er granulert, er det tatt med spesielle HMS-bestemmelser for å sikre de som arbeider med preparatene ikke skal bli utsatt for helsemessige farer (støv) ved håndtering av dem.

Det er ikke foretatt endringer i preparatene siden den opprinnelige godkjenningen ble gitt, og derfor er de gitt en overgangsordning. Da kan lagervare av preparatene og premikser og fôrblandinger der de inngår, som er produsert etter tidligere regelverk, brukes opp innen en viss tid og på visse betingelser. Rettsakten er fastsatt i samsvar med vedtak i EU-kommisjonens faste komite for planter, dyr, næringsmidler og fôr, seksjon fôrvarer. Godkjenningen har varighet til 24. juni 2025.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Rettsakten medfører endringer i forskrift 12. april 2005 nr. 319 om tilsetningsstoffer til bruk i fôrvarer, fôrtilsetningsstoff-forskriften.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Rettsakten vil ikke ha konsekvenser for Mattilsynets tilsynsaktivitet. Dette er en re-godkjenning av eksisterende preparater og grenseverdiene for tilsetning til fôr opprettholdes. Fôrvirksomhetene kan

fortsette å bruke preparatene som før. Overgangsordningen som er gitt for restlagre av preparater og fôrblandinger er positivt både kostnads- og ressursmessig.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert i Spesialutvalget for matområdet, der Landbruks- og matdepartementet, Nærings- og fiskeridepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Klima- og miljødepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32015R1114 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2015/1114 av 9. juli 2015 om godkjenningen av L-valin produsert ved hjelp av Escherichia coli som førtilsetningsstoff til alle dyrearter og endrer forordning (EF) nr. 403/2009 og gjennomføringsforordningene (EU) nr. 848/2014 og (EU) nr. 1236/2014

Sammendrag av innhold

Denne rettsakten følger hurtigprosedyren.

Rettsakten gir godkjenning av aminosyren L-valin. Den er produsert ved hjelp av to stammer av mikroorganismen E. coli, og den ene stammen er genmodifisert. L-valin er klassifisert i kategorien Ernæringsmessige tilsetningsstoffer og den funksjonelle gruppen Aminosyrer, deres salter og analoger. European Food Safety Authority, EFSA, har vurdert preparatet og finner det trygt både for folkehelse, dyrehelse og miljøet. Det er ikke gitt restriksjoner på bruken av L-valin i fôr. Flere andre L-valinpreparater som er produsert på samme måte, men ved bruk av andre mikroorganismer, er godkjent fra før. For å gjøre merkingen av disse preparatene enklere er identifikasjonsnumrene til alle de tilsvarende L-valinpreparatene harmonisert, slik at alle får id.nr. 3c370, selv om opphavet er ulike mikroorganismer. Av den grunn må de forordningene, som gir tilsvarende L-valinpreparater godkjenning, rettes opp mht. preparatens id.nr. Siden preparatene bare får nytt nr., er det gitt en overgangsperiode. Der kan lagervare av L-valin og premikser og fôrblandinger der de inngår, produsert og merket etter tidligere regelverk brukes opp.

Rettsakten er fastsatt i samsvar med vedtak i EU-kommisjonens faste komite for planter, dyr, næringsmidler og fôr, seksjon fôrvarer. Godkjenningen har varighet til 30. juli 2025.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Rettsakten medfører endringer i forskrift 12. april 2005 nr. 319 om tilsetningsstoffer til bruk i fôrvarer, førtilsetningsstoff-forskriften.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Rettsakten får ingen konsekvenser for Mattilsynets tilsynsaktivitet. Fôrindustrien kan fortsette å bruke preparatene som før, bare at id.nummeret endres ved merking. Med overgangsordningen kan lagervare av preparatet og fôrvarer der de inngår bruks opp innen gitte frister og på visse betingelser. Det er god ressursutnyttelse. Endringen i id.nr vil gjøre merkingen enklere når L-valinpreparater med ulikt opphav inngår i fôrvarer.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av *Spesialutvalget for matområdet*, der Landbruks- og matdepartementet, Nærings- og fiskeridepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Finansdepartementet, Klima- og miljøverndepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32015R0897 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2015/0897 av 11. juni 2015 om godkjenningen av thiaminhydroklorid og thiaminmononitrat som førtilsetningsstoff til alle dyrearter

Sammendrag av innhold

Denne rettsakten følger hurtigprosedyren.

Det er søkt om re-godkjenning av to vitamin B1-preparater, thiaminhydroklorid og thiaminmononitrat, og samtidig er det søkt om å utvide godkjenningen til også å gjelde tilsetning i drikkevann. Preparatene er framstilt ved kjemisk syntese, og i fast form har de en renhet på minst 98,5%. Søknaden er vurdert av European Food Safety Authority, EFSA, som finner at tilsetningen både i fôr og vann er trygge. Preparatene er også effektive kilder for B1-vitamin til alle dyrearter. Det er ikke satt grenser for tilsetning i fôr eller drikkevann til noen dyrearter. Sammen med navnet på vitaminpreparatet kan "Vitamin B1" angis ved merking.

Det er ikke foretatt endringer i preparatene fra den opprinnelige godkjenningen ble gitt, og de er derfor gitt en overgangsordning. Da kan preparatene, og premiks og fôrblandinger der de inngår, som er produsert etter tidligere regelverk, brukes opp innen en viss tid og på visse betingelser.

Rettsakten er fastsatt i samsvar med vedtak i EUs faste komite for planter, dyr, næringsmidler og fôr, seksjon fôrvarer.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Rettsakten medfører endringer i forskrift 12. april 2005 nr. 319 om tilsetningsstoffer til bruk i fôrvarer, fôrtilsetningsstoff-forskriften.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Rettsakten vil ikke gi konsekvenser for Mattilsynets tilsynsaktivitet. Fôrindustrien kan fortsette å bruke preparatene på samme måte som før, og restlagrene fra tidligere godkjenning kan brukes opp innen en gitt tidsfrist. Det er god ressursutnyttelse for alle parter. Tilsetning av preparatene i drikkevann er det bønder som gjør, og det er mest aktuelt i fjørfenæringen. En må være oppmerksom på at tilsetning i både i fôr og i drikkevann samtidig kan medføre overforbruk. Det er ikke direkte skadelig, men gir unødvendige kostnader.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av Spesialutvalget for matområdet, der Landbruks- og matdepartementet, Nærings- og fiskeridepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Klima og miljødepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32015R1103 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2015/1103 av 8. juli 2015 om godkjenningen av betakaroten som fôrtilsetningsstoff til alle dyrearter

Sammendrag av innhold

Denne rettsakten følger hurtigprosedyren.

Det er gitt re-godkjenning av betakaroten som fôrtilsetningsstoff til alle dyrearter. Stoffet er klassifisert i kategorien Ernæringsmessige tilsetningsstoffer og den funksjonelle gruppen Vitaminer, provitaminer mv. European Food Safety Authority, EFSA, har vurdert søknaden og finner at betakaroten er trygt i bruk. Det er et viktig stoff i produksjonen av retinol hos alle dyrearter, og særlig hos katter. Det er ikke satt grenseverdier for tillatt innhold i fôr, men gitt en anbefaling om innhold i melkeerstatning til kalver. Siden stoffet er uendret etter sin opprinnelige godkjenning, er det foreslått en overgangsperiode for å tilpasse seg det nye regelverket. I 12 måneder etter rettsakten trer i kraft, kan premiks og fôrblandinger til matproduserende dyr, der betakaroten inngår og er produsert og merket etter gammelt regelverk, brukes opp. For fôr til kjæledyr er perioden 24 måneder.

Rettsakten er fastsatt i samsvar med vedtak i EU-kommisjonens faste komite for planter, dyr, næringsmidler og fôr, seksjon fôrvarer. Godkjenningen har varighet til 29. juli 2025.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Rettsakten medfører endringer i forskrift 12. april 2005 nr. 319 om tilsetningsstoffer til bruk i fôrvarer, fôrtilsetningsstoff-forskriften.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Rettsakten får ingen konsekvenser for Mattilsynets tilsynsaktivitet. Fôrindustrien kan fortsette å bruke stoffet på samme måte som før. Med overgangsperioden som er foreslått, kan restlagre som er

produsert etter tidligere godkjenning på vissebetingelser brukes opp. Det er en ressursvennlig og god løsning for alle.

Sakkyndige instansers merknader

Spesialutvalget for matområdet har vurdert rettsakten, der Landbruks- og matdepartementet, Nærings- og fiskeridepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Klima- og miljødepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32015R1152 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2015/1152 av 14. juli 2015 om godkjenningen av tokoferolekstrakter fra vegetabiliske oljer, tokoferolrike ekstrakter fra vegetabiliske oljer (delta-rike) og alfa-tokoferol som førtilsetningsstoff til alle dyrearter

Sammendrag av innhold

Denne rettsakten følger hurtigprosedyren.

Det er gitt re-godkjenning av flere naturlige tokoferolekstrakter som førtilsetningsstoff til alle dyrearter. De er klassifisert i kategorien Teknologiske tilsetningsstoffer og den funksjonelle gruppen Antioksidanter. Ekstraktene inneholder de aktive stoffene alfa-, beta-, gamma- og delta-tokoferoler. Søknaden er vurdert av European Food Safety Authority, og viser at stoffene har antioksidativ virkning. Bruken medfører ingen fare for folkehelse, dyrehelse eller miljøet. Det er ikke satt grenseverdier for innhold i fôr til noen dyrearter. Tokoferoler og deres salter er tidligere godkjent som vitamin E, klassifisert i kategorien Ernæringsmessige tilsetningsstoffer og den funksjonelle gruppen Vitaminer, provitaminer mm. Da det ikke er helt identiske preparater, har de fått ulike identifikasjonsnr. i de ulike funksjonelle gruppene. Re-godkjenningen av tokoferolekstraktene her gjelder i kategorien Teknologiske tilsetningsstoffer.

Det er ikke foretatt endringer i preparatene fra den opprinnelige godkjenningen ble gitt, og derfor er det gitt en overgangsordning. Da kan lagervare av preparatene og fôrblandinger der de inngår, som er produsert etter tidligere regelverk, brukes opp innen en viss tid og på visse betingelser.

Rettsakten er fastsatt i samsvar med vedtak i EU-kommisjonens faste komite for planter, dyr, næringsmidler og fôr, seksjon fôrvarer. Godkjenningen har varighet til 4. august 2025.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Rettsakten medfører endringer i forskrift 12. april 2005 nr. 319 om tilsetningsstoffer til bruk i fôrvarer, førtilsetningsstoff-forskriften.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Rettsakten gir ingen konsekvenser for Mattilsynets tilsynsaktivitet. Dette er en re-godkjenning, og fôrvirksomhetene kan fortsette å bruke preparatene som før, bare med små endringer i merkekravene. Restlagrene produsert etter tidligere godkjenning kan brukes opp innen en gitt tidsfrist og på visse betingelser. Dette er god ressursutnyttelse for alle parter.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av *Spesialutvalget for matområdet*, der Landbruks- og matdepartementet, Nærings- og fiskeridepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Finansdepartementet, Klima- og miljøverndepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering

Kapittel XII Næringsmidler

32015R0595 Kommissionsforordning (EU) 2015/595 av 15. april 2015 om et samordnet flerårig kontrollprogram i Unionen for 2016, 2017 og 2018 for å sikre overholdelse av

grenseverdier for rester av plantevernmidler i og på næringsmidler av vegetabilsk og animalsk opprinnelse og å vurdere forbrukernes eksponering for disse restene

Sammendrag av innhold

Forordning (EU) 2015/595 av 15. april 2015 etablerer et koordinert flerårig felles kontrollprogram for rester av plantevernmidler i og på næringsmidler av vegetabilsk og animalsk opprinnelse for 2016, 2017 og 2018. Det angis en rekke kombinasjoner av stoffer og næringsmidler som skal analyseres og hvor mange prøver de enkelte medlemsland skal ta av hvert næringsmiddel. Rettsaken er gjeldene fra 1. januar 2016 i EU, og den skal gjelde i Norge fra samme dato.

Mattilsynet oppfyller EUs krav om felles flerårig kontrollprogram som del av det årlige overvåkings- og kontrollprogram for rester av plantevernmidler i næringsmidler. Norge har analysert et minimum antall prøver, som det er krav om for et flertall av EU-landene - inklusive land som er omtrent like store som Norge. For noen av de større medlemstatene er det krav om å analysere flere prøver av hvert næringsmiddel. Det er krav om rapportering av resultatene fra foregående år innen 31. august året etter og resultatene skal rapporteres i henhold til Standard sample Description (SSD).

Forordningen vil erstatte/endre forordning 400/2014, men denne skal fortsatt gjelde for prøver som analyseres for myndighetene i 2015. Siden kravene i denne forordningen kun gir krav til myndighetene ansees det ikke som nødvendig å gjennomføre en høring.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Rettsaken krever endring i norsk forskrift 3. mars 2015 nr 182 om felles koordinert overvåkingsprogram for 2015, 2016 og 2017 for rester av plantevernmidler i næringsmidler

Økonomiske og administrative konsekvenser

Rettsaken innebærer visse endringer i kontrollprogrammet for 2016-2018. Mattilsynet anser endringene som minimale og at rettsaken;

- Ikke får vesentlige økonomiske konsekvenser for hverken analyse- og laboratoriearbeidet eller Mattilsynet.
- Ikke får vesentlige administrative konsekvenser for hverken Mattilsynet eller analyse og laboratoriearbeidet.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsaken har vært vurdert av *Spesialutvalget for matproduksjon*, der Landbruks- og matdepartementet, Nærings- og fiskeridepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Finansdepartementet, Klima- og miljøverndepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsaken EØS-relevant og akseptabel.

-SAMFERDSELSDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM KREVER LOV- ELLER BUDSJETTENDRING SAMT RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM VURDERES Å GRIPE VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Vedlegg XIII Transport

Kapittel VI Sivil luftfart

32014R0376 Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 376/2014 av 3. april 2014 om rapportering, analysering og oppfølging av tilfeller innen sivil luftfart, om endring av europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 996/2010 og om oppheving av europaparlaments- og rådsdirektiv 2003/42/EF og kommisjonsforordning (EF) nr. 1321/2007 og (EF) nr. 1330/2007

Sammendrag av innhold

Forordningen er ment å samle og modernisere EUs regelverk om rapportering og bruk av opplysninger om luftfartshendelser som kan brukes til å forebygge flyulykker. Den vil fange opp bestemmelser som i dag er spredt i tre forskjellige rapporteringsregelverk:

- direktiv 2003/42/EF om rapportering av hendelser i sivil luftfart
- forordning (EF) nr. 1321/2007 – som etablerer en sentral europeisk database for lagring av blant annet opplysninger rapportert i medhold av rapporteringsdirektivet
- forordning (EF) nr. 1330/2007 – som gir myndighet, organisasjoner og foretak som kan bruke opplysninger i databasen i sitt forebyggende arbeid tilgang til dem.

Kommisjonen beskriver dagens system for ulykkesforebygging som reaktivt. Man fester lit til teknologisk fremgang, lovregulering, tilsyn og anbefalinger fra ulykkesundersøkelser. Med den antatte fremtidige trafikkøkningen kan man ikke utelukke at ulykkestallene – som i dag er relativt stabile – igjen vil begynne å stige. Forordningens første formål er derfor å bruke rapporterte opplysninger mer forebyggende (proaktivt) blant annet ved å la dem inngå i risikobaserte sikkerhetssystemer. Dette er i tråd med anbefalinger fra ICAO.

Erfaring har vist at omfanget av, og kvaliteten på, de opplysningene som i dag samles inn og forvaltes innenfor rammen av disse tre regelverkene varierer mye mellom medlemslandene. Forordningens andre formål er derfor å sikre at relevante opplysninger faktisk blir rapportert, at de har tilstrekkelig kvalitet og at de blir kategorisert på en måte som muliggjør treffsikre statistiske analyser. Det siste krever også at datatekniske løsninger harmoniseres bedre enn i dagens praksis. Listene over rapporteringspliktige opplysninger endres noe, men ambisjonen er som i dag å samle inn det som er relevant. Arbeidet med å utvikle såkalt risikoklassifisering av opplysninger får nå en klar rettslig forankring.

Forordningens tredje formål er å forbedre bruken av opplysningene ved å formalisere krav til analyse og korrigerende eller andre preventive tiltak basert på analysen. Arbeidet skal foregå på tre nivåer; i det enkelte luftfartsforetak, i hver enkelt medlemsstat og på EU/EØS-nivå. Medlemsstatene skal påse at det enkelte foretaket etterlever sine forpliktelser. Sammenhengen med såkalte "safety management"-systemer i det enkelte foretaket etter andre regelverk er åpenbar, men ikke helt klart uttrykt. På statlig nivå er derimot plikten til å la analysene inngå i arbeidet med "state safety plans" (SSP) klart uttrykt. På europeisk nivå formaliseres et nettverk av "Aviation Safety Analysts" (praktiseres allerede) som skal støtte arbeidet med "European Aviation Safety Programme" og "European Aviation Safety Plan".

Det er også nytt at forordningen gir medlemsstater tilgang til opplysninger om hendelser i andres medlemsstaters luftrom lagret i den sentrale europeiske databasen. Bestemmelsen er samtidig i tråd med en anbefaling fra ICAO.

Forordningens fjerde formål er å sikre at bare de som trenger de rapporterte opplysningene i sitt ulykkesforebyggende arbeid skal ha tilgang til dem, og at opplysningene ikke skal brukes til å straffe noen eller ilagge erstatningsansvar ("Non-punitive", "Just Culture", "beskyttelsesregler"). Når det gjelder det ulykkesforebyggende arbeidet er dette på det nasjonale nivået i hovedsak en videreføring av bestemmelsene i direktiv 2003/42/EF. På foretaksnivået kan kravet få øket betydning fordi det nye kravet om analysearbeid der forutsetter omfattende rapportering fra arbeidstaker til arbeidsgiver – også av (mulige) feil man har gjort. Det gjeldende forbudet mot at arbeidsgiver ikke skal benytte

rapporterte opplysninger som grunnlag for "sanksjoner" mot en ansatt rapportør, presiseres ved at det psykologisk og pedagogisk viktige unntaket for grov uaktsomhet defineres i forordningen. I tillegg skal hvert enkelt foretak utarbeide en "Just Culture-policy" til intern bruk. Endelig skal det utpekes et organ i hvert land som har ansvar for at disse beskyttelsesreglene etterleves, og dette skal ha egnede sanksjonsmidler. På det europeiske nivået er det viktigst at kretsen av personer med tilgang til opplysningene ("innsidere") stadig blir større, og til dels noe uoversiktlig. Med "Europeisk" menes her også andre medlemslands, organisasjoners og foretaks rett til å få tilgang til opplysninger i den sentrale europeiske databasen.

Det femte formålet med forordningen er å pålegge alle medlemsstatene å etablere et frivillig rapporteringssystem – dvs. en ordning som er frivillig å benytte for de som ønsker å rapportere. Denne plikten følger også av vedlegg 13 pkt. 8.2 til ICAO-konvensjonen.

Merknader

Forordningen er hjemlet i TFEU artikkel 100 (2). Luftfartsloven kapittel XII ble fullstendig endret i 2005 som ledd i gjennomføringen av direktiv 2003/42/EF. Senere er loven supplert av bestemmelser i forskrift 12. august 2006 nr. 1393 om varslings- og rapporteringsplikt ved luftfartsulykker og luftfartshendelser mv.. Hovedinntrykket er at grunnprinsippene forordningen bygger på stemmer godt overens med norsk politikk og reglene i luftfartsloven og i nåværende forskrift.

1. Just Culture:

Just Culture-bestemmelsene i luftfartsloven gikk lenger enn det tidligere direktivet på feltet. Det har derfor vært sentralt for Norge å sikre retten til å beholde de norske beskyttelsesbestemmelsene om dette. Den vedtatte forordningen innebærer at man både kan beholde nasjonale beskyttelsesregler, som gir bedre vern enn forordningen selv, og at man dessuten kan innføre ytterligere beskyttelsesregler. I tillegg gjør forordningen en vesentlig utvidelse av retten til beskyttelse, ved at denne utvides fra bare å gjelde rapportøren, til nå også å omfatte den/dem det rapporteres om.

2. Virkeområde og proporsjonalitet:

Artikkel 3 paragraf 2 innebærer at alle sivile luftfartøyer er omfattet av forordningen, med unntak av luftfartøy som er omhandlet i anneks II til forordning (EU) 216/2008. Landene kan imidlertid selv velge likevel å gi forordningen anvendelse også for slike luftfartøyer.

For å ta hensyn til at risikoen knyttet til komplekse motordrevne luftfartøyer skiller seg sterkt fra risikoen ved andre luftfartøyer, legger forordningen imidlertid opp til en viss proporsjonalitet med hensyn til enkelte av kravene som stilles, for eksempel for innberetning.

3. Opprettelse av et ansvarlig organ:

Artikkel 16 paragraf 12 pålegger medlemsstatene å utpeke ("designate") et organ som skal være ansvarlig for gjennomføringen av beskyttelsesbestemmelsene i forordningen. Dette organet skal være ansvarlig for implementeringen av paragrafene 6, 9 og 11 i artikkel 16. Det følger videre av paragraf 12 at organet bl.a. skal gi råd til de ansvarlige myndighetene i sin medlemsstat med hensyn til avbøtende tiltak og sanksjoner etter artikkel 21 (om brudd på rapporteringsforordningen).

Bestemmelsen er noe uklar. På den ene siden kan det se ut som at det er tenkt på et organ som er uavhengig av staten, fordi det skal ha som oppgave å gi råd om tiltak og sanksjoner til "sin medlemsstat" mot brudd på forordningen. På den andre siden er organets ansvar for implementering begrenset til paragrafene 6, 9 og 11 i artikkelen. Disse paragrafene omhandler forbudet mot søksmål fra staten, forbudet mot sanksjoner fra arbeidsgiver, og kravet om at organisasjonene skal ha egne, interne retningslinjer for Just Culture.

Etter vår vurdering innebærer de ovennevnte avgrensningene at oppgaven som ansvarlig organ kan legges til Luftfartstilsynet, selv om tilsynet er et statlig organ. Bakgrunnen for dette er at forholdene det ansvarlige organet er ment å sørge for implementering av, og gi råd om eventuell sanksjonering for, ikke omfatter plikter/ansvar som ligger hos Luftfartstilsynet selv.

4. Frivillig rapportering:

Luftfartsloven har i dag ikke bestemmelser om frivillig rapportering. Begrunnelsen for dette er at omfanget av den pliktige rapporteringen er basert på en grunntanke om at alle sikkerhetsrelevante opplysninger skal rapporteres, ikke bare kan rapporteres. Det har blitt vurdert slik at det derfor ikke er «plass» til et frivillig rapporteringssystem ved siden av det pliktige.

Forordningen innebærer en endring på dette punktet. Frivillige rapporteringssystemer skal etableres både på foretaksnivå (internt) og overfor statlige myndigheter. Det ser ut til at personer som ikke har rapporteringsplikt, skal kunne melde fra, og at personer som har rapporteringsplikt, skal kunne melde fra om andre forhold enn de har plikt til å rapportere om. Foretak skal også kunne rapportere.

Beskyttelsesreglene i forordningen (se punkt 1) skal gjelde ved både pliktig og frivillig rapportering. Dette krever endringer i luftfartsloven kapittel XII.

5. Rapporteringsplikt og mottak av rapporter:

Luftfartsloven kapittel XII og den utfyllende varslings- og rapporteringsforskriften bygger på en forutsetning om at rapporteringsplikten er personlig for den enkelte ansatte, og at den formelle hovedregelen er at rapportering skal skje direkte til statlige myndigheter – ikke via arbeidsgiver. Begrunnelsen for dette er at staten må få tilgang til opplysningene selv om en rapporteringspliktig arbeidstaker frykter reaksjoner fra sin arbeidsgiver. Forordningens artikkel 4 paragraf 6 viser til at rapportering skal skje enten via arbeidsgiver eller direkte til staten. Selv om rapporteringspliktige ansatte kan velge å forholde seg til arbeidsgivers rapporteringsordning, plikter staten å etablere en ordning som muliggjør rapportering direkte til staten for alle rapporteringspliktige.

6. Hendelser på norsk territorium:

Norske regler pålegger rapporteringsplikt for alle hendelser som finner sted på det norske territoriet, uavhengig av om flyet er hjemmehørende i Norge, andre EØS-land eller et tredjeland. Forordningen innebærer at andre EU-/EØS-land nå bare har en rapporteringsplikt overfor sitt eget hjemland, og ikke overfor det EU-/EØS-landet der en eventuell hendelse finner sted. Norske myndigheter vil imidlertid kunne kreve rapportering fra tredjeland som har en eventuell hendelse på norsk territorium.

7. Hendelser omfattet av rapporteringsplikt:

Artikkel 4 om obligatorisk rapportering inneholder i paragraf 1 en opplisting av ytre rammer for hendelser som er underlagt rapporteringsplikt. Videre fastslår paragrafene 5 og 6 at Kommisjonen skal lage lister med klassifisering av hendelser. Det har vært knyttet en del usikkerhet til om klassifiseringen er ment å være uttømmende eller ikke. SD har fått opplyst av Kommisjonen at klassifiseringslistene skal anses som uttømmende med hensyn til hva som utgjør rapporteringspliktige hendelser. Det er dermed ikke tillatt å utforme utfyllende nasjonale bestemmelser som supplerer forordningens bestemmelser.

8. Mulighet for veiledning:

Den norske varslings- og rapporteringsforskriften har vedlegg som inneholder lister over rapporteringspliktige forhold som er "skreddersydd" for de ulike gruppene av rapporteringspliktig personell. På den måten har en forsøkt å gjøre det enklere for adressatene å sette seg inn i forpliktelsene sine. Vedleggene til forordningen bygger på en litt annen systematikk, men den er ikke i veien for at det lages utfyllende veiledende materiell som ivaretar de samme hensynene som gjeldende forskrift.

9. Krav til programvare:

Kravet om bruk av klart definert programvare i grensesnittet mellom nasjonale databaser og den sentrale europeiske databasen skal ikke være noe problem for Norge fordi vi allerede benytter slik programvare.

10. Sanksjoner:

Selv om overskriften til artikkel 21 er "penalties" er det ikke grunn til å tolke dette som en plikt til å vedta strafferettslige sanksjoner. Administrative sanksjoner er tilstrekkelig så lenge de er "effektive, forebyggende og forholdsmessige". Luftfartsloven har i dag ikke egne sanksjonsbestemmelser for brudd på reglene i luftfartsloven kapittel XII. Brudd på taushetsplikt er riktig nok straffbart etter straffelovens § 121, men spørsmålet er om ikke flere av de beskyttelsesbestemmelsene som er listet opp i punkt 2 bør kunne sanksjoneres. Dette er trolig mest naturlig å gjøre ved å føye til straffebestemmelser i luftfartsloven kapittel XIV, eller ved å åpne for bruk av overtredelsesgebyr ved en tilføyelse i luftfartsloven § 13a-5.

11. EASAs rolle:

EASA har fått flere plikter etter den endelige forordningen sammenlignet med det opprinnelige forslaget. Det kan se ut til at man har ønsket å styrke EASAs rolle med hensyn til å bistå til å legge til rette og sørge for at kravene etter forordningen blir oppfylt. Blant annet har EASA blitt forpliktet til å etablere en frivillig rapporteringsordning, se artikkel 5 paragraf 3. Denne ordningen inkluderer opplysninger om hendelser som ikke er fanget opp av den obligatoriske rapporteringen, og andre sikkerhetsrelaterte opplysninger som rapportøren anser som en faktisk eller potensiell risiko for

luftsikkerheten. Når det gjelder obligatorisk rapportering, har EASA også blitt pålagt å etablere en rapporteringsordning. Denne ordningen gjelder imidlertid kun for rapportering av hendelser innberettet av organisasjoner som har blitt sertifisert eller godkjent av EASA, se artikkel 4 paragraf 4.

12. Lovtekniske forhold:

En forordning skal gjennomføres i norsk rett som sådan så lenge den er EØS-relevant. Det er ikke mulig å redigere i teksten ut over eventuelle EØS-tilpasninger.

Den rettslige konsekvensen for Norge består i at det må skje en endring i norsk lovgivning. Når det gjelder gjennomføringen av forordningen, vil dette måtte skje på lovs nivå i norsk rett. Bakgrunnen for dette er innholdet i enkelte av bestemmelsene i forordningen, nærmere bestemt bestemmelsene som beskytter rapportører og personer nevnt i rapporter. Justisdepartementet har i denne forbindelsen gjort det klart at bruk av forskrift ikke er aktuelt.

Forordningen vil bli gjennomført ved å gjøre den til norsk lov (inkorporasjon). Det vil i den forbindelsen bli laget en lovbestemmelse i luftfartsloven kapittel XII, som fastslår at forordningen skal anses som norsk lov.

Etter samtaler med UD legger SD til grunn at forordningen ikke inneholder strafferettslige elementer, og at den dermed i sin helhet er EØS-relevant.

13. Økonomiske og administrative konsekvenser:

Rettsakten antas å få begrensede økonomiske konsekvenser for Luftfartstilsynet. Tilrettelegging av et system for frivillig rapportering må utredes nærmere. Avhengig av omfanget av frivillig rapportering, vil håndtering av slike rapporter kunne komme til å kreve et administrativt verktøy i tillegg til arbeidskapasitet. Dagens rapporteringssystem kan tenkelig anvendes for frivillig rapportering fra ansatte i luftfarten, men noe tilpasning må påregnes. For øvrige som ønsker å rapportere (for eksempel publikum), eller for andre typer forhold som kan rapporteres frivillig, antas dagens rapporteringsløsning å være uegnet. Tilpasning av rapporteringsløsningen vil kunne medføre kostnader av et visst omfang (størrelsesorden hundre tusener kroner). Videre utgjør risikoklassifisering etter «a common European risk classification scheme» en ny oppgave. Denne metoden for risikoklassifisering er ennå ikke utviklet, men når metoden skal tas i bruk er det grunn til å anta at merbelastningen kan bli av et visst omfang. I dag mottar Luftfartstilsynet om lag 6 000 rapporter, og dersom risikoklassifisering av en sak tar for eksempel fem minutter, medfører risikoklassifiseringen et ressursbehov på ca 500 arbeidstimer per år. Luftfartstilsynet har i dag en arbeidsprosess som antas å dekke forordningsutkastets krav til kvalitetskontroll av rapporterte saker, og er i ferd med å innføre en ordning der hver enkelt sak blir vurdert for oppfølging av relevante inspektører. Sistnevnte vil ventelig svare ut forordningens krav om at myndighetene skal analysere innrapporterte opplysninger og iverksette eventuelt nødvendige tiltak. Det er noe uklart hvorvidt forpliktelsen også gjelder analyser og tiltaksvurderinger på mer aggregert nivå (for eksempel identifikasjon av såkalte trender e.l.).

Luftfartstilsynet har i dag i mindre grad på plass gode prosesser for oppfølging og evaluering på dette nivået enn hva gjelder enkeltsaksnivået. En utvikling i slik retning vil først og fremst kreve ressurser i form av arbeidstid, og ressursbehovet vil vedvare i en driftsfase. Det er vanskelig å anslå ressursbehovet på nåværende tidspunkt. Dersom tilfanget av saker – både obligatorisk og frivillige rapportert – øker, vil ressursbehovet øke tilsvarende for alle de omtalte arbeidsoppgavene.

Forordningen inneholder krav til at medlemsstaten, etter søknad, skal vurdere og eventuelt gi tilgang til innrapporterte opplysninger, til de som har et legitimt behov for slik informasjon. Tilsvarende bestemmelser gjelder i dag, og Luftfartstilsynets arbeidsomfang på området er neglisjerbart. Det ventes ikke en umiddelbar økning av etterspørselen, men på sikt kan selvsagt omfanget av innsynsbegjæringer bli mer vesentlig.

Medlemsstaten blir pålagt å utgi (minst) en årlig gjennomgang/publikasjon av flysikkerheten. Det er noe uklart hva som forventes, men Luftfartstilsynet har per i dag ikke en samlet gjennomgang av flysikkerheten som kan sies fullt ut å svare ut en slik forpliktelse. Avhengig av ambisjonsnivået vil ressursbehovet knyttet til en slik gjennomgang kunne variere fra knapt nevneverdig til flere månedsverk.

For luftfartsforetakene vurderes de økonomiske og administrative konsekvensene av forordningen å være begrenset. Hvert enkelt foretak pålegges å analysere innrapporterte opplysninger og identifisere eventuelle risikofaktorer. Trolig vil denne plikten i stor grad sammenfalle med de forpliktelsene som følger av andre operative regelverk til å ha såkalte "safety management systems". For å lempe på byrden for små organisasjoner, kan slike, etter avtale med den kompetente myndigheten, innføre en forenklet ordning for innsamling, vurdering, behandling, analyse og oppbevaring av opplysninger om hendelser, jf. artikkel 6 paragraf 2.

Det enkelte foretaket pålegges å rapportere til den ansvarlige myndigheten resultatet av de analysene som er foretatt internt, og hvilke tiltak som er nødvendige å sette i verk. Det må utpekes eller oppnevnes et organ som har som oppgave å melde fra om brudd på beskyttelsesbestemmelsene. Hvert foretak skal utforme policy som viser hvordan "Just Culture"-prinsippene skal ivaretas internt. Disse forpliktelsene, som påhviler det enkelte foretak, vil i sin tur generere tilsynsaktivitet fra Luftfartstilsynets side, spesielt i implementeringsperioden. Bl.a. pålegger forordningens artikkel 13 paragraf 8 medlemsstaten (dvs. Luftfartstilsynet) å følge opp foretakenes håndtering av rapporterte hendelser. Trolig samsvarer dette med de forpliktelsene som framkommer i øvrig operativt regelverk. Som utpekt ansvarlig organ etter artikkel 16 paragraf 12, vil Luftfartstilsynet få ansvaret for implementeringen av paragrafene 6, 9 og 11 i artikkel 16. Det antas at dette ansvaret vil ha begrensede økonomiske og administrative konsekvenser. Når det gjelder implementeringen av paragraf 9, vil imidlertid størrelsesordenen avhenge av hva som faktisk kommer inn med hensyn til rapporter om urettmessig sanksjonering av arbeidstakere fra arbeidsgivers side. Gjennomføringen av forordningen krever lovgivning, og det tas forbehold om parlamentarisk godkjenning i henhold til artikkel 103 i EØS-avtalen.

Sakkyndige instansers merknader

Luftfartstilsynet sendte saken på høring til norske interessenter med høringsfrist 19. april 2013. Det kom ikke inn noen substansielle merknader. Forordningen er EØS-relevant og akseptabel, forutsatt parlamentarisk godkjenning.

RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering

Kapittel I Kjøretøyer

32014R0901 Kommisjonenes gjennomføringsforordning (EU) Nr. 901/2014 av 18. juli 2014 om gjennomføring av europaparlamentets- og rådsforordning (EU) nr. 168/2013 med hensyn til de administrative bestemmelser for godkjenning og markedsovervåking av kjøretøy med to eller tre hjul og firehjuls motorsykler

Sammendrag av innhold

Forordning (EU) nr. 901/2014 omhandler administrative bestemmelser i forbindelse med typegodkjenning og markedsovervåking av kjøretøy i klasse L, og er en gjennomføringsrettsakt til forordning (EU) nr. 168/2013 om typegodkjenning og markedsovervåking av to-, tre- og firehjuls kjøretøy.

Forordningen fastsetter gjennomføringstiltak for å sikre ensartede vilkår for gjennomføringen av de administrative bestemmelser for typegodkjenning av nye kjøretøy med to, tre eller fire hjul, samt av systemer komponenter og separate tekniske enheter konstruert og framstilt for slike kjøretøy. Dessuten fastsettes administrative bestemmelser for markedsføring og ibruktaking av deler eller utstyr som kan utgjøre en alvorlig risiko for at vesentlige systemer ikke fungerer korrekt. Denne forordning er utarbeidet i samsvar med bestemmelsene i artikkel 72 i forordning (EU) nr. 168/2013.

Forordningen samler alle malene (modellene) for skjemaene som skal brukes i forbindelse med typegodkjenning og registrering av to-, tre- og firehjuls kjøretøy. Det gis også bestemmelser for bruken av disse. Tidligere har det vært vanlig at alle tekniske rettsakter har inneholdt maler av administrative dokumenter. Malene har i tillegg vært en del av typegodkjenningsdirektivet. Dermed har hvert dokument vært regulert av minst to separate rettsakter. Denne samlingen av administrative bestemmelser og dokumentmaler i en forordning anses å være en forenkling i forhold til tidligere ordning. Malenes innhold er endret for å tilpasses utviklingen som har foregått for kjøretøy i klasse L, både med hensyn til den tekniske utviklingen og til utviklingen av de tekniske bestemmelsene. Eksempelvis kan det nevnes ny teknologi i framdriftsmotorer (elektrisk, hybrid) og endring i drivstoff, og videre den planlagte endringen av bestemmelser knyttet til utslipp og miljø.

Forordningen omhandler følgende:

Maler for opplysningsskjemaet og informasjonsmappen

Maler for fabrikantens uttalelse om holdbarhetstesting og kjøretøykonstruksjonens integritet

Maler for fabrikantens attest om adgang til informasjon fra OBD-systemet og til reparasjons- og vedlikeholdsupplysninger, som beviser overensstemmelse overfor den godkjenningsmyndigheten
Maler for samsvarssertifikat (COC)
Maler for fabrikasjonsplate og EU-typegodkjenningsmerket
Maler for EU-typegodkjenningsattester
Nummereringssystemet for EU-typegodkjenningsattester
Format på prøverapporten og mal for vedlegget med prøveresultater
Mal og nummereringssystem for attesten som gir tillatelse til markedsføring og ibrukstaking av deler eller utstyr som kan utgjøre en alvorlig risiko for at vesentlige systemer ikke fungerer korrekt
Liste over deler eller utstyr som kan utgjøre en alvorlig risiko for at vesentlige systemer ikke fungerer korrekt

Merknader

Rettslige konsekvenser

EU-hjemmel

Forordning 901/2014 er en delegasjonsrettsakt, vedtatt av Kommisjonen med hjemmel i Traktaten om den Europeiske Unions virkemåte (TEUV), artikkel 290.

Gjeldende norsk lovgivning

Gjeldende norsk regelverk for motorsykkel er implementert i fagkapitlene samt i vedlegg 1 til forskrift 4. oktober 1994 nr. 918 om tekniske krav og godkjenning av kjøretøy, deler og utstyr (kjøretøyforskriften).

Overgangsforskrift

Ettersom det vil kunne komme motorsykler som er typegodkjent i henhold til den nye rammeforordningen med delegerte rettsakter før 2016, har det blitt laget en overgangsbestemmelse i kjøretøyforskriften § 6-3b. Ved forskriftsendring av 6. juni 2014 ble det tatt inn en referanse til forordning 901/2014 i § 6-3b. Bestemmelsen skal sikre at typegodkjente kjøretøy aksepteres i Norge, i tråd med føringer i rammeforordning 168/2013.

Norsk gjennomføring og administrative konsekvenser

Rammeforordning 168/2013 med delegerte rettsakter, herunder forordning 901/2014, vil bli implementert i en ny, egen forskrift for MC. Som utgangspunkt vil ikke implementeringen av forordningen innebære administrative konsekvenser utover det som må gjøres for å utforme en ny forskrift.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Implementeringen vurderes ikke å få økonomiske konsekvenser av betydning. Forordningen vurderes å høre under Gruppe 2 (rettsakter som krever forskriftsendring og som ikke griper vesentlig inn i norsk handlefrihet).

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er behandlet i Spesialutvalget for handelsforenkling, som fant den EØS-relevant og akseptabel.

32015R0208 Delegert kommisjonsforordning (EU) 2015/208 av 8. desember 2014 om utfyllende bestemmelser for europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 167/2013 med hensyn til sikkerhetskrav til kjøretøyfunksjonalitet for godkjenning av jord- og skogbrukstraktorer

Sammendrag av innhold

Delegert kommisjonsforordning 2015/208 gjelder krav til funksjonell sikkerhet i forbindelse med typegodkjenning av traktor og redskap til disse. Forordningen fastsetter detaljerte tekniske krav og prøvemethoder vedrørende funksjonell sikkerhet for godkjenning og markedstilsyn av jord- og skogbrukstraktorer og deres systemer, komponenter og separate tekniske enheter i overensstemmelse med forordning 167/2013 (basisrettsakten). Traktorforordningen 167/2013 etablerer typegodkjenningsordning for alle traktortyper. For mer informasjon om basisrettsakten, vises det til EØS-notatet som omhandler 167/2013.

Jord- og skogsbrukstraktor dekker et utvalg av kjøretøytyper med en eller flere aksler og to, fire eller flere hjul samt beltekjøretøyer, eksempelvis motorkjøretøyer som hjul- og beltetraktorer samt tilhengere og trekkbart utstyr som brukes til en lang rekke forskjellige oppgaver i landbruket. Ved

nasjonal typegodkjenning av traktor og redskap til disse, kan medlemsstatene fastsette nasjonale krav som avviker fra bestemmelsene fastsatt i forordning 2015/208. Kjøretøy som er typegodkjent i henhold til 2015/208 skal likevel godtas.

Forordning 2015/208 består av 34 vedlegg, hvor de enkelte vedleggene stiller krav til traktorens funksjonelle sikkerhet:

Vedlegg I gir oversikt over gjeldende ECE-regulativer som skal brukes i forbindelse med typegodkjenning av traktor.

Vedlegg II inneholder krav om at kjøretøyet skal være slik konstruert at det skal tåle de belastninger som det blir utsatt for under bruk i hele kjøretøyets levetid. Videre er det bestemt at i forbindelse med produksjon av traktorer skal det være et kvalitetssikringssystem som sikrer at produksjon av traktoren er tilfredsstillende (f.eks. sveisepunkter o.l.). Det er krav om at den godkjennende myndighet skal sikre at produksjonen er i overensstemmelse med artikkel 29 i forordning 167/2013.

Vedlegg III inneholder krav til hvordan konstruktiv hastighet skal måles, krav om hastighetsbegrenser som skal oppfylle kravene i ECE-regulativ 89. Videre er det krav om at datastyrte driftsenheter på traktoren ikke skal kunne endres uten bruk av spesialverktøy.

Vedlegg IV inneholder krav til styring på traktorer med hastighet over 40 og 60 km/t. For traktorer med hastighet over 40, men ikke over 60 km/t skal kravene i ISO-standard 10988:2008 rev. 1 komme til anvendelse. Traktorer med hastighet over 60 km/t skal oppfylle kravene som fremgår av ECE-reg. 79.

Vedlegg V inneholder krav til styring på traktor. Her er det beskrevet tekniske detaljer knyttet til styring på traktoren, i motsetning til vedlegg IV hvor et er henvist til ISO-standard og ECE-regulativ. Det er valgfritt for fabrikanten om det skal dokumenteres i henhold til vedlegg V eller vedlegg IV.

Vedlegg VI inneholder krav til speedometer hvor det er krav om at traktor med hastighet over 30 km/t skal ha speedometer som oppfyller kravene i dette vedlegget. Det fremgår også at speedometer skal oppfylle kravene i direktiv 2009/3/EU.

Vedlegg VII inneholder krav til synsfelt og vindusviskere. Her er det krav om at sikt forover skal oppfylle kravene i ISO 5721-1:2013. Traktorens synsfelt sideveis og bakover skal oppfylle kravene i ISO 5721-2:2014.

Vedlegg VIII inneholder krav til ruter hvor et er bestemt at traktor i klasse T og C skal oppfylle kravene som fremkommer av ECE-reg. 43. Traktorer i klasse T og C med hastighet over 60 km/t skal oppfylle bestemmelsene i kjøretøy klasse N i vedlegg 21 i ECE-reg. 43. Videre er det bestemt at den normale lystransmisjonen ikke skal være under 70%.

Vedlegg IX inneholder krav til spill for fører. Det er krav om at speilet skal oppfylle kravene som fremkommer av ECE-reg. 46. ATV-lignende traktorer skal oppfylle kravene i ECE-reg. 81.

Vedlegg X inneholder krav til førerinformasjonssystemer for virtuelle elektroniske informasjonssystemer. Betjeningspanelene skal oppfylle kravene i ISO 2008:15007 vedlegg B.

Vedlegg XI inneholder krav om at lykter og lys som er montert på traktor klasse T og C skal oppfylle kravene til lys som fremgår av vedlegg I.

Vedlegg XII inneholder krav til belysningsanlegget. Dette vedlegget inneholder definisjoner av de ulike delene i et belysningsanlegg. Videre inneholder vedlegget prøveprosedyre for EU-typegodkjenning. Videre er det i vedlegget fastsatt at lykter og andre lysanordninger skal monteres slik at de ved normalt bruk, og til tross for vibrasjoner som de kan bli utsatt for, bevarer de egenskapene som er fastsatt. Videre er det krav om at lyktene skal være enkle å justere. Dersom det ikke foreligger spesielle anvisninger skal lykten i samme lyktepar være montert symmetrisk i forhold til midtplanet i lengderetningen. Videre er det krav til hvordan bremselys og retningssignallys skal være montert.

Videre er det krav til refleks, krav til hvilke farge de forskjellige lyktene skal ha, samt krav om hvilke lykter som kan flyttes (f.eks. kan ikke lyktene for nær/fjernlys flyttes).

Vedlegg XIII Del 1 av dette vedlegget definerer hva som er innvendig utstyr, instrumentbordets nivå, elektriske ruter og åpning. Del 2 inneholder tekniske spesifikasjoner for innvendig utstyr og utstikkende deler inne i traktoren. Videre inneholder vedlegget prøvemethode for en ev. EU-typegodkjenning.

Vedlegg XIV inneholder utvendige krav til kjøretøyet inkl. ev. tilbehør til kjøretøyet. Vedlegget består av definisjoner, bruksområde samt tekniske krav.

Vedlegg XV inneholder krav til EMC.

Vedlegg XVI inneholder krav til akustiske alarmanordninger.

Vedlegg XVII inneholder krav til tyverisikring.

Vedlegg XIX inneholder krav til kjennemerker.

Vedlegg XX inneholder krav fabrikkasjonsplater og merking.

Vedlegg XXI inneholder krav til tilhengerens dimensjoner hvor det er krav om maks lengde på 12 m, bredde 2,55 m, høyde 4 m. For kjøretøy klasse S (redskap) maksimal lengde 12 m, bredde 3 m, høyde 4 m.

Vedlegg XXII inneholder krav til tilhengerens tekniske tillatte totalvekt. I dette vedlegget finnes en tabell for tillat totalvekt og akseltrykk på hver av akslingene avhengig av type kjøretøy.

Vedlegg XXIII inneholder krav til front- og hjulvekter

Vedlegg XXIV inneholder krav til sikkerhet for det elektriske systemet.

Vedlegg XXV inneholder krav til drivstofftank

Vedlegg XXVI inneholder krav til beskyttelse for påkjørsel bakfra. Kjøretøyet skal være slik konstruert at den minimerer skaderisikoen for kjøretøy i klasse M1 (personbil) og N1 (varebil) ved påkjørsel bakfra.

Vedlegg XXVII inneholder krav til sidebeskyttelse. Dette innebærer at tilhengere R3b og R4b skal være slik konstruert at de beskytter gående og syklister for å komme inn under hjulene på tilhengeren.

Vedlegg XXVIII inneholder krav til lasteplan. Lengden av lasteplanet må ikke være større enn 1,4 ganger traktorens største sporvidde for forhjul eller bakhjul. Videre skal lasteplanet være symmetrisk om traktorens lengdesymmetriakse. Videre finnes det sikkerhets krav til hvordan lasteplanet skal være festet. Når det gjelder traktor i klasse T4.3 kan ikke lengden av lasteplanet overstige mer enn 2, 5 ganger traktorens maksimale sporvidde for forhjul eller bakhjul, avhengig av hvilken sporvidde som er størst.

Vedlegg XXIX inneholder krav til trekkanordning på traktor hvor det er fastsatt konstruksjonskrav til denne type anordning.

Vedlegg XXX inneholder krav til dekk på traktor, tilhenger og redskap.

Vedlegg XXXI inneholder krav til avskjerming for traktorer og tilhengere med hastighet over 40 km/t.

Vedlegg XXXII inneholder krav til revers som skal være montert på alle traktorer og kunne betjenes fra førerplass.

Vedlegg XXXIII inneholder krav til belter for traktor i klasse C (beltetraktor).

Vedlegg XXXIV inneholder krav til mekaniske koblinger.

Merknader

EU-hjemmel:

Forordning (EU) nr. 1171/2014 er en endringsforordning vedtatt av Kommisjonen med hjemmel i Traktaten om den Europeiske Unions virkemåte (TEUV), artikkel 290.

Gjeldende norsk lovgivning og politikk på området:

Forskrift om tekniske krav og godkjenning av kjøretøy, deler og utstyr (kjøretøyforskriften).

Norsk gjennomføring:

Forordningen vil bli implementert i egen, ny forskrift i forbindelse med implementering av forordning 167/2013.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Implementeringen av forordningen antas ikke å få økonomiske konsekvenser for private eller for offentlige myndigheter i Norge. Den vil heller ikke medføre administrative konsekvenser utover det som må gjøres for å implementere rettsakten i norske forskrifter. Forordningen vurderes å henhøre under Gruppe 2 (rettsakter som krever forskriftsendring og som ikke griper vesentlig inn i norsk handlefrihet)

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er behandlet i Spesialutvalget for Handelsforenklinger, som fant den EØS-relevant og akseptabel

Vedlegg XI Elektronisk kommunikasjon, audiovisuelle tjenester og informasjonssamfunnstjenester

Kapittel IV Informasjonssamfunnstjenester

32015R0516 Kommisjonsforordning (EU) 2015/516 26. mars 2015 som endrer Forordning (EF) nr. 874/2004 om generelle retningslinjer for implementering av toppdomene .eu og dets funksjoner samt prinsipper for registrering

Sammendrag av innhold

Forordningen endrer forordning (EF) nr. 874/2004. For å sikre at verifiseringen av validiteten av en søknad om registrering skjer før og ikke bare etter registrering, endres artikkel 3 og artikkel 6 i forordningen. Videre, for å sikre juridisk klarhet når det gjelder medlemsstatenes og de fremtidige medlemsstatenes rettigheter erstattes vedlegget til forordning (EF) nr. 874/2004 (endret gjennom

forordningene nr. 1654/2005 og nr. 560/2009) med et nytt og oppdatert vedlegg hvor det tas hensyn til navn som inneholder tegn som ikke tidligere har vært tilgjengelige, navn som kan forbeholdes og navn som nå kan registres. I tillegg flyttes listen over navn som kan reserveres av Island, Liechtenstein og Norge fra vedlegg 2 til vedlegg 1 som følge av innlemmelsen av reguleringen av toppdomene .eu i EØS-avtalen.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Forordningen faller inn under "gruppe 2" (rettsakter som krever forskriftsendring som ikke griper vesentlig inn i norsk handlefrihet). Rettsakten vil måtte innlemmes i EØS-avtalen og, ettersom det er snakk om en forordning, vil det være nødvendig med endring i ekomforskriften § 6-7.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Rettsakten forventes ikke å få administrative eller økonomiske konsekvenser av betydning for offentlige eller private aktører i Norge.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten følger hurtigprosedyren og behandles ikke i Spesialutvalget for Kommunikasjoner. Samferdselsdepartementet [har behandlet rettsakten og finner den EØS-relevant og akseptabel for innlemming i EØS-avtalen](#)

Vedlegg XIII Transport

Kapittel III Transport med jernbane

32014R1304 Kommisjonsforordning (EU) Nr. 1304/2014 om en teknisk spesifikasjon for samtrafikkvegne knyttet til delsystemet rullende materiell - støy som endrer vedtak 2008/232/EC og erstatter vedtak 2011/229/EU

Sammendrag av innhold

Kommisjonsforordning om den tekniske spesifikasjonen for samtrafikk for delsystemet rullende materiell - støy som endrer vedtak 2008/232/EC, og erstatter beslutning 2011/229/EU ble publisert i OJ 12. desember 2014. Forordningen inneholder 10 artikler og ett vedlegg. Artikkel 1 slår fast at vedlegget skal utgjøre selve den tekniske spesifikasjonen for samtrafikk. Virkeområdet angis i artikkel 2. Virkeområder er det samme som bl.a. forordning Nr. 321/2013 om TSI rullende materiell godsvogner og utvides til også å omfatte hele jernbanesystemet i EU samt slår sammen TSI for høyhastighet og for konvensjonell jernbane. Av artikkel 3 fremgår det at medlemsstatene skal notifikere avtaler som omhandler støygrenser til Kommisjonen. Artikkel 4 viser til Kommisjonsbeslutning 2010/713/EF som angir prosedyrer for moduler for samsvarsvurderinger. Artikkel 5 henviser til vedleggets kapittel 7, der medlemslandenes "specific cases" (særtilfelle) er opplistet, og det opplyses i bestemmelsen om at Kommisjonen skal informeres om samsvarsvurderings- og verifiseringsprosedyrer for slike nasjonale regler som omhandler disse særtilfellene. For å ta hensyn til den teknologiske utviklingen legger artikkel 7 opp til at EU-kommisjonen i særskilte tilfeller kan tillate løsninger som ikke er i tråd med kravene i forordningen. Artikkel 8 angir overgangsbestemmelser; for lokomotiver kan de gamle reglene gjelde frem til 31. mai 2017, og for vogner frem til 13. april 2016.

Beslutning 2011/229/EC opphører å gjelde fra 1. januar 2015. I vedlegg til beslutning 2008/232/EF opphører pkt. 4.2.6.5, 4.2.7.6. og 7.3.2.15 fra 1. januar 2015. Disse beslutningene kan imidlertid gjelde for prosjekter som er i et langt fremskredet stadium om søkeren ønsker det. Artikel 10 angir at forordninger skal gjelde fra 1. januar 2015.

Av vedlegget fremgår det at innholdet er forenklet betraktelig fra någjeldende TSI. Kravene kan oppsummeres ved at det finnes fire parametere med tilhørende grenseverdier som må oppfylles: Støy ved stillstand, oppstartsstøy, forbikjøringsstøy og støy i førerrommet. Grenseverdiene er noe strengere enn for någjeldende TSI. Testmetodene er tildels forenklet, avhengig av situasjonen.

Merknader

Støykravene i TSIsen er krav som må oppfylles for å kunne få tillatelse til ibruktaking av kjøretøy, og må dokumenteres oppfylt av den som søker om tillatelse. Støy på arbeidsplassen er regulert gjennom

arbeidsmiljølovgivingen, og det er arbeidsgiver som er ansvarlig for å treffe nødvendige tiltak. Støy i det ytre miljøet er forurensning etter forurensningsloven, og håndheves av miljømyndighetene. ERA har revidert kravene i eksisterende TSI, da det kreves kontinuerlig revisjon av TSIs i henhold til direktiv 2008/57/EF artikkel 6. En arbeidsgruppe, nedsatt av ERA, og sammensatt av representanter for de nasjonale sikkerhetsmyndighetene og interesseorganisasjonene, har utarbeidet TSIs.

Rettslige konsekvenser

Forordningen kan gjennomføres i norsk rett gjennom forskrift fastsatt av Statens jernbanetilsyn og med hjemmel i jernbaneloven og samtrafikkforskriften. Samtidig oppheves gjeldende forskrift om TSI-støy, forskrift 5. desember 2012 nr. 1189 om gjennomføring av tekniske spesifikasjoner for samtrafikkveien som gjelder for delsystemet rullende materiell - støy i det transeuropeiske jernbanesystemet for konvensjonelle tog (TSI-støy). Det må også vurderes endringer i kjøretøysforskriftens vedlegg.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Gjennomføring av forordningen i norsk rett antas å ha begrensede økonomiske og administrative konsekvenser. Eventuelle konsekvenser for SDs budsjett kan dekkes innenfor gjeldende rammer. Det er ikke innført nye bestemmelser av betydning. Det legges til grunn at Norge får aksept for særtilfeller gjennom tilpasningstekster.

Sakkyndige instansers merknader

Ifm med arbeidet i ERA sendte Statens jernbanetilsyn utkast til TSI på høring til berørte. LKAB viste til behovet for særtilfelle vedrørende støy for lok med maksimal aksellast over 25 ton. Sverige har fått inn et slikt særtilfelle i TSIs. Norsk lokomotivmannsforbund mener at TSIs vil kunne bidra til å øke støynivået i førerrom i Norge og dermed bryte støyforskriften. Arbeidstilsynet vurderer arbeid i tog iht sine forskrifter å tilhøre gruppe II med tiltaksverdi 70 dB. Grenseverdien i TSIs er 78 dB ved hastigheter under 250 km/h. Jernbaneverket og NSB AS hadde ikke merknader. Rettsaken har vært behandlet i Spesialutvalget for Transport og anses EØS-relevant og akseptabel.

32015R0924 Kommisjonsforordning (EU) 2015/924 som endrer kommisjonsforordning (EU) Nr. 321/2013 om en teknisk spesifikasjon for samtrafikkveien for delsystemet rullende materiell - godsvogner i jernbanesystemet i EU

Sammendrag av innhold

Kommisjonsforordning (EU) 2015/924 endrer forordning (EU) nr. 321/2013. De sentrale endringene gjelder bl.a. presisering av tidsfrister for verifisering av bremseklosser mot hjul før og etter ikrafttredelse av denne forordning. Ikke-sertifiserte bremseklosser skal være korrekt identifisert og de nasjonale sikkerhetsmyndighetene skal i sin årlige rapport til ERA redegjøre for bruken av ikke-sertifiserte bremseklosser, jf. artikkel 8.

Sertifiserte bremseklosser skal fremgå av egen liste som publiseres på ERAs hjemmeside, jf. artikkel 9a.

Ved videreutvikling av bremseklosser fremgår det av artikkel 10a hvordan sertifisering/resertifisering skal utføres, herunder hvordan EU-kommisjonen skal involveres.

Ovennevnte endringer medfører at det også er foretatt noen mindre endringer/presisering i vedlegg til forordningen.

Forordningen trer i kraft 1. juli 2015.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Forordning (EU) nr. 321/2013 er gjennomført i norsk rett gjennom forskrift fastsatt av Statens jernbanetilsyn 17. februar 2014 nr. 188. Den endrede forordningen kan fastsettes av Statens jernbanetilsyn gjennom endring av nevnte forskrift, og med hjemmel i jernbaneloven og samtrafikkforskriften.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Forordningen antas ikke ha særskilte økonomiske eller administrative konsekvenser for det private og/eller det offentlige.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har ikke vært på høring. Rettsakten har vært behandlet i Spesialutvalget for Transport og anses EØS-relevant og akseptabel.

32015R0995 Kommisjonsforordning 2015/995/EU om endring i beslutning 2012/757/EU om den tekniske spesifikasjonen for samtrafikkveier for delsystemet «Drift og trafikkstyring» i Den europeiske uniosens jernbanesystem

Sammendrag av innhold

Kommisjonsforordningen reviderer kommisjonsbeslutning 2012/757/EU av 14. november 2012 som endret ved beslutning 2013/710/EU, vedrørende en teknisk spesifikasjon for samtrafikkveier for delsystemet "drift og trafikkstyring" i det europeiske jernbanesystemet. Bestemmelsene i revidert TSI-OPE ble godkjent av RISC-komiteen 6. november 2014. Revisjonen har omfattet både endring av struktur og presisering av eksisterende bestemmelser, samt utarbeidelse av nye felles operasjonelle bestemmelser. Nye operasjonelle bestemmelser er tatt inn i vedlegg B. Bestemmelsene for personell om bord i tog i punkt 4.6 og 4.7 med tilhørende vedlegg F og G som gjelder krav til helse og opplæring er revidert med hensyn på struktur, og noe av innholdet er tatt ut for å fjerne dobbeltreguleringer i EU lovgivningen. I vedlegg C om kommunikasjonsprinsipper og i vedlegg D om informasjon som infrastrukturforvalter skal gi til jernbaneforetak er det ryddet i struktur og nummerering. Vedlegg A om bestemmelser vedrørende ERTMS er vedtatt som en ny versjon 4, blant annet som en konsekvens av at bestemmelser er overført til vedlegg B. Bestemmelsen i 4.2.2.6 om bremseevne og tilhørende vedlegg T er oppdatert for å være i samsvar med ansvarsforholdene i sikkerhetsdirektivet.

Nummereringen av vedleggene er også oppdatert.

TSI-en vil utgjøre vedlegg I til kommisjonsbeslutningen. Som angitt i vedlegg II til samtrafikkdirektivet, er drift og trafikkstyring et funksjonelt delsystem som skal innarbeides i jernbaneverkets sikkerhetsstyringssystem, og der samsvar med spesifikasjonene verifiseres av de nasjonale sikkerhetsmyndighetene i forbindelse med tildeling og fornyelse av sikkerhetssertifikater og sikkerhetsgodkjenninger. Dette skjer i henhold til de nasjonale gjennomføringsplanene og etter prinsippene i kapittel 6 i TSI-en.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Enkelte nye bestemmelser i vedlegg B og endret bestemmelse i punkt 4.2.2.6.2 om utarbeidelse av bestemmelser om bremseevne er ikke i samsvar med eksisterende bestemmelser i norsk lovgiving. Gjennomføringsplanen for TSI OPE må, i henhold til ny kommisjonsforordning artikkel 3d, oppdateres for å ta høyde for en innføring av de nye bestemmelsene.

Rettsakten kan gjennomføres i norsk rett gjennom forskrifter med hjemmel i jernbaneloven.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Vedtaket medfører noe ressursbruk for det offentlige ved at gjennomføringsplanen og regelverket må oppdateres. Enkelte av de nye bestemmelsene i vedlegg B som avviker fra norsk regelverk krever at Jernbaneverket må foreta en risikovurdering. De aktuelle bestemmelsene i vedlegg B det må foretas risikovurdering for er bestemmelser som får anvendelse ved feil og uregelmessigheter, og bestemmelsene omhandler hvordan feil håndteres i de manuelle prosedyrene. Flere av endringene gjør at strukturen er bedre og reglene tydeligere, slik at effekten av endringen vil være positiv.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har ikke vært på høring. Rettsakten har vært behandlet i SU Transport og er ansett som EØS-relevant og akseptabel.

Vedlegg XIII Transport

Kapittel VI Sivil luftfart

32015R1014 Forordning 2015/1014 av 25. juni 2015 som endrer forordning (EC) nr 474/2006 som etablerer fellesskapets liste over flyselskap som er underlagt driftsforbud innenfor fellesskapet

Sammendrag av innhold

Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 2111/2005 om opprettelsen av en fellesskapsliste over luftfartsselskaper som er underlagt driftsforbud i Felleskapet og plikten luftfartsselskapet har til å gi passasjerer informasjon om identiteten til utførende luftfartsselskap, inneholder de grunnleggende regler om opprettelsen av fellesskapslisten. Herunder hvordan denne skal ajourføres, hvilke midlertidige tiltak medlemsstatene kan ta, og når ekstraordinære tiltak kan benyttes. Forordningen gir også regler om hvordan passasjerer skal informeres om identiteten til det utførende luftfartsselskapet. Kommisjonsforordning (EF) nr. 473/2006 gir utfyllende regler til europaparlamentets- og rådsforordning (EF) nr 2111/2005, kapittel II. Kommisjonsforordningen angir prosedyrer for hvordan oppdatering av listen skal skje. Videre beskrives hvordan de involverte myndigheter for selskapet skal involveres i prosessen, hvordan operatøren har rett til å forsvare seg, og hvordan medlemsstatene skal notifikere Kommisjonen ved innføringen av et driftsforbud.

Merknader

Kommisjonsforordning (EF) nr 474/2006 inneholdt den første listen over selskaper med driftsforbud og er på samme måte som forordning (EF) nr 473/2006 hjemlet i forordning (EF) 2111/2005. Forordning (EF) 474/2006 er senere endret (oppdatert) gjennom følgende kommisjonsforordninger: 910/2006, 1543/2006, 235/2007, 787/2007, 1043/2007, 1400/2007, 331/2008, 715/2008, 1131/2008, 298/2009, 619/2009, 1144/2009, 273/2010, 590/2010, 791/2010, 1071/2010, 390/2011, 1197/2011, 295/2012, 1146/2012, 659/2013, 1264/2013, 368/2014, 1318/2014 og nå altså 2015/1014.

Kommisjonsforordning (EU) 2015/1014 er den tjuefemte oppdatering av listen, og oppdateringen har skjedd etter de ordinære prosedyrer beskrevet i hovedforordning 2111/2005 og gjennomføringsforordning 473/2006.

Safety list (sikkerhetslisten) består av to annekser. Anneks A gir en oversikt over flyselskaper som gis et totalforbud mot å benytte medlemslandenes luftrom og flyplasser. Anneks B gir en oversikt over selskaper som, med gitte restriksjoner, kan benytte luftrom og flyplasser i medlemslandene. Når kortformen for forskriften benyttes skal betegnelsen "Safety list" brukes. Den siste oppdateringen ble vedtatt av Air Safety Committee (ASC) i møte den 9. til 11. juni 2015.

Tidligere stod alle operatører (flyselskaper) i Filippinene (med unntak for to operatører) på sikkerhetslistens Anneks A. Luftfartsmyndighetene i Filippinene har nå dokumentert at de opprettholder et tilfredsstillende sikkerhetsnivå. Som følge av dette er samtlige operatører (flyselskaper) i Filippinene fjernet fra sikkerhetslistens Anneks A.

Alle operatører (flyselskaper) som er sertifisert i Den demokratiske republikken Kongo og Gabon (med unntak for 2 operatører) står fra tidligere av på sikkerhetslistens Anneks A. Disse statene har nå sertifisert til sammen 5 nye operatører med AOC og disse operatørene er nå tatt inn i Anneks A.

Luftfartsmyndighetene i Den demokratiske republikken Kongo, Gabon og Indonesia har trukket tilbake AOC fra til sammen 25 operatører (flyselskaper) som stod på Anneks A. Disse operatørene (flyselskapene) er derfor fjernet fra Anneks A.

Luftfartsmyndighetene i Gabon har trukket tilbake AOC fra en operatør (flyselskap) som stod på Anneks B. Denne operatøren (flyselskapet) er derfor fjernet fra Anneks B.

Luftfartsmyndighetene i Ghana har trukket tilbake AOC fra en operatør (flyselskap) som stod på Anneks A og en operatør (flyselskap) som stod på Anneks B. Disse operatørene (flyselskapene) er derfor fjernet fra henholdsvis Anneks A og Anneks B. Dette var de to eneste operatørene

(flyselskapene) fra Ghana som stod på sikkerhetslisten og Ghana har derfor ikke lenger noen operatører (flyselskaper) på sikkerhetslisten.

Taag Angola Airlines fra Angola står fra tidligere på sikkerhetslistens Anneks B. De har tidligere hatt tillatelse til å fly 9 av deres fly til medlemslandenes flyplasser. Taag Angola Airlines har fått ett nytt fly ført opp på sikkerhetslistens anneks B og som følge av dette kan de nå fly 10 av deres fly til medlemslandenes flyplasser..

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har ikke vært behandlet av spesialutvalget for transport. Rettsakten er EØS-relevant og akseptabel. Det er ikke behov for tilpasningstekst.

32015R1018 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 2015/1018 som fastsetter en liste som klassifiserer hendelser i sivil luftfart som skal rapporteres i henhold til europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 376/2014

Sammendrag av innhold

Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 376/2014 om rapportering, analyse og oppfølging av hendelser i sivil luftfart, om endring av europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 996/2010 og om oppheving av europaparlaments- og rådsdirektiv nr. 2003/42/EF og kommisjonsforordningene (EF) nr. 1321/2007 og (EF) nr. 1330/2007 (rapporteringsforordningen) ble vedtatt i EU 3. april 2014, men skal gjelde i EU fra 15. november 2015. Rapporteringsforordningen er ment å samle og modernisere EUs regelverk om rapportering og bruk av opplysninger om luftfartshendelser som kan forebygge ulykker. Rammen for hvilke hendelser som er underlagt rapporteringsplikt går frem av rapporteringsforordningen artikkel 4. Det er hendelser som kan representere en betydelig risiko for sivil luftfart og som faller inn under en av kategoriene i rapporteringsforordningen artikkel 4(1) (a)-(d) som skal rapporteres via det obligatoriske rapporteringssystemet. Hvilke personer som har rapporteringsplikt går frem av samme artikkel (6) (a)-(g).

For at de som har plikt til å rapportere lettere skal kunne identifisere hvilke hendelser som er rapporteringspliktige, følger det av rapporteringsforordningen artikkel 4(5) at EU-kommisjonen skal fastsette en liste som fyller ut artikkel 4(1) (a)-(d). I tillegg skal de fastsette en liste som identifiserer rapporteringspliktige hendelser som knytter seg til andre luftfartøy enn komplekse motordrevne luftfartøy, herunder seilfly og lettere enn luft-fartøy.

Kommisjonen har på bakgrunn av dette nå vedtatt gjennomføringsforordning (EU) nr. 2015/1018 (forordning 2015/1018) 29. juni 2015 som fastsetter en uttømmende og detaljert liste som klassifiserer rapporteringspliktige hendelser. Dette betyr i praksis at det er de hendelsene som fremgår av forordning 2015/1018 som er obligatoriske å rapportere.

Klassifiseringen er delt inn i fem kategorier som fremgår av forordning 2015/1018 anneks I til V.

Kategoriene er hendelser som knytter seg til:

I drift av luftfartøyet

II luftfartøyet tekniske tilstand, vedlikehold og reparasjon

IV lufttrafikkjenesten og -fasiliteter

V flyplasser og bakketjenester

V andre luftfartøy enn komplekse motordrevne luftfartøy, herunder seilfly og lettere enn luft-fartøy.

For å forenkle rapporteringen er anneksene bygd opp slik at rapportøren skal kunne identifisere hvilke hendelser han eller hun har plikt til å rapportere. Rapportørene skal ikke rapportere alle hendelser som fremgår av forordning 2015/1018, bare de som er relevant for deres virksomhetsområde. Dette innebærer for eksempel at en flykaptein har plikt til å rapportere hendelser som knytter seg til driften av luftfartøyet, jf. listen som er fastsatt i anneks I, mens hendelser som knytter seg til for eksempel anneks III om lufttrafikkjenesten mv. skal rapporteres av personer i lufttrafikkjenesten.

EU-kommisjonen har utarbeidet utkast til veiledningsmateriale til rapporteringsforordningen og forordning 2015/1018. Veiledningsmaterialet skal være klart til forordningen trer i kraft i EU 15. november 2015, og vil bli gjort tilgjengelig for markedet.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Forordningen er hjemlet i europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 376/2014 artikkel 4 (5), som igjen er hjemlet TFEU artikkel 100 (2). Rettsakten antas å falle inn i gruppe 2 - rettsakter som ikke griper vesentlig inn i norsk handlefrihet.

Gjennomføring av rapporteringsforordningen krever lovendring, og det er tatt forbehold om parlamentarisk godkjenning i henhold til artikkel 103 i EØS-avtalen. Det anses ikke nødvendig å ta et slikt forbehold for gjennomføringsforordningen, da denne i seg selv ikke krever lovendring. Forordningen vil bli gjennomført i norsk rett når den er tatt inn i EØS-avtalen, men ikke før rapporteringsforordningen er tatt inn i norsk rett. Når det gjelder lovforslaget er dette på høring med frist 10. oktober 2015.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Forordningen utfyller rapporteringsforordningen, og spesifiserer hvilke hendelser som er rapporteringspliktige. Listen er tilnærmet lik de hendelsene som er rapporteringspliktige etter gjeldende rett, og forslaget medfører således ingen administrative eller økonomiske konsekvenser for norske myndigheter. Forordningen innebærer heller ingen konsekvenser for rapportører/aktører innen luftfarten, utover å gjøre seg kjent med hva som er pliktig å rapportere.

Sakkyndige instansers merknader

Gjennomføringen av forordningen har vært på høring.

Saken har ikke vært behandlet i Spesialutvalget for transport. Regelverket må innlemmes i EØS-avtalen før det kan tas inn i norsk rett. Gjennomføringen av forordningen har vært på høring hos norske interessenter med høringsfrist 20. april 2015.

Gjennomføring av rapporteringsforordning (EU) nr. 376/2014 krever lovendring, og det er tatt forbehold om parlamentarisk godkjenning i henhold til artikkel 103 i EØS-avtalen. Det anses ikke nødvendig å ta et slikt forbehold for forordning (EU) nr. 2015/1018, da denne i seg selv ikke krever lovendring.

Det er identifisert behov for teknisk tilpasningstekst fordi rapporteringsforordningen som hjemler forordning (EU) nr. 2015/1018 ennå ikke er tatt inn i EØS-avtalen. Forordningen kan således ikke tas inn i EØS-avtalen før tidligst samtidig med rapporteringsforordningen. Forordningen anses på denne bakgrunn for å være EØS-relevant og akseptabel.

32015R1039 Kommisjonsforordning (EU) 2015/1039 av 30. juni 2015 endring av forordning (EU) nr. 748/2012 som angår prøveflyging

Sammendrag av innholdet

Forordning (EU) 2015/1039 er vedtatt av Kommisjonen den 30. juni 2015.

Rettsakten endrer bestemmelsene i forordning (EU) nr. 748/2012, dvs. gjennomføringsbestemmelser for luftdyktighets- og miljøsertifisering av luftfartøy, materiell og deler til luftfartøy og om sertifisering av konstruksjons- og produksjonsorganisasjoner (sertifiseringsforordningen). Forordning (EU) 2015/1039 har bakgrunn i NPA 2008/20 og Opinion 07/2013.

Formålet med reglene i forordning (EU) nr. 748/2012 er å opprettholde et høyt, ensartet sikkerhetsnivå for sivil luftfart i Europa.

De vedtatte bestemmelser bidrar til forbedring av sikkerheten i forbindelse med prøveflyving av luftfartøy. Rettsakten for Flight Testing sikre harmonisering av kravene til kvalifikasjoner hos besetningsmedlemmer for prøveflyvninger. Det er tilføyet krav til en driftshåndbok for prøveflyvninger hvor organisasjonens retningslinjer og prosedyrer i tilknytning til prøveflyvninger fastlegges. Konstruksjons- og produksjonsorganisasjoner, som gjennomfører prøveflyvninger, skal i et dokument fastlegge retningslinjer og prosedyrene i tilknytning til prøveflyvninger. Dette dokumentet skal godkjennes av den for organisasjonen kompetente myndighet (som kan være en nasjonal luftfartsmyndighet eller EASA).

Merknader

Hjemmel for rettsakten er forordning (EF) nr. 216/2008 som igjen har hjemmel i TFEU art. 100. Rettsakten tilhører gruppe 2 (rettsakter som krever forskriftsendring som ikke griper vesentlig inn i norsk handlefrihet). Forordning (EU) 2015/1039 er vedtatt som en endringsforordning til forordning (EU) nr. 748/2012, og endringsforordningen vil kunne gjennomføres gjennom endring av forskrift 4. mars 2013 nr. 252 om luftdyktighets- og miljøsertifisering for luftfartøyer mv. og sertifisering av design- og produksjonsorganisasjoner (sertifiseringsforskriften).

Konsekvenser

De berørte interessenter er innehavere av godkjenning som designorganisasjon (DOA), godkjenning som produsentorganisasjon (POA), produsenter av luftfartøyer på over 2 000 kg som definert i CS-23 og alle produsenter av luftfartøyer som definert i CS-25, CS-27 og CS-29, motorprodusenter, innehavere av eller søkere av supplerende typesertifikater som kan bruke prøveflyvning som et middel til at fastslå overholdelse av bestemmelsene. Dessuten berøres sivile flyvebesetninger på prøveflyvninger direkte av forslaget samt organisasjoner som driver med utdanning i prøveflyvning. Rettsakten innebærer en harmonisering av kvalifikasjonene hos besetningsmedlemmer på prøveflyvninger i EU og dette utspringer av en anmodning fra bransjen selv. Bransjen har opplevd en rekke tilfeller hvor besetningsmedlemmer for prøveflyvninger som var kvalifisert i et land, ikke nødvendigvis ble anerkjent i andre land. Formålet med rettsakten er derfor også en forbedring av den frie bevegeligheten for personer (besetningsmedlemmer på prøveflyvninger) og tjenesteytelse (prøveflyvningsaktiviteter).

I konsekvensvurderingen konkluderes det med at rettsakten også vil ha en positiv sikkerhetsmessig innvirkning på alle organisasjoner og personer som deltar direkte i en prøveflyvning.

I Norge er det kun to DOA-organisasjoner som vil være berørt av endringene og etter Luftfartstilsynets kjennskap er disse positive til endringene. Det er EASA (EUs flysikkerhetsbyrå) som er kompetent myndighet for disse to organisasjonene, ikke Luftfartstilsynet.

Rettsakten vil medføre begrensede administrative og økonomiske konsekvenser for Luftfartstilsynet. Luftfartstilsynet vil måtte oppdatere referanser i prosedyrer og maler til Part-21, noe som er beregnet å ta 2-3 dagsverk. Rettsakten vil ikke få konsekvenser for andre norske myndigheter.

Sakkyndige instanser merknader

Rettsakten er behandlet i SU og den er som vurdert EØS-relevant og akseptabel.

Det er gjennomført nasjonal høring av Opinion nr. 07/2013 i perioden 21. februar 2014 til 1. mai 2014. Luftfartstilsynet mottok 8 høringssvar som alle var positive til rettsakten.

32015R1536 Kommisjonsforordning (EU) 2015/1536 av 16. september 2015 om endring av forordning (EU) nr 1321/2014 når det gjelder justering av regler for kontinuerlig luftdyktighet jf. forordning (EF) nr 216/2008, kritiske vedlikeholdsoppgaver og kontinuerlig overvåking av luftfartøyers luftdyktighet (Opinion nr. 02/2013 og Opinion 06/2013)

Sammendrag av innhold

Forordning (EU) nr. 1321/2014 fastsetter gjennomføringsbestemmelsene for kontinuerlig luftdyktighet av luftfartøy. Hovedformålet med reglene i forordning (EU) nr. 1321/2014 er å opprettholde et høyt, ensartet sikkerhetsnivå for sivil luftfart i Europa. Kommisjonen har 16. september 2015 vedtatt forordning (EU) 2015/1536 som endrer forordning (EU) nr. 1321/2014 (vedlikeholdsforordningen). Endringene angår «Aircraft Continuing Airworthiness Monitoring», heretter forkortet til ACAM (forslaget fremmet i Opinion 02/2013) samt endringer som angår "Critical maintenance tasks" (forslaget fremmet i Opinion 06/2013).

ACAM

Som en del av tilsynet med luftfartøyenes kontinuerlige luftdyktighet, skal de kompetente myndigheter (Luftfartstilsynet), utarbeide et inspeksjonsprogram til kontroll av luftdyktighetsstatusen for den luftfartøyflåte som er registrert hos myndigheten. I Norge er dette alle fartøyer registrert i Norges luftfartøyregister samt eventuelle andre fartøyer som norske myndigheter har ansvar for å føre tilsyn med. Inspeksjonsprogrammet omtales som «Aircraft Continuing Airworthiness Monitoring» (ACAM, jf. M.B.303). Inspeksjonsprogrammet utarbeides ved å velge et relevant antall luftfartøyer hvor det fokuseres på en rekke sentrale risikoelementer.

De vedtatte endringer gir klarere bestemmelser og en bedre sammenheng mellom de ulike bestemmelsene, samt i tillegg ytterligere veiledning om anvendelsen av sentrale risikoelementer. Bestemmelsene som er endret angår Part-M, M.B.303 og M.B.304 i forordning 1321/2014. Begge disse bestemmelsene retter seg mot luftfartsmyndigheten (kompetent myndighet, i Norge Luftfartstilsynet). Endringen i M.B.303 presiserer bedre formålet med bestemmelsen. I stedet for en grundig årsaksanalyse av hvert enkelt avvik er det nå krav om å analysere avvik ut fra disses betydning for sikkerheten. Luftfartsmyndigheten skal, på grunnlag av sikkerhetsbetydningen av et avvik eller en kombinasjon av avvik, ta stilling til behovet for en grundig årsaksanalyse. Dessuten vil EASA utarbeide AMC- og GM-materiale, som ikke er regelverk, som skal utdype og presisere dette. Når det gjelder AMC- og GM-materialet fokuseres det på en mer fleksibel, risikobasert planlegging av inspeksjoner, mulighet for å foreta kombinerte inspeksjoner, presisering av omfanget og de forskjellige typer av inspeksjoner samt ytterligere retningslinjer vedrørende sentrale risikoelementer til bruk ved ACAM-inspeksjoner.

De vedtatte endringene i M.B.304 skal sikre sammenhengen med M.B.903. Hensikten med de vedtatte endringene er at de skal ha en positiv innvirkning på sikkerheten og understøtte standardiseringen på dette området.

"Critical maintenance tasks"

De vedtatte endringene angår såkalte kritiske vedlikeholdsoppgaver - «critical maintenance tasks». I tillegg er det gjort endringer i forordningens Part-M punkt M.A.402, når det gjelder kravene til utførelse av vedlikehold. Det er videre innført spesifikke krav i punkt 145.A.48 i tilknytning til Part-145 organisasjoners utførelse av vedlikehold.

De vedtatte endringene skal minske den risiko som vil være knyttet til utførelse av flyvedlikehold. Dette gjøres gjennom at kravene til identifikasjon av kritiske vedlikeholdsoppgaver er presisert samt nødvendigheten av å iverksette de foranstaltninger som er nødvendig for å avsløre feil som begås under utførelsen av disse oppgavene. Det skal altså sikres at vedlikeholdsorganisasjoner innfører metoder som kan fange opp eventuelle feil som begås, før kvittering for utført vedlikehold utstedes (certificate of release to service).

Merknader

Rettsakten har hjemmel i forordning (EF) nr. 216/2008, som igjen har hjemmel i TFEU art. 100. Rettsakten tilhører gruppe 2 (rettsakter som krever forskriftsendring som ikke griper vesentlig inn i norsk handlefrihet). Rettsakten vil kreve endring i forskrift 7.mai 2015 nr. 488 om gjennomføring av forordning (EU) nr. 1321/2014 av 26. november 2014 om kontinuerlig luftdyktighet for luftfartøyer mv. (vedlikeholdsforskriften).

Gjennomføring av rettsakten vil medføre begrensede administrative og økonomiske konsekvenser. Når det gjelder ACAM har Luftfartstilsynet utarbeidet et inspeksjonsprogram til kontroll av luftdyktighetsstatusen for den luftfartøysflåte som er registrert i Norges luftfartøyregister. Et slikt inspeksjonsprogram omfatter en produktinspeksjon som fokuserer på en rekke sentrale risikoelementer. Luftfartstilsynet utfører allerede ACAM-inspeksjoner. Luftfartstilsynet legger til grunn at kostnadene med dette kan dekkes innenfor dagens budsjettamme.

Eiere/operatører blir påvirket indirekte hvis deres luftfartøy blir uttatt av Luftfartstilsynet til en ACAM-inspeksjon. Det antas at kostnadene for den enkelte eier/operatør blir begrenset og ikke høyere enn hva de normalt må regne med som følge av Luftfartstilsynets tilsynsarbeid.

De vedtatte endringer forventes å ha en positiv innvirkning på flysikkerheten.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert EØS-relevant og akseptabel.

Det er gjennomført nasjonal høring fra 20. februar 2014 til 1. mai 2015 og Luftfartstilsynet mottok 17 høringssvar som alle var positive til rettsakten.

Protokoll 31 om samarbeid på særlige områder utenfor de fire friheter

32013R1315 Europaparlaments- og rådsforordning om retningslinjer for utbygging av det transeuropeiske transportnett

Sammendrag av innhold

Rettsakten innebærer en vitalisering av det transeuropeiske transportnett (TEN-T). Den er en del av en pakke hvor også rettsakter med retningslinjer på tele- og energiområdet inngår, samt etablering av et nytt finansieringsinstrument CEF (Connecting Europe Facility), med et budsjett på 33,2 mrd. euro for perioden 2014-2020, hvorav 26,3 mrd. euro vil bli avsatt til transportformål, inklusiv 11,3 mrd. euro til Samhøringsfondet ("Cohesion Fund"). I tillegg er det tenkt brukt 1,1 mrd. euro til telekommunikasjonssektoren. Finansieringsordningene knyttet til TEN-T er imidlertid ikke del av EØS-avtalen og det er besluttet at Norge ikke skal delta i transportdelen av CEF.

TEN omfatter på transportsiden infrastruktur (veger, jernbaner, indre vannveger, havner, lufthavner) og nødvendig tjenesteyting for denne (bl.a. trafikkstyrings- og kontrollsystemer). TEN omfatter også tele- og energinettverk, som omhandles i egne retningslinjer. Formålet med TEN-T er å fremme bærekraftig transport under best mulige miljø- og samfunnsmessige forhold for å bidra til EUs mål spesielt for miljø og konkurranseevne. Opprinnelig plan var at nettverket skulle innføres gradvis innen 2010.

Revisjonen av nettverket er ett av tiltakene i EUs Hvitbok om fremtidens transportpolitikk som ble fremlagt i 2011.

Rettsakten erstatter Europaparlamentets og rådets beslutning nr. 661/2010, innlemmet i EØS-avtalen ved EØS-komiteens beslutning nr. 104/2011 av 30. september 2011.

Transportnett i TEN-T skal omfatte infrastruktur av høy kvalitet og innen alle transportformer. Eksisterende kapasitet skal utnyttes optimalt, og nettet skal så langt det lar seg gjøre være interoperabelt innen hver transportsektor og fremme intermodalitet mellom ulike transportformer (vekselvirkning mellom transportformer). Nettverket skal omfatte hele EU, og forbinde sentrale og mindre sentrale deler av fellesskapets territorium med hverandre. Videre skal det være mulig å koble til nettverk i EFTA-land, land i Sentral- og Øst-Europa og Middelhavslandene, og samtidig fremme interoperabilitet og tilgang til disse nettene.

Politikken for utviklingen av det transeuropeiske transportnett har siden midten av 1990-tallet vært nedfelt i retningslinjer. Siste revisjon av disse kom som en konsolidering i 2010 hvor det samtidig ble varslet om gjennomgangen som nå har resultert i den foreliggende rettsakten. Valget av forordning som formell reguleringsmetode (tidligere retningslinjer har vært gitt som beslutninger) er motivert av behovet for å kunne gi regler som også er bindende for andre enn medlemsstater, jf. utviklingen på transportområdet hvor lokale og regionale myndigheter og private selskaper blir stadig viktigere aktører.

Arbeidet med revisjonen har pågått i flere år. Det er gjennomført to store høringer og avholdt jevnlig møter i TEN-T-komiteen. Norge har avgitt uttalelser til begge høringene, både nasjonalt og som deltager i felleseklæringer fra de nordisk-baltiske ministermøtene. Norge har deltatt i TEN-T-komiteen fra oktober 2010, og har også gjennomført bilaterale møter med Kommisjonen. Her har bl.a. de norske kartene som følger av annexene til forordningen blitt diskutert.

Rettsakten tar for seg fem hovedproblemer med TEN-T slik nettet er i dag:

- manglende sammenheng, særlig på grenseoverskridende strekninger
- store forskjeller mellom landene mht. standard på infrastruktur og tilgang til nettet
- mangel på samspill mellom transportformene, dvs. ikke tilrettelagt for multimodalitet
- ikke tilrettelagt for å bidra til målet om 60 prosent reduksjon i klimagassutslippene fra transport innen 2050
- ulike nasjonale krav og regelverk hindrer interoperabilitet

Hovedformålet med revisjonen er å legge til rette for utviklingen av et sammenhengende og effektivt europeisk transportnett og ikke minst å sikre at EUs midler brukes på prosjektene med størst felles nytte. Infrastrukturen som i dag utgjør TEN-T er svært fragmentert og ujevn i standard.

For å få en oppdatert oversikt over eksisterende og planlagte elementer i nettet har det i regi av Kommisjonen vært gjennomført en omfattende og detaljert kartlegging av aktuell transportinfrastruktur i samtlige medlemsland. All informasjon er nå standardisert og samlet i en felles database (TENtec). Ut fra denne informasjonen og bilaterale forhandlinger med de enkelte land har Kommisjonen foreslått et nytt omfattende transportnett for alle fire transportformer, dvs. for veg, jernbane, luftfart og sjø. Godsterminaler, stasjoner, havner og flyplasser skal koble sammen ulike transportformer for å muliggjøre og fremme bruken av multimodale transporter.

Ut fra dette omfattende nettet har Kommisjonen definert et kjernenett bestående av de strategisk viktigste elementene i transportnett. I tillegg til å være underlagt visse særlige krav som eksempelvis tilgang til alternative drivstoff, er disse elementene definert iht. følgende:

- urbane hovedknutepunkter, dvs. landenes hovedsteder og store byer med tilhørende havner og flyplasser - totalt 82
- havner beliggende utenfor hovedknutepunktene og med trafikkvolum over gitte terskelverdier eller beliggende iht. særlige geografiske kriterier - totalt 82
- grenseoverganger - totalt 46

Kjernepunktene er deretter koblet sammen gjennom utvalgte større multimodale forbindelser (fortrinnsvis eksisterende infrastruktur), dvs. ved veger, jernbane og indre vannveger.

Det omfattende nettet skal være ferdigstilt innen 2050, mens kjernenettet skal være ferdig innen 2030. For å bidra til samordning i utviklingen av nettet har Kommisjonen i tillegg definert et sett med kjernekorridorer. Den enkelte korridor skal omfatte minst tre transportformer, krysse minst tre medlemsstater, og om mulig ha forbindelse til havn. Arbeidet med den enkelte korridor vil bli samordnet av personer oppnevnt av Kommisjonen. I samarbeid med de berørte statene skal koordinatorene utvikle flerårige planer, inklusive for investering og gjennomføring av prosjektene. Disse planene vil så danne grunnlaget for Kommisjonens beslutninger om konkret gjennomføring av prosjekter i nettet.

Nettet skal revideres jevnlig og det skal gjennomføres en ny totalvurdering av kjernenettet innen 2023.

Rettsakten fastsetter forøvrig konkrete krav til infrastrukturen som skal inngå og rammer for identifisering av prosjekter av såkalt felles interesse. Disse prosjektene skal bidra til transportnettets utvikling og innretting, gjennom bygging, vedlikehold, gjenoppbygging og oppgradering av infrastruktur, gjennom tiltak for å fremme ressurseffektiv bruk av infrastruktur og gjennom å legge til rette for robuste og effektive tjenester for godstransport.

For å fremme samarbeidet med tredjeland/naboland kan det fremmes prosjekter også i samarbeid med disse. Kriteriene for dette er samlet i artikkel 8. Formål som kan gi grunnlag for prosjekter kan være etablering av forbindelse til kjernenettet ved grenseovergangene, knytte kjernenettet til tredjelandets transportnett, utvikle tredjelandets transportinfrastruktur der denne fungerer som en lenke mellom deler av unionens kjernenett, og å innføre trafikkstyringssystemer. Videre å fremme interoperabilitet mellom unionens og tredjelandets nett, generelt å videreføre politikken for TEN-T til tredjeland, forenkle lufttransport mellom unionen og tredjeland og å forenkle sjøtransport og fremme MOS (Motorways of the Seas) til og fra tredjeland.

Fra norsk side er det i samarbeid med de øvrige nordiske og baltiske landene spilt inn aktuelle elementer til kjernenettet og fokusert på viktigheten av fortsatt satsing på "det nordiske triangelet", dvs. viktige forbindelseslinjer mellom de nordiske hovedstedene. "Triangelet" har også tidligere ligget inne som et prioritert prosjekt i TEN-T.

De norske innspillene var i stor grad basert på de eksisterende nasjonale TEN-T-elementene, dvs. stamvegnettet, tilnærmet alle jernbanestrekninger samt mange stamnetthavner og lufthavner. Kriteriene, særlig avstandskriteriet for lufthavner (over 100 km fra en lufthavn til neste), gjør svært mange norske lufthavner ligger inne i nettet. Ut fra kriteriene ble det spilt inn elementer også til kjernenettet, blant annet etter samråd med Sverige. Kjerneelementene som fremgår i kart som vedlegg til Kommisjonenes forslag er: E6 og E18 fra Oslo til riksgrensen mot Sverige, samt jernbanelinjer på samme strekning. Jernbane og veg fra Narvik til riksgrensen (malmtransport). Oslo og Narvik havn og Gardermoen lufthavn.

Merknader

Rettsakten er hjemlet i EU-traktaten artikkel EU TFEU 172.

De tidligere TEN-T-retningslinjene som er inntatt i EØS-avtalen har vært i form av beslutninger (decisions). De reviderte retningslinjene er i form av forordning, og skal dermed tas inn i norsk rett "as is", dvs. som de er. SD mener det er en litt underlig reguleringsform EU her har valgt, dvs. at retningslinjene kommer i form av forordning. Slik vi ser det gir heller ikke retningslinjene noen rettigheter eller plikter eller har økonomiske konsekvenser av betydning. Denne problemstillingen har også vært drøftet i EFTAs transportarbeidsgruppe. SDs vurdering er at det ikke er noe opplagt sted i vårt lovverk der det passer å hjemle de nye retningslinjene. Den mest hensiktsmessige løsningen er at forordningen gjennomføres i norsk rett i form av en forskrift som hjemles i relevant sektorlovgivning. Dette vil være jernbaneloven på jernbaneområdet, vegloven på vegområdet, luftfartsloven på luftfartsområdet og havne- og farvannsloven på havneområdet. Lignende løsning har i følge EFTA-sekretariatet blitt valgt for retningslinjer i form av forordninger på andre områder, som er tatt inn i EØS-avtalen.

Rettsakten skal grupperes i Gruppe 2; rettsakter som krever forskriftsendring som ikke griper vesentlig inn i norsk handlefrihet.

Sakkyndige instansers merknader

De reviderte retningslinjene er forelagt etatene og Avinor til uttalelse. Rettsakten er behandlet i SU, og den er vurdert EØS-relevant og akseptabel.

Jernbaneverket anfører at kravene i de reviderte retningslinjene har et langsiktig perspektiv, og de legger til grunn at det norske jernbanenettet står foran en omfattende utbygging og fornyelse, jf. Nasjonal transportplan 2014-2023. Linjene i TEN-Ts kjernenettverk skal være elektrifisert innen 2030. De norske linjene som inngår i kjernenettverket er allerede elektrifiserte. Et annet krav er elektrifisering av TEN-Ts omfattende nettverk innen 2050. For Norge innebærer dette elektrifisering av Meråkerbanen og Nordlandsbanen. Jernbaneverket understreker imidlertid at det er adgang til å gjøre unntak fra dette dersom prosjektene ikke er samfunnsøkonomisk lønnsomme. For ERTMS skal kjernenettverket være fullt utbygd innen 2030, og i følge Jernbaneverkets utbyggingsplaner vil de aktuelle strekningene være utbygget innen denne fristen. De reviderte retningslinjene stiller krav til 22,5 tonns aksellast på strekningene i kjernenettverket, og alle linjene tilfredsstiller allerede dette kravet. (Dog med hastighetsbegrensninger på noen steder). Det stilles krav om linjehastighet på minimum 100 km/t for fremføring av godstog i kjernenettverket. Dette kravet kan ikke innfris på flere av strekningene i Norge, og vil være utfordrende å oppnå da linjene ligger i tilknytning til stasjoner eller som følge av topografiske forhold. Jernbaneverket bemerker igjen at det ved mangel på samfunnsøkonomisk lønnsomhet kan bes om unntak. De reviderte TEN-T-retningslinjene stiller også krav til 740 meters tog lengde i kjernenettverket. Jernbaneverket peker på at dette vil kreve forlengelse av kryssingsspor på flere banestrekninger. Imidlertid er det åpnet opp for mulighet for unntak dersom utbyggingene ikke er samfunnsøkonomisk lønnsomme. Samlet sett anfører Jernbaneverket at det er ikke mulig å tallfeste økonomiske konsekvenser av de reviderte TEN-T-retningslinjene nettopp fordi kravene kan fravikes grunnet manglende samfunnsøkonomisk lønnsomhet. Der prosjekter er samfunnsøkonomisk lønnsomme vil tiltakene trolig likevel gjennomføres uavhengig av TEN-T-regelverket. Ett eksempel er InterCity-utbyggingen.

Statens vegvesen, Vegdirektoratet viser til at i de vedtatte retningslinjene ble det gjort endringer om krav til vegstandard, slik at disse nå samsvarer godt med vegnormalens krav til utbyggingsstandard. Vegdirektorat legger til grunn at de reviderte retningslinjene ikke vil påføre Norge økonomiske bindinger utover det som vil følge av fremtidige prioriteringer ut fra nasjonale mål for utvikling av riksvegnettet. Det følger fra prioriteringene i Nasjonal transportplan 2014-2023 at E18 og E6 fra riksgrensen til Oslo vil tilfredsstille kravet i de reviderte retningslinjene til TEN-T kjernenettverket innen fristen i 2030. De legger imidlertid til grunn at det vil bli gitt unntak fra retningslinjene mht. vegstandard på E10/E6 Riksgrensen/Bjørnfjell – Narvik, jf. retningslinjenes artikkel 39.2-3. De anfører at det i de reviderte retningslinjene ikke er angitt spesifikke krav til infrastrukturen, kun at den skal være av "høy kvalitet". De legger derfor til grunn at dette kan utløse behov for delvis utbedring av E10/E6 fra Riksgrensen til Narvik. Og dette bør derfor vurderes nærmere ved neste revisjon av NTP. De foreslår også at E18 Vinterbro – Oslo over E6 "Mossevegen" tas ut av beskrivelsen av TEN-T vegnettet når karttegningene skal fastlegges. De legger også til grunn at E105, som ikke kan ses på kartene, fortsatt inngår i TEN-T vegnettet.

Avinor har ingen merknader til de vedtatte retningslinjene utover de merknadene Avinor tidligere har avgitt. Tidligere merknader går på at alle Avinors lufthavner bør inngå i TEN-T-nettverket. Noen av lufthavnene har tidligere falt utenfor nettverket som følge av nærhet til andre lufthavner. For øvrig bør alle lufthavner med persontrafikk inkluderes i TEN-T-nettverket. Dette inkluderer lufthavnene Rygge, Torp, Stord, Ørland, Notodden og Skien.

Kystverket har ingen merknader til de vedtatte retningslinjene, men påpeker at det bør gjøres noen endringer i kartene for TEN-T-nettverket. I kjernenettverket skal Oslo og Narvik inngå. I tillegg skal Moss, Tønsberg, Larvik, Grenland, Kristiansand, Stavanger, Karmsund, Bergen, Molde, Kristiansund, Trondheim, Hammerfest, Mo i Rana og Kirkenes inngå i det omfattende nettverket. I forhold til det EFTA sekretariatet har opplyst som registrerte TEN-T-havner vil Mo i Rana, Kirkenes, Grenland og Karmsund erstatte Porsgrunn, Sandefjord, Kopervik og Ålesund.